

50வது ஆண்டை நோக்கி.....

மலலகை

ஆசிரியர் : டி.பி.சிவசீமா

**மனிதத்தை அப்படியும் பரர்க்கொன்றம்-
புரிந்தும் கொள்ளொன்றம்!**

ஏப்ரல் - 2009

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விலை - 30/=

வாய்மையின் மொழி

இலங்கை இந்திய வம்சாவளி மக்கள் முன்னணி

தலைவர்: அ. முத்துமணி செட்டியார்

11, செட்டியார் தெரு

செட்டியார் - II

T.P: 011- 2439179

071- 4349104

மல்லிகை

'ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
ஆதிபிணைய கலைகளில் உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்'
என நிலை கண்டு துள்ளுவர்'

உலகப் பாராளுமன்ற வரலாற்றிலேயே, இலங்கை நாடாளுமன்றத்தில் மாத்திரம் தான் ஓர் இலக்கியச் சஞ்சிகை விதந்து பாராட்டப் பெற்ற பெறுமதி மிக்க சம்பவம் இடம் பெற்றுள்ளது. அங்கு பாராட்டப்பட சஞ்சிகை மூலனிகை. இதனை நாடாளுமன்றப் பதிவேடான ஹன்ஸார்ட் (04. 7. 2001) பதிவு செய்ததுடன் எதிர்க்காலச் சந்ததியினருக்காக ஆவணப் படுத்தியுமுள்ளது.

50 - வது ஆண்டை
நோக்கி...
ஏப்ரல்
359

'Mallikai' Progressive
Monthly Magazine

மல்லிகை அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன்
வெளிவரும் தொடர் சிற்றேடு மாத்திர
மல்ல - அது ஓர் ஆரோக்கியமான
இலக்கிய இயக்கமுமாகும்.

201/4, Sri Kathiresan St,
Colombo - 13.
Tel : 2320721
mallikaijeeva@yahoo.com

வரலாற்றில் ஓர் ஆவணப் பதிவு!

சர்வதேச வரலாற்றுப் புதுமையொன்றை மல்லிகையின் வரவையொட்டிக் கவனித்துள்ளீர்களா?

பழம் பெரும் கல்விமான்கள் பலரும் சும்மா வாங்க்கு வந்தபடி 'அமெரிக்காவைப் பார்! - ரஷ்யாவைப் பார்! - பிரான்னைப் பார்! - இங்கிலாந்து, ஜப்பானைப் பார்! ஏன் பக்கத்தேயுள்ள இந்தியாவைப் பார்!' எனத் தமது அறிவுக்களத்தின் விசாலத்தை விண்ணதிர முழங்கிக் களிப்பார்கள்.

மாணவர்களும் காது குளிர அவர்களின் விதந்துரையைக் கேட்டு மகிழ்வார்கள்.

ஆனால், எவருமே யாழ்ப்பாணத்தைப் பார்! - அதிலும், கஸ்தூரியார் வீதியிலுள்ள 60ம் எண்ணிலுள்ள சவரக்கடையைப் பார்! என வியந்து பாராட்ட இதுவரையும் இவர்களில் எவருமே தயாராக இருக்கவில்லை!

உலக வரலாற்றில் இந்தச் சவூனுக்குள் இருந்துதான் 44 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இலக்கியச் சஞ்சிகை ஒன்று வெளி வந்தது. இதுவரையும் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கின்றது! இதிலும், ஒரு முக்கிய தகவல் 'சவரக் கடைதான் எனது சர்வகலாசாலை!' எனப் பெருமிதமாகச் சொல்லும் இளைஞன் டொமினிக் ஜீவா அறுபதுகளில் முதன் முதலில் படைப்பிலக்கியத்திற்காகச் சாஹித்திய மண்டலப் பரிசைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

மல்லிகையையும் அதன் ஆசிரியரைப் பற்றியும் பாராளுமன்றத்தில் விதந்துரைக்கப்பட்டதையும் நீங்கள் முன்னரே அறிந்து வைத்துள்ள செய்தியாகும்.

மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீட்டுள்ள நூல்கள்

1. எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சித்திரம் : டொமினிக் ஜீவாலின் வாழ்க்கை வரலாறு (இரண்டாம் பதிப்பு)	250/=
2. எழுதப்பட்ட அத்தியாயங்கள் : சாந்தன்	140/=
3. கார்ட்டூன் ஒவிய உலகில் நான் : சிரித்திரன் சுந்தர்	175/=
4. மண்ணின் மலர்கள் (13 யாழ் - பல்கலைக்கழக மாணவ - மாணவியரது சிறுகதைகள்)	110/=
5. கிழக்கிலங்கைக் கிராமியம் (கட்டுரை) : ரமீஸ் அப்துல்லாஹ்	100/=
6. முப்பெரும் தலைநகரங்களில் 30 நாட்கள் : டொமினிக் ஜீவா(பிரயாணக் கட்டுரை)	110/=
7. முனியப்பதாசன் கதைகள் (சிறுகதை) : முனியப்பதாசன்	150/=
8. ஈழத்திலிருந்து ஓர் இலக்கியக் குரல் : டொமினிக் ஜீவா	135/=
9. இப்படியும் ஒருவன் (சிறுகதை) : மா. பாலசிங்கம்	150/=
10. அட்டைப் படங்கள்	175/=
11. சேலை (சிறுகதை) : முல்லையூரன்	150/=
12. மல்லிகை சிறுகதைகள் : செங்கை ஆழியான் (முதலாம் தொகுதி)	275/=
13. மல்லிகைச் சிறுகதைகள் (இரண்டாம் தொகுதி) : செங்கை ஆழியான்	350/=
14. நிலக்கிளி (நாவல்) : பாலமனோகரன்	140/=
15. அநுபவ முத்திரைகள் : டொமினிக் ஜீவா	180/=
16. நெஞ்சில் நிலைத்திருக்கும் சில இதழ்கள்	150/=
17. டொமினிக் ஜீவா கருத்துக் கோவை (கட்டுரை)	80/=
18. பட்டம் மறுதலிப்பும் பல்வேறு சர்ச்சைகளும் (கட்டுரை)	100/=
19. முன்னுரைகள் சில பதிப்புரைகள் : டொமினிக் ஜீவா	120/=
20. தரை மீன்கள் (சிறுகதை) : ச. முருகானந்தன்	150/=
21. கூடல்வாத நத்தைகளும் ஓடல்வாத ஆமைகளும் (சிறுகதைகள்) செங்கை ஆழியான்	175/=
22. நாம் பயணித்த புகைவண்டி (சிறுகதை) : ப.ஆபீன்	150/=
23. அப்புறமென்ன (கவிதை) : குறிஞ்சி இளந்தென்றல்	120/=
24. ஒரு டாக்டரின் டயரியில் இருந்து... : டாக்டர் எம். கே. முருகானந்தன்	140/=
25. சிங்களச் சிறுகதைகள் - 25 : தொகுத்தவர் செங்கை ஆழியான்	150/=
26. டொமினிக் ஜீவா சிறுகதைகள் - 50 இரண்டாம் பதிப்பு	350/=
27. Undrawn Portrait for Unwritten Poetry - டொமினிக் ஜீவா சயவரலாறு (ஆங்கிலம்)	200/=
28. தலைப் பூக்கள் (மல்லிகைத் தலையாங்குகள்)	120/=
29. அக்கத்தாளின் ஊடாக ஓர் அநுபவப் பயணம்	200/=
30. மல்லிகை ஜீவா மனப் பதிவுகள் - திக்குவல்லை கமால்	150/=
31. மல்லிகை முகங்கள் : டொமினிக் ஜீவா	150/=
32. பத்தே பிரசுத்திய - சிங்களச் சிறுகதைகள் - டொமினிக் ஜீவா	120/=
33. எங்கள் நினைவுகளில் கைலாசபதி : தொகுத்தவர் - டொமினிக் ஜீவா	90/=
34. நினைவின் அலைகள் : எஸ்.வீ. தம்பையா	60/=
35. முன முகங்கள் (53 மல்லிகை அட்டைப்படக் குறிப்புகள்)	200/=
36. காற்றைக் காணமாக்கிய புல்லாங்குழல் (கவிதை)	150/=
37. 90-களில் மல்லிகைச் சிறுகதைகள் (ஆய்வு)	125/=
38. மல்லிகை ஜீவா	150/=
39. நானும் எனது நாவல்களும்	80/=

கசுவான அதுவங்கமை வசமையாக்கிக் கொண்டு திரிந்து வாழ்வோம்!- துமித்து வளிவோம்!

கூடந்த மூன்று தசாப்தங்களுக்கு மேலாக இந்த நாட்டு வடகிழக்குப் பொது மக்கள் வரலாறு காண முடியாத அளவிற்குத் துன்பத்தையும், துயரத்தையும் அநுபவித்து விட்டனர்.

எங்கு பார்த்தாலும் அழிவு, மரணம், துயரம், ஆட்கடத்தல், துப்பாக்கிச் சூடு, பீரங்கிப் பிரயோகம் என்ற அவலத்திற்கு உட்பட்டே பாமர மக்கள் தினசரி வாழ்ந்து வந்தனர்.

இந்தத் தேசிய நாசத்திற்கு விடிவே கிடையாதா? எனப் பாமர மக்கள் வானத்தைப் பார்த்துப் பிரார்த்தித்ததையும் நாடே நன்கறியும்.

இந்தச் சர்வ அழிவிலிருந்து கிட்டத்தட்டக் கடைசிக் கட்டத்திற்கு இன்று இந்த நாடு வந்து விட்டது.

இந்த மண்ணில் வாழ்ந்து வரும் சகல இன மக்களுக்கும் இந்த நாடு சொந்தம்! இதைச் சகலரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதை விடுத்து, இந்தத் தேசம் பெரும்பான்மையினருக்கு மட்டும்தான் சொந்தம் என்ற எண்ணம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். ஒழிக்கப்பட வேண்டும்.

இந்த மண்ணில் நாமனைவரும் சேர்ந்து ஒரு புதிய விதியை அமுல் நடத்த வேண்டும்.

இந்தத் தேசத்தில் வாழும் சிறுபான்மை இன மக்களினது நியாயமான நீண்ட நாள் கோரிக்கைகள் வென்றெடுக்கப்பட வேண்டும்.

அந்தத் தீர்வின் பிரகாரம் சந்தேகத்துடனும், பீதியுடனும், அவநம்பிக்கையுடனும் வாழ்ந்து வரும் சிறுபான்மை இன மக்கள், புதிய நம்பிக்கையும், உற்சாகமும் பெற்றுத் திகழ ஆவன செய்யப்பட வேண்டும்.

எதிர்கால நம்பிக்கைதான் வாழ்க்கையின் ஆதார பலம்.

இந்த அயராத நம்பிக்கையை அடி ஆதாரமாகக் கொண்டு, நமது மண்ணின் கூடந்த காலத் துயர் அநுபவங்களை அத்திவாரமாகப் பசளையாகப் பாவித்து, இந்தத் தேசத்தில் வாழும் நாமனைவரும் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொண்டு நிமிர்ந்து வாழ்வோம்! நிமிர்ந்து வளர்வோம்!

விளம்பரப் புகழால் இன்றுவரை தூண்களைத் தூணே தொலைத்துக் கொள்ளாதவர்!

- டி.வி.லிங்க ஜீவா

நம்பவே முடியவில்லை. நேற்றுப் போல, இருக்கிறது. எனக்கும் ராஜகோபாலன் மாஸ்டருக்குமிடையே தொடங்கிய நட்புறவு ஆறு தசாப்தங்களைக் கொண்ட நீண்ட நெடிய ஆண்டுகளாகும். பல பல அருபவங்களை உள்ளடக்கிய காலங்களாகும்.

இவரது பிறந்த ஊர் சாவகச் சேரி. ஆனால், அந்தக் காலகட்டத்தில் அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் கந்தர்மடம் பகுதியில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்.

அவர், படித்து விட்டு, ஆசிரிய கலாசாலைக்குப் போவதற்கான பரீட்சை எழுதிக்கொண்டிருந்த காலகட்டமது.

யாழ்ப்பாண நகர மத்தியில் அப்பொழுது பூபாலசிங்கம் ஒருதகரக் கொட்டகையில் புத்தகக் கடை வைத்திருந்தார். அந்தத் தகரக் கடை நகர சபைக்குச் சொந்தமான இடம். அந்தத் தகரக் கடையை இரண்டாகப் பிரித்து, நடுவில் தடுப்புப் போட்டு ஒரு பகுதியில் புத்தகக் கடை இயங்கி வந்தது. மறுபகுதியில் சோனகத்தெரு மொஹிஷன் என்ற முஸ்லிம் நண்பர் தையல் கடை ஒன்றை நடத்திக் கொண்டிருந்தார்.

இந்த இரு கடைகளுக்கும் இடையே நீண்டதொரு வாங்கு போடப்பட்டிருக்கும். அந்த வாங்கில் குந்தியிருந்து கொண்டு, பலர் பேப்பர் படித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். அதில் நானுமொருவன்.

நான் இளம் வயசுப் பொடியன். என்னையும் விட மூன்று வயது அதிகம் ராஜகோபாலனுக்கு.

அந்த வாங்கிலிருந்து கல்கி படித்துக் கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் தான் எனக்கும் ராஜகோபால் அறிமுகமானார்.

அப்பொழுது கல்கியின் விலை இருபத்தைந்து சதம். டி. எஸ். சொக்க விங்கத்தை ஆசிரியராகக் கொண்ட தினமணியின் விலை பத்துச் சதம். தலைமன்னார் - தனுஷ்கோடிக்குக் கப்பலில் சென்று வந்த காலம் - அந்த வாரமே தமிழகத்துப் பத்திரிகை சஞ்சிகைகள் யாழ் நகரில் கிடைத்துவிடும்.

இந்தப் பத்து, இருபத்தைந்து சதக் காசுகள் என்னிடம் அப்பொழுது இராது. ஆனால், படிக்க வேண்டுமென்ற வேணவா நெஞ்சில் முகிழ்ந்து கொண்டிருக்கும். ஒரே படிப்பு வெறி.

எனவே, தொழில் செய்யும் நேரத்தில் ஏதோ ஏதோ காரணங்களைக் கற்பித்துச் சொல்லிவிட்டு, அடிக்கடி அந்தத் தகரக் கடைப் புத்தகசாலை வாங்கில் குந்தியிருக்கத் தொடங்கினேன்.

அந்த வாங்கில் அமர்ந்திருந்து தொடர் வாசிப்பில் ஈடுபட்டிருந்த ஒரு கால கட்டத்தில்தான் புத்தகக் கடைப் பூபாலசிங்கம் ஒருநாள் ராஜகோபாலன் மாஸ்டரை எனக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார்.

கிட்டத்தட்ட ஒத்த கருத்துடையவர்களாக, ஒரே நோக்குள்ளவர்களாகிய நாங்கள் இருவரும் நண்பர்களாகி விட்டோம்.

அவர் அப்பொழுது ஒரு யாழ்ப்பாணத்துச் சமசமாஜக் கட்சிக்காரன். நான் இந்தியக் காங்கிரஸின் பேரபிமானி.

இந்தக் காலகட்டத்தில் ஒருநாள் எனக்கு ஒரு தகவலடங்கிய சிறு பிரசுரத்தைப் படிக்கத் தந்தார், அவர்.

அச் சிறு பிரசுரத்தில், தமிழ்நாடு சேரன் மாதேவி குருகுலத்தில் நடந்த 'சாதி அகம்பாவப் புறக்கணிப்பு!' என்ற கட்டம் கட்டிய செய்தியை நான் கருத்தூன்றிப் படித்துப் பார்த்தேன். அது அந்த இளம் வயதில் என்னைச் சிந்திக்க வைத்தது.

அச்செய்தி என்னைத் திடுக்கிடச் செய்தது. இந்தியக் காங்கிரஸின் மீது எனக்கிருந்த ஆழ்ந்த நம்பிக்கையை ஆட்டம் காண வைத்துவிட்டது.

சேரன்மாதேவியில் காங்கிரஸ் பிரமுகர்களால் நடத்தப்பட்ட குருகுலத்திற்குப் பொறுப்பாகக் கடமையாற்றியவர் வ. வே. சு. அய்யர். இவர்தான் முதன் முதலில் தமிழில் 'குளத்தங்கரை அரசமரம்' என்றதொரு சிறுகதையைத் தமிழ் வடிவில் தந்தவர். தமிழில் சிறுகதை மூலவர் எனக் கொண்டாடப்பட்டு வருபவர்.

இவர் பொறுப்பு வகித்த அந்தக் குருகுலத்தில் ஈ.வே.ராவும் பங்கு கொண்டு உழைத்து வந்தார்.

அங்கே உணவருந்தும் பந்தியிலே பிராமணர்களுக்கு ஒரு பந்தியும், பிராமணர்கள் அல்லாதவர்களுக்கு இன்னோர் பந்தியுமாகப் பிரித்து உணவு பரிமாறப் பட்டுக் கொண்டு வந்தது.

ஈ. வே. ரா. இந்தப் பந்திப் பிரிப்பை வலுவாக எதிர்த்தார். இந்தியச் சுதந்திர

ரத்தை அடி ஆதாரமாகக் கொண்டியங்கும் காங்கிரஸ் நிறுவனம் நடத்தும் குருகுலத்தில் ஏன் இப்படியான சாதிக் கொரு பந்திப் பிரிப்பு எனக் கடுங் குரலெழுப்பினார். ஈ.வே.ரா. அப்பொழுது அவர் பெரியார் அல்ல. காங்கிரஸ் தொண்டன். ராமசாமி நாயக்கர்.

இந்தச் சேரன் மாதேவிப் பந்திப் பிரிப்புக் கடைசியில் காந்தியடிகள் வரைக்கும் விசாரணைக்குப் போனது.

காந்தியும் பக்கச் சார்பாக முடிவெடுத்தார்.

ஈ.வே.ரா. இந்தப் பிரச்சினையால் மனம் வெதும்பி, காங்கிரஸை விட்டு வெளியேறினார். அவர் அன்று காங்கிரஸை விட்டு வெளியேறியது வரலாற்றுத்திருப்பு முனையாக அமைந்துவிட்டது. அவர் காங்கிரஸை விட்டுப் பிரிந்ததின் பெறுபேறுதான் பிற்காலத்தில் காமராஜர் தமிழகத்தின் முதல்வராக வர வழிசமைத்தது. அகில இந்தியத் தலைவராகவும் அவர் உயர்வதற்கு உதவியது.

நாயக்கர் மாற்றியக்கத்துக்கு வழிகோலிக் கொண்டார்.

கிட்டத்தட்ட அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் படிக்கக் கிடைத்த இந்தத் துண்டறிக்கை என் நெஞ்சைக் கொதிக்க வைத்தது. பரந்து சிந்திக்க வைத்தது.

நாம் வாழும் வட பகுதியிலும் இந்தச்

சாதிக் கொடுமைகள் செய்த சண்டாளத் தனங்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல.

வில்லுன்றி மயானத்தில் பிணத்தைச் சுட்டெரிக்கப் போன மக்களில் ஒருவரைச் சுட்டுத் தள்ளிய கொடூரம் நடந்த காலகட்டமது.

ராஜகோபாலன் மாஸ்டரின் நுண்ணிய அவதானிப்பினூடாக எனது வாசிப்புத் தகைமையைப் பன்முகப்படுத்திக் கொண்டேன். இன்னுமின்னும் நெருக்கமாக அவரிடம் பழக முற்பட்டேன். எனது வளர்ச்சியில் மிக மிக அக்கறை காட்டினார்.

அவர் தான் என்னை வாசிக்க மாத்திரமல்ல, எழுதவும் ஆரம்பத்தில் கற்றுத் தந்தவர். நண்பர் எஸ். பொன்னுத்துரையை எனக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தவரும், அவரே தான்!

ஒருநாள் மாலை. யாழ்ப்பாணம் முற்றவெளியில் சுருட்டுத் தொழிலாளர் சங்க வேலை நிறுத்தத்திற்கு ஆதரவாகப் பொதுக் கூட்டமொன்று நடைபெற்றது.

என்னையும் கூட்டிக் கொண்டு மாஸ்டர் முற்றவெளிக்குப் புறப்பட்டார்.

அன்றைய யாழ்ப்பாணத்தில் மிகவும் மதிக்கப்பட்ட தோழர் தர்மகுல சிங்கம் தலைமையில் பொதுக் கூட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது.

தனது கட்சிச் செல்வாக்கைப் பயன்

படுத்தித் தொழிலாளர் சங்கச் செயலாளரான ஆ. துரைராஜசிங்கம் அவர்களுடன் வாதித்து, எனது திறமையை மெச்சிச் சொல்லி, முதன் முதலாக எனது மேடைப் பேச்சை ஆரம்பிக்கப் பின்னணியாக நின்றவரும் இவரே.

அந்தப் பொது மேடைப் பேச்சுத் தான் எனது கன்னிப் பேச்சு. எனது குரலின் தொனி, ஆவேசச் சொல்லுக்கு, தமிழகப் பேச்சாளர்களின் பேச்சுக்களைத் தொடர்ந்து படித்து வந்ததன் மனப் பதிவு உரை என்னையும் ஒரு பேச்சாளனாக அன்றைய யாழ்ப்பாண மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தொடங்கி விட்டனர்.

தொடர்ந்து எழுதி வந்தேன். தொடர்ந்து மேடைகளில் உரையாற்றத் தொடங்கினேன்.

இந்த இரண்டையும் எனக்கு நன் கொடையாக நல்கிய நண்பர் ராஜகோபாலன் சொண்டுக்குள் சிரித்துக் கொண்டு, தூரத் தூர இருந்து கொண்டே எனது நடவடிக்கைகளை ரசித்துக் கொண்டிருந்தார்.

மறந்தும் கூட, தான் தான் என்னையும் திரு. எஸ். பொலையும் கண்டெடுத்து வளர்த்து விட்டதாக எந்தக் கட்டத்திலுமே பிரஸ்தாபித்ததாக நான் இதுவரையும் அறிந்திருக்கவில்லை.

இதுதான் ராஜகோபாலனின் தனிப்

பெருஞ்சிறப்பு! மகா திறமைசாலி. ஆட்களை அடையாளங் கண்டு, ஊக்கமூட்டி, அவர்களின் சிறப்புக்களை முன்னெடுத்து வளர்த்தெடுத்ததில் நேரடிச் சாட்சிகளாக நானும் நண்பர் பொன்னுத்துரையும் இன்று இருந்து வருகின்றோம்.

இவர் பற்றிய தகவல்களை எனது சுயவரலாற்று நூலான 'எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சித்திரம்!' புத்தகத்தில் விரிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

எனது இந்த மல்லிகை வரலாற்று வாழ்க்கையில் நான் இருவரை எந்தக் காலத்திலும் நினைவு கூர்ந்து வந்திருக்கின்றேன். ஒருவர் தோழர் கார்த்திகேசன். இன்னொருவர், நண்பர் ராஜகோபாலன் மாஸ்டர்.

இவரைப் புகைப்படமெடுத்த சமயம் இவர் என்னிடம் வேண்டுகோளொன்றை விடுத்தார்! எக்காரணத்தைக் கொண்டும் தனது படம் மல்லிகையில் பிரசுரிக்கப்படக் கூடாது! எனக் கேட்டுக் கொண்டார்.

நானும் நீண்ட காலமாக அவருக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றி வந்துள்ளேன். சமீபத்தில் அவரைச் சந்தித்த அவரது நண்பரொருவர் என்னைச் சந்தித்தார். "உங்கடை ராஜகோபாலன் மாஸ்டர் ரொம்பத் தளர்ந்து போய்விட்டார். அவரது மரணத்திற்குப் பின்னர் தான், அவரது இழப்பைப் பற்றி அமுதமுது எழுதப் போறீர்களா?" எனச் சற்றுக் கோபமாகவே கேட்டு வைத்தார்.

என் நெஞ்சில் இந்தக் கேள்வி சொருகிக் கொண்டது. நெருடியது.

இந்த எனது ஆரம்பகால இலக்கிய நண்பரைப் பற்றி மாத்திரமல்ல, அந்தக் காலத்திலிருந்து என்னுடன் பழகி, எனது கருத்துக்களைச் செழுமைப்படுத்த உதவி, எங்களது மக்களினது மானுட உரிமைக்காக ஒருங்கு சேர்ந்து குரல் கொடுத்த பலர் இன்னும் உயிருடன் எங்கோ ஒரு மூலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். மற்றும் பலர் மறைந்து போய் விட்டனர்.

இவர்களில் பலர் வரலாற்றில் பதியப்படத்தக்க உண்மை மனிதர்கள். இவர்களில் பலரை எனக்கு நேரடியாகவே தெரியும். அவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகியுமிருக்கிறேன்.

கட்டம் கட்டமாக இப்படியானவர்களை எழுத்தில் ஆவணப்படுத்தி, எதிர்காலத் தலைமுறையினருக்கு ஆவண சாட்சியமாக விட்டுச் செல்ல வேண்டுமென்ற உந்துதல் கொஞ்சக் காலமாக என் நெஞ்சில் நிழலாடி வருவதைச் செயல்படுத்தலாம் எனத் தற்போது முனைந்து இயங்கிக் கொண்டு வருகின்றேன். எழுத்தில் பதிந்து வைக்கின்றேன்.

சமீபத்தில் மிக முக்கியமான யாழ்ப்பாணத்து அந்தக் காலப் பிரமுகர் ஒருவரைச் சந்தித்துக் கதைத்துக் கொண்டிருந்தேன். மனந்திறந்து பலதும் பத்தும் கதைத்தோம்.

“எடைய்ப்பா!..... ஆயிரம்தான் ஆயிரம் பேர் சொல்லட்டுமே..... எழுதத்

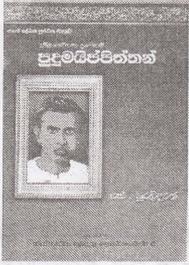
டுமே..... நீயும் மல்லிகையும் தொடர்ந்து எழுதி ஆவணப்படுத்தி வரும் எழுத்துக்கள் தான் பிற்காலத் தலைமுறையினருக்கு ஆவண சாட்சியமாக நிச்சயம் பயன்படும். அந்தத் தலைமுறையினர் ஐரோப்பாவில் இருப்பர். அமெரிக்காவில் குடியிருப்பர். அல்லது அவுஸ்திரேலியாவில் வசித்துக் கொண்டிருப்பர். அவர்கள் தங்களது பரம்பரை வழித்தடத்தைத் தேடித் தேடி வரும் போது, மல்லிகையின் எழுத்தும் உனது கணிப்பீடும் தான் அந்தப் பரம்பரையினருக்கு எழுத்து ஆவணச் சாட்சியாக நிச்சயம் பயன்படப் போகின்றது. இப்போதைய கால கட்டத்தை விட, வருங்காலச் சந்ததிதான் மல்லிகையின் பதிவு வீரியத்தை முற்றாக உணர்ந்து கொள்ளும்!” என்றார். தொடர்ந்து, “அப்பொழுதடாப்பா நீ உயிரோடு இருக்கமாட்டாய்! உன் உழைப்பும், எழுத்துந்தான் அவர்களிடையே பேசப்படும்!”

நான் அவரது கணிப்பை, ஆழ்ந்த கன்ற சிந்தனையை மெளனமாகக் கேட்ட வண்ணம், ஒப்புக்குத் தலையாட்டிக் கொண்டிருந்தேன்.

ஒருவேளை ராஜகோபாலன் மாஸ்டரின் மிக நெருங்கிய உறவினர்கள் பரம்பரையினர் புலம் பெயர்ந்து வெளி நாட்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தால் தமது மூதாதையினரான ராஜகோபாலன் மாஸ்டரின் வரலாற்றொன்றைத் தேடி இலங்கைக்கு ஒரு தடவை வந்து போக்கக் கூடும். அதற்கு இந்த மல்லிகைத் தகவல்கள் உதவி புரியக் கூடும்.

சீன்கள டெலூயீயில் புதுமைப் பீத்தன்

— ஸ்ரீமதி அனாமலை

கலாசார அலுவலர்கள் திணைக்களத்தின் ஒரு வெளியீடான, எஸ். முரளிதரனின் 'தமிழ் கெட்டிகத்தா புரோகாமீ புதுமைப் பீத்தன்' எனும் சிங்கள மொழியிலமைந்த இந்நூல், தமிழ்ச் சிறுகதை உலகின் முன்னோடியான புதுமைப்பித்தனையும், அவரது எழுத்துக்களையும் சிங்கள இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கும் ஒரு முயற்சியாக அமைந்துள்ளது.

புதுமைப்பித்தனின் சிறுகதைகளில் காணக் கிடக்கும் தனித்துவமான பண்புகள் சற்று விரிவான முறையில் நோக்கப்பட்டுள்ளதுடன், சிறுகதை தவிர்ந்த அவரது ஏனைய இலக்கிய முயற்சிகளும் இந்நூலில் சுருக்கமாகத் தெளிவுறுத்தப்பட்டுள்ளன.

எழுத்துலகம் தவிர்ந்த புதுமைப்பித்தனின் வாழ்க்கையின் மற்றுமொரு கோணத்தை, புதுமைப்பித்தன் தன் மனைவிக்கு வரைந்த கடிதங்கள் வாயிலாக வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். இவ்வகையில், அவர் வரைந்த ஒரு சில கடிதங்களும், அவரது சிறந்த இலக்கியப் படைப்புக்களாகக் கருதப்படும் 'துன்பக்கேணி', 'சாபவிமோசனம்', 'தெருவிளக்கு', 'எந்திர யுகம்' ஆகியனவும் இந்நூலில் சிங்கள மொழிக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளமை ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

தமிழின் தலைசிறந்த சிறுகதைப் படைப்பாளிகளுள் ஒருவரான புதுமைப்பித்தன் மற்றும், அவரது இலக்கியப் படைப்புக்கள் குறித்து சிங்கள மொழியில் வெளிவந்த முதல் நூலாக இது அமைந்துள்ளது. இந்நூலில் ஆங்காங்கே ஒரு சில தமிழ்ச் சொற்கள் மொழி மாற்றம் செய்யப்படுகையில், பிழையான சொற்பிரயோகங்களாக மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளமை இந்நூலின் ஒரு சிறுகுறை எனலாம். எனினும், இத்தகைய இலக்கிய முயற்சிகள் தொடர்ந்தும் மேற்கொள்ளப்படுதல் அவசியமாகும்.

51 பக்கங்களைக் கொண்டமைந்த இந்நூலின் அச்சமைப்பும், அட்டைப் படமும் கவர்ச் சிகரமாக அமைந்துள்ளன. புதுமைப்பித்தனை சிங்கள இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகம் செய்து வைப்பதாக இவ்வட்டைப் படம் அமைந்துள்ளது. புதுமைப்பித்தன் குறித்த ஒருசில விடயங்களே இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. அவர் குறித்த ஏனைய விடயங்களும் சிங்கள இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தல் அவசியமாகின்றது. எனினும், புதுமைப்பித்தன் குறித்த முதல் முயற்சி எனும் ரீதியில் இது பாராட்டப்படத்தக்கதாகும்.

தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றில்

புதுமைப்பித்தன்

- பேருவளை றபீக் மொஹிதீன்

தாசில்தாரர் சொக்கலிங்கத்தின் மகனாக 1906 இல் விருத்தாசலம் பிறந்தார். புதுமைப்பித்தன் என்ற புனைப்பெயர் கொண்டு அழைக்கப்படும் இவர் 'சிறுகதை மன்னன்' எனப் பலராலும் போற்றப்படுகிறார். 'புதுமைப்பித்தன்' என்று தான் புனைந்து கொண்ட புனைப் பெயருக்கேற்ப, தமிழ்ச் சிறுகதை உலகில் தனக்கென ஒரு தனியான இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டார். இலக்கியத்துறையில் இவருக்கிருந்த புதுமையார்வமும், படைப்புக்கலையில் இருந்த பித்தும் போற்றத்தக்கவை. இவை அவரது சிறுகதைகளிலே வெளிப்படுகின்றன.

1930களில் 'சாளரம்' என்னும் சிறுகதையுடன் இவரது படைப்புலகப் பிரவேசம் தொடங்கியது. 1930களில் இருந்து தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளிவந்த 'மணிக்கொடி' என்னும் பத்திரிகையில் இவரது கதைகள் வெளிவரத் தொடங்கின. மணிக்கொடி வெளிவந்து கொண்டிருந்த காலம் மகாத்மா காந்தியினால் தலைமை தாங்கி நடாத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்த இந்தியச் சுதந்திரப் போராட்டம் உச்சநிலையை அடைந்த காலகட்டமாகும். இக்காலப் பகுதியில் தமிழ்நாட்டில் அரசியல், சமூக, கலை, இலக்கியத்துறைகளில் பல புரட்சிகரமான மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. இக்காலப் பகுதியில் தமிழ்க் கவிதை, உரைநடை இலக்கியம் போன்றவை மகாகவி பாரதியாரால் புடம் போடப்பட்டு எழுச்சி பெற்றிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் தொடர்ச்சியாகவே மணிக்கொடிக்காலம் இயங்கியது. இக்காலப் பகுதியிலேயே தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியம் புதுத் தடத்தில் புதுநடை போடத் தொடங்கியது. புதுமைப்பித்தன் மணிக்கொடிப் பத்திரிகையைத் தனது சிறுகதை முயற்சிகளுக்கான ஒரு பரிசோதனைக் களமாகவே பயன்படுத்தினார்.

தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சியினை ஆராய்கின்றபோது, புதுமைப்பித்தன் முக்கியமான வராகக் கணிக்கப்படுவதற்கு முதற் காரணம் அவர் தனது இலக்கியப் படைப்புக்களைப் புனைக்கதைத் துறையுடன் வரையறுத்துக் கொண்டமையேயாகும். புனைக்கதை மூலம், சிறப்பாகச் சிறுகதை மூலம் தமிழ் இலக்கியம் வளர்க்க முனைந்தவர்களுள் முதல்வர் புதுமைப்பித்தன். புதுமைப்பித்தன் அத்துறையே தமது திறமைக்கான வாயில் என்பதனையறிந்து உணர்ந்து உழைத்தார். புதுமைப்பித்தனால் சிறுகதைகள் இலக்கியச் செல்வங்களாயின. திருத்தக்கத் தேவர் தொடங்கிய வடமொழிக் காலிய மரபு எவ்வாறு கம்பனிடத்தில் தமிழாகித் தமிழின் சிகரமாகி அகில உலகையும் அளந்து நிற்கிறதோ, அவ்வாறே வ. வே. ச. அய்யரால் தொடங்கப் பெற்ற சிறுகதை மரபு புதுமைப்பித்தனிடம்

தமிழாசி, தமிழ் உரைநடையின் சிகரமாகி அகில உலகிற்கும் தமிழின் பெருமையை எடுத்துக்காட்டி நிற்கிறது.

புதுமைப்பித்தன் காலம் வரை சிறுகதை தமிழில் எழுதப்பட்டு வந்ததெனில், அது தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் வரும் கதைப் பொருளையோ, இலக்கிய மரபுகளையோ உள்ளடக்காது. அவற்றிற்குப் புறம்பாகவே வளர்ந்து வந்தது. புதுமைப்பித்தன் சிறுகதையைத் தமிழ் இலக்கிய மரபுடன் இணைத்தார். கதைப் பொருளாலும், கதையைக் கூறும் முறையாலும் அச்சாதனையைச் செய்து முடித்தார். தமிழ் இலக்கிய மரபில் வரும் சம்பவங்களைத் தலைசிறந்த சிறுகதைகளாக்கினார். 'அன்று இரவு', 'சாப விமோசனம்', 'அகலையை', 'சிற்பியின் நகரம்', 'பாடலிபுரம்' முதலிய கதைகளில் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுச் சம்பவங்களுக்கு அமரத்துவம் கொடுத்தார். 'அன்று இரவு', 'சாபவிமோசனம்', 'கபாடபுரம்' ஆகியன புதுமைப்பித்தனின் தமிழ் இலக்கிய அறிவினையும், உணர்வினையும் நன்கு விளக்கின. புதிய கருக்கள் அவற்றிற்குப் புதிய வடிவங்கள், அவற்றை எழுதுவதற்கு மேற்கொண்ட புதுப்புது உத்திகள், புதுவகையான நடை, சமுதாயச் சகவாசிகளைக் கண்டு ஏங்கித் துடிக்கும் இரக்கமுள்ள நெஞ்சம் இவை அனைத்தும் இவருடைய சிறுகதைகளுக்கு உயிரூட்டின. புதுமைப்பித்தன் பழைய புராணக் கதைகளுக்குப் புது வியாக்கியானம் தந்தார். அத்தகைய கதைகளுக்கு 'சாப விமோசனம்' கதையை எடுத்துக் காட்டாகக் கூறலாம். இது கௌதம முனிவரின் சாபத்திற்கு இலக்காகிக் கல்லான அகலிகையை நவீன கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும் கதையாகும். அடுக்குச் சொற்களை வைத்துச் சித்து விளையாட்டுக் காட்டி ஒரு அமானுஷ்ய உலகை உரு

வாக்கும் இவரது திறமைக்கு உதாரணமாக 'பிரம்ம ராட்சஷணை'க் கூறலாம்.

வழக்கிழந்த பழைய தமிழ்ச் சொற்களை விலக்கி, வழக்கிலுள்ள சொற்களைக் கையாண்டு தமிழ் நடைக்குப் புதிய விழிவிறுப்புத் தந்தவர் புதுமைப்பித்தன். தன்னம்பிக்கை மிகுந்த இவர் தாம் காணும் காட்சிகளையும், தாம் கருதும் கருத்துக்களையும் சிறுகதை வாயிலாகத் தமிழ் உலகுக்கு உணர்த்தி விட முயன்றார். அவ்வாறே செய்தும் காட்டினார். நகைச்சுவையும், நையாண்டியும் அவருக்குத் துணைபுரிந்தன என்று சொல்லக் கூடியவாறு அவருடைய கதைகளில் இயல்பாக வந்தமைந்தன. சமுதாயத்தோடு உறவு கொள்வதற்கும், சமுதாயத்தோடு மோதிப் போராடுவதற்கும் என இருவகையில் அவருக்குச் சிறுகதை என்ற கருவியே பயன்பட்டது. அத்தோடு, தம் வெறுப்பைக் காட்டி பிறரைத் தாக்குவதற்கு அவர் பயன்படுத்திய கருவியாகவும் சிறுகதைகள் இருந்தன.

புதுமைப்பித்தனின் அதிசிறந்த சிறுகதைகளை எடுத்தாராய்கின்ற போது, அவரின் திறமையும், ஆளுமையும் புலனாகின்றன. புதுமைப்பித்தன் களத்தை அமைத்துவிட்டு, அந்தப் பின்னணியிலேயே பாத்திரங்களின் இயக்கத்தைக் காட்டுகிறார். இந்த உத்திகளை அவர் கையாள்வதால் அவருடைய கதைகளில் நாடகப் பண்பும், கதை கூறும் முறையும், ஒழுங்கும் காணப்படுகின்றன. அவரது கதைகளில் சிறந்தவைகளாகப் பலராலும் போற்றப்படும் 'அகலியை', 'சாமியாரும் குழந்தையும் சீடையும்', 'சாப விமோசனம்', 'அன்று இரவு', 'காஞ்சனை', 'மகாமசானம்', 'துன்பக்கேணி', 'கடவுளும் கந்தசாமிப் பிள்ளையும்', 'இது மிஷன் யுகம்', 'மனக்குகை ஓவியங்கள்'

போன்றவற்றில் இப்பண்புகள் சுடர்விடுவதைக் காணலாம். புதுமைப்பித்தனின் சிறுகதைகளை வரையறுத்து, அட்டவணைப்படுத்திப் பார்க்கின்றபோது, பொருளைக் கைக் கொள்ளுகின்ற முறையிலும், உருவ அமைதியிலும் படிமுறை ரீதியான வளர்ச்சியினைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது.

புதுமைப்பித்தன் வித்தியாசமான முறையிலேயே சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ளார். அங்கதப் பாங்கான தன்மைகளையும், கற்பனை அம்சங்களையும் இணைத்துக் கதைகளை அமைத்துள்ளார். அந்தவகையில், 'கடவுளும் கந்தசாமிப்பிள்ளையும்' என்னும் சிறுகதையைக் கூறலாம். சமூகத்தின் கையாலா காத்தனத்தைக் கிழித்துக் காட்டும் ஒரு சமூக விமரிசனமாக இவரது 'பொன்னகரம்' படைக்கப்பட்டுள்ளதையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். இவ்வாறு, ஒவ்வொரு கதையும் ஒவ்வொரு பாணியில் அமைந்திருப்பதே அவரின் சிறப்பிற்குக் காரணம். அத்துடன், பெரும்பாலானோர் கையாளும் இருண்ட பகுதிக்குரிய விடயங்களையும் மிக அழகாகவும், நாகுக்காகவும் வெளிக் கொணர்வதையும் காணக் கூடியதாக உள்ளது. தமிழ்ச் சமூகத்தில் பெண்ணொருத்தியின் கற்பு பெரிதாகப் போற்றப்படும் ஒன்றாகும். ஆனால், வறுமையின் காரணமாக ஒரு தமிழ்ப் பெண் தன் கற்பை விலை கூற வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறாள். இந்த உண்மையைப் புதுமைப்பித்தன் மேலே கூறிய, தனது 'பொன்னகரம்' என்ற கதையின் மூலம் மிகவும் திறமையாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார்.

புதுமைப்பித்தனின் சிறுகதைகள் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் தனக்கேயுரிய கலை வடிவங்களாயின. சிறுகதையின்

ஆரம்ப காலத்திலிருந்து ஏற்பட்ட வளர்ச்சியினை முனைப்பாகவும், இனித் தொடர்ந்து வரப் போகும் வளர்ச்சியின் ஊற்றுக் கண்ணாகவும் அவரது சிறுகதைகள் அமைந்துள்ளன. புதுமைப்பித்தனின் சிறப்பைப் பற்றி பேராசிரியர் மீனாட்சி சுந்தரனார் கூறுவது, புதுமைப்பித்தன் சிறுகதை வளர்ச்சிக்காற்றிய பங்களிப்பினை எடுத்தியம்புகின்றது. 'புதுமைப்பித்தனின் சிறுகதைகள் அவரது கவிதைகளுடன் போட்டி போடுகின்றன. அவரது சிறுகதைகளில் காணப்படும் சொல்நயமும், ஓசை நயமும் குறிப்பால் உணர்த்தும் கவர்ச்சியுடையனவாகக் காணப்படுகின்றன.' என்று பேராசிரியர் மீனாட்சி சுந்தரனார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

புதுமைப்பித்தன் சிறுகதை உலகில் சாதனை புரிந்தார் என்றால், அதற்குக் காரணம் அவரது பன்முகப்படுத்தப்பட்ட பார்வை, அதற்கேற்ப வளைந்து கொடுக்கும் அவரது எழுத்து மாற்றத்திற்குரிய நடை, மாறுபட்ட கதைகள் முதலியன வரகும். 'துன்பக் கேணி', 'நாசகாரக் கும்பல்', 'பொன்னகரம்', 'பக்த குசேலர்', 'கடவுளும் கந்தசாமிப்பிள்ளையும்', 'இது மிஷன் யுகம்', ஆகிய கதைகளில் புதுமைப்பித்தன் முற்போக்காளராகவும், 'புரட்சி மனப்பான்மை', 'விபரீத ஆசை', 'கயிற்றரவு', 'கோபாலபுரம்' ஆகிய கதைகளில் பழமை பேணுபவராகவும், 'செல்லம்மாள்', 'நினைவுப்பாதை', 'சித்தி', 'சிவசிதம்பர சேவகம்' ஆகிய சிறுகதைகளில் துறவியாகவும், 'காஞ்சனை', 'கபாடபுரம்', 'பிரம்ம ராகுஷன்' ஆகிய கதைகளில் மாயாவாதியாகவும் புதுமைப்பித்தன் தோற்றம் காட்டுகிறார். இதனால், இவரை 'ஒரு முரண்பாட்டுக் குவியல்' எனச் சில எழுத்தாளர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

1940களில் வெளியான புதுமைப்பித்

தன் கதைகள் தொகுப்பிற்கு முன்னுரை எழுதிய ரா. ஸ்ரீ. தேசிகன் அம்முன்னுரையில் 'சிறுகதை மர்மங்களை நன்கு அறிந்துள்ள புதுமைப்பித்தனின் கதைகளுக்கிடையே திரியும் போது, ஒரு கவி உலகிலே திரிகிற உணர்ச்சி எனக்கு வருகிறது. இவருடைய கதை 'ஒவ்வொன்றும் ஒரு தனி அநுபவ முத்திரை பெற்றிருக்கிறது. ஒவ்வொன்றிலும் உண்மையின் நாதம் ஒலிக்கிறது.....' எனப் பலவாறு புதுமைப்பித்தனின் சிறுகதைகளைப் புகழ்ந்துரைக்கிறார். மேலும், 'ஒரு கவி உள்ளம்- சோகத்தினால் சாம்பிய கவி உள்ளம், வாழ்க்கை முடிகளில் விழுந்து ரத்தம் கொட்டுகிற கவி உள்ளம்- கதையின் மூலம் பேசுகிறது' என்றும் கூறுகிறார்.

மேலும், புதுமைப்பித்தன் என்னும் ஆளுமை மீது தன் பார்வையைச் செலுத்தி, அவரது மொத்தப் படைப்புக்கள் பற்றிய ஒரு முழுமையான விமர்சனத்தை உருவாக்கிய க. நா. சுப்ரமணியம் புதுமைப்பித்தனின் காலத்தைச் சேர்ந்த அவரது சக படைப்பாளிகளின் சிறுகதைகளையும் மனதில் வைத்து அவற்றில் தன்னிகரற்ற சிறுகதைகளை எழுதியவர் புதுமைப்பித்தன் தான் என்ற முடிவுக்கு வந்தவராக 'கதை சொல்லும் மேன்மையும், சொந்தக் கற்பனை ஆட்சியும் புதுமைப்பித்தனுக்குக் கைவந்திருப்பது போலத் தமிழில், இந்த நூற்றாண்டில் வேறு ஒருவருக்கும் இருந்ததில்லை என்பது சந்தேகத்துக்கு இடம் இல்லாமல் நிரூபிக்கப்பட்டு விட்ட விஷயம்' எனக் குறிப்பிட்டுக் கூறுகிறார்.

வாழ்க்கை அநுபவங்கள் என்று நாம் பொதுவாகக் கூறும் விடயங்களை, அதன் பாரதிப்புக்களைப் புதுமைப்பித்தன் எனும் ஆளுமையினூடாக நாம் படித்தறிய முடிகிறது. அவர் பெற்றிருந்த பாதிப்புக்களில் முக்கியமானவற்றைச் சாராம்ச ரீதியாகத்

தொகுத்துப் பார்க்கலாம். இந்து மதம் மனிதனின் சுதந்திரத்தை நெரிக்கும் விதம், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் படும் துயரம், கிறிஸ்தவச் சபைகளின் செயற்பாடுகள் சார்ந்த விமர்சனம், எதிர்நீச்சல் போடத் தெரியாத அபலைகள் மீது கவியும் கொடுமைகள், மத்தியதர வாழ்க்கையின் பற்றாக்குறை சார்ந்த இழுபறிகள், பிழைப்பின் சுழற்சி மனிதனை இயந்திரமாக்கும் கீழ்நிலை, வறுமையின் கொடிய கோலங்கள், நினைப்புக்கும் நிஜத்துக்குமான வேறுபாடு, மனத்தை மீறும் உடல், ஆன்மீகத்தை ஏமாற்றும் லௌகீகம், புனிதங்களின் ஒப்பனை கலையும் விதம், இன்றைய தாழ்வுகளைப் பாராது பழம் பெருமைகளில் வாழ்தல், தர்மத்திற்குப் பின் நிற்கும் பச்சை அதர்மங்கள்..... இப்படியே நீண்டு செல்கிறது. புதுமைப்பித்தனின் மொத்தப் படைப்புக்களின் சாராம்சத்தையும் ஒற்றைச் சொல்லில் உருவகப்படுத்த ஆசை கொள்வோமாயின் அதற்கு 'முரண்பாடுகள்' என்ற பெயரே பொருத்தமாகும். முரண்பாடுகளின் எண்ணற்ற கோலங்களை, வகைப் பேதங்களை, விஸ்தரிப்புக்களை புதுமைப்பித்தனின் சிறுகதைகளினூடாக நாம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

வாழ்வின் வெவ்வேறு கோலங்களைக் காட்டி அதன் முழுப் பரப்பும் தன் அநுபவத்திற்குள் வந்துவிட்டதான பிடிப்பை வாசகனுக்கு அளித்திருப்பது புதுமைப்பித்தனின் மிகப் பெரிய சாதனை. இந்தச் சாதனை சார்ந்த வீச்சு அவர் வாழ்ந்த நூற்றாண்டில் அவருக்கு மட்டுமே சொந்தமானது. புதுமைப்பித்தனின் படைப்புகள் மூலம் நம் மனத்தில் உருவாகி வரும் உலகின் வீச்சு மிகப் பெரிய அநுபவ உலகத்தை அவர் வாழ்நாளில் தேடிக்கண்டடைந்திருப்பதற்கான தோற்றத்தை நமக்குத் தருகிறது. வாழ்

வின் சகல நுட்பங்களையும், இரகசியங்களையும் அறிந்தவர் என்ற பிரமையையும் உருவாக்குகிறது. ஒரு பிடி விதையிலிருந்து ஒரு கானகம் தோன்றுவது போல, இந்தச் சிறிய உலகத்திலிருந்துதான் அவர் ஒரு மிகப் பெரிய உலகத்தைப் படைத்திருக்கிறார்.

புதுமைப்பித்தனுடைய நடையில் அவருடைய ஆளுமை வெளிப்படும் கோலங்கள் நூதனமானவையாகவும், எண்ணற்ற வகைப் பேதங்கள் கொண்டவையாகவும் வெளிப்படுகின்றன. எழுத்து மொழியின் பாதிப்பைப் பெற்றிருந்த அளவுக்கு, அவர் பேச்சு மொழியின் பாதிப்பையும் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தார். இதன் பொருள், மொழி உருவானதில் அவரது கண் ஆற்றிய பங்கை அவரது செவியும் ஆற்றியிருக்கிறது என்பதுதான். நெல்லைப் பேச்சில் புரண்டு வலுவேற்றிக் கொண்ட சொற்கள் அவர் நடையில் விரவி வருகின்றன. பேச்சுத் தமிழுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டு நிற்கும் பண்டைத் தமிழ்ச் சொற்களையும், புழக்கத்திற்கு வந்துவிட்ட சமஸ்கிருதம் உள்ளிட்ட பல மொழிகள் சார்ந்த சொற்களையும் அவர் சேர்த்துக் கொண்டு தன் மொழியை வலிமைப்படுத்தியிருக்கிறார். மொழியைப் பண்டிதர்களின் சிறைச்சாலையிலிருந்து விடுவித்து மக்களுக்குச் சொந்தமாக்கும் பெரு முயற்சியில் பாரதிக்கு ஈடான சாதனை இது. எண்ணற்ற மீறல்களையும், அழிப்புக்களையும் இன்றைய படைப்பாளி வைதீகத்தினுடையவோ, பண்டிதத்தினுடையவோ இருப்புச் சார்ந்த ஓர்மை கூட இல்லாமல் சரமாரியாகப் பயன்படுத்துகிறான் என்றால், அவை புதுமைப்பித்தனது ஆளுமையினுடையதும், அவரது ஆளுமையினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களினுடைய

யதும் செயற்பாடுகளின் விளைவு என்பதை உணர வேண்டும்.

வாழ்வைப் புரிந்து கொள்வதற்குப் புதுமைப்பித்தன் ஆற்றியுள்ள பங்கு மிக முக்கியமானது. அவருடைய மொழி, மரபின் ஜீவனையும், மண்ணின் சாரத்தையும் இணைத்தது. படைப்புக்கு வலுவேறு தளங்களைச் சார்ந்தவை. இலக்கியம், புராணம், சமயம், ஜாதி, சமூகம், குடும்பம் போன்ற அந்தத் தளத்தில் செயல்படும் போதும், அந்தத் தளத்திற்குரிய வாசனைகளை ஏற்றி மிகுந்த நம்பகத்தன்மையை அவரால் வாசகனின் மனதில் உருவாக்கி விட முடிகிறது. அவரது படைப்புகள் தமிழ்க் கலையின் சாதனை என்று பெருமைப்படும் வகையில் இருக்கின்றன.

‘புதுமைப்பித்தன் எந்தக் கட்சிக்கும், இயக்கத்திற்கும், தத்துவத்திற்கும், நிறுவனங்களுக்கும் தன் முழு விசுவாசத்தைத் தர மறுத்துவிட்டார்’ எனக் கூறுகிறார் சுந்தர ராமசாமி. இதன் மூலம் அவர் புதுமைப்பித்தனின் இப்பார்வையைக் கலைஞராக அவரது ஆளுமையின் ஒரு பாகமாகக் காண்கிறார்.

ஆகவே, சிறுகதை, கவிதை, விமர்சனம், மொழிபெயர்ப்பு என்று இலக்கியத்தின் அனைத்துத் துறைகளிலும் புதுமைப்பித்தனது பங்களிப்பினைக் காண முடிந்தாலும், அவரின் ஆளுமை மேலோங்கித் தெரிவது சிறுகதைத்துறையிலே தான். தமிழ்ச் சிறுகதை மரபின் உணர்ச்சியைத் தொட்டு உலகச் சிறுகதைகளின் தரத்திற்கு தமிழ்ச் சிறுகதைகளை உயர்த்திக் காட்டி ஒரு சிறந்த சிறுகதை மரபிற்கு வித்திட்டு உன்னதமான கலைப்படைப்புகளைத் தந்தவராகப் புதுமைப்பித்தன் போற்றப்படுகிறார்.

எனது கல்விக்கு இயல்புவந்தவர்

- கே. எஸ். சீவகுமாரன்

என்னுடைய பெயர் கே. எஸ். சீவகுமாரன். ஏன் எனது பெயரை நானே அறிமுகப் படுத்த வேண்டும் என்றால், புதிய இளைய பரம்பரையினர், தமது வாசிப்புக் குறைவு காரணமாக இப்பெயரை ஞாபகத்தில் வைத்திருக்க முடியாமற் போயிருக்கக் கூடும் என்பதனாலாகும்.

என்னை ஓர் எழுத்தாளனாக, திறனாய்வாளனாக, பத்தி எழுத்தாளனாக 'மல்லிகை' வாசகர்கள் அறிந்திருக்கக் கூடும். ஆயினும், உயர்நிலைப் பள்ளி ஆங்கில ஆசிரியனாகவும் நான் பணிபுரிந்திருக்கிறேன் என்பதைப் பலரும் அறிந்திருக்கமாட்டார்கள். என்னைப் பற்றி நானே எழுத வேண்டியிருப்பது ஒரு துர்ப்பாக்கியமே. ஏனைய எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்புகள் தொடர்பாக எழுதும்படி என்னைப் பணித்தாலும், எனது புத்தகங்களைத் திறனாய்வு செய்யவோ, விமரிசிக்கவோ பெரும்பாலும் முன்வருவதில்லை.

நான் ஒரு ஆங்கில/ ஆங்கில இலக்கிய ஆசிரியன் என்பதை மேலே குறிப்பிட்டேன். நமது நாட்டிலே பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கள், திறனாய்வாளர்கள் ஆசிரியத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் என்பதை நாம் அறிவோம்.

இது இப்படியிருக்கையில், தொடர்பாளன், ஊடகத்துறையினன் ஆகிய நான் எப்படி ஆசிரியத் தொழிலில் புகுந்தேன் என்பதும் ஒரு சுவாரஸ்யமான சம்பவம்தான்.

முதலிலே 'நான் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியன் அல்ல' என்பதை முதலில் குறிப்பிட வேண்டும். ஆங்கிலத்தையும் ஒரு பாடமாகப் படித்து, வெளிவாரி மாணவனாகக் கலைமாணிப் பட்டப் படிப்பை முடித்து, நான் பட்டதாரியாகினேன். அதாவது, பேராதனைப் பல்கலைக்கழக B.A பட்டதாரி என்பதாகும். ஆங்கிலத்துடன் (அடிப்படையில் ஆங்கில இலக்கியப் படிப்புத்தான்) தமிழ் Western Clerical Culture எனப்படும் மேலைச் செவ்வியல் பண்பாடு ஆகிய பாடங்களிலும் சித்தியடைந்தேன்.

பல்கலைக்கழகத்திலே உள்ளக மாணவனாக நான் ஏன் செல்லவில்லை என்பதும் இங்கு புதிவுக்குரியது.

கொழும்பு மருதானை சென். ஜோசப் கல்லூரியிலே 1958 ஆம் ஆண்டு பல்கலைக்கழகப் புகுமுகப் பரீட்சைக்குத் தோற்றினேன். ஆங்கிலத்தை ஒரு பாடமாகப்

பயில்வதற்குப் பதிலாக, இலங்கை வரலாறையும், ஐரோப்பிய வரலாறையும், தமிழ்மொழியும், அரசியலையும் ஏனைய பாடங்களாகப் படித்தேன்.

அந்நாட்களில், நாட்டில் இடம்பெற்ற வன்செயல்கள் காரணமாகத் தமிழ் வெறியனாக நான் இருந்து வந்தேன். 'இலங்கை வரலாறு' விடைத்தாள்களில் 'மகாவம்ச'த் தகவல்களுக்குப் பதிலாக, நான் எனது பொருள் தேடல்களை எழுதினேன். அந்நாட்களில் ஆங்கில மொழி மூலமாகவே நாம் கல்வி பயின்றோம். ஏனைய மூன்று பாடங்களிலும் திறமையாகச் சித்தியெய்திய போதிலும், 'இலங்கை வரலாறு' பாடத்தில் சித்தியெய்தத் தவறினேன். எனவே, பல்கலைக்கழகத்தினுள் புகமுடியாமற் போய்விட்டது.

இதே கதிதான் அடுத்த வருடத் தேர்வுக்கு நான் தோற்றிய போதும் ஏற்பட்டது. வெறுப்படைந்த நான் மூன்றாவது தடவை தோற்றுவதில்லை என்று முடிவு செய்தேன்.

பின்னர், நான் மணம் முடித்து இரண்டு பிள்ளைகளுக்குத் தகப்பனாகியதைத் தொடர்ந்து மீண்டும் A/L, GAQ, B.A ஆகிய பரீட்சைகளுக்கு வெளிவாரி மாணவனாகத் தோற்றி வெற்றி பெற்றதற்கான காரணம் இலங்கை வரலாறுக்குப் பதிலாக ஆங்கிலத்தைப் பாடமாகத் தேர்ந்தெடுத்தமைதான்.

பட்டதாரியான பின் நான் வானொலி, தொலைக்காட்சி, பத்திரிகை, விளம்பரம் போன்ற துறைகளில் ஈடுபட்டு ஓரளவு தெரிய வந்தவனாக மாறினேன்.

இப்படியிருக்கையில், எப்படி நான் ஆசிரியனானேன் என்பதும் ஒரு விபத்துத்தான்.

1970 களில் எனது துணைவியார், பாடவிதான அபிவிருத்தி நிலையத்தில் சமூகக் கல்வி தொடர்பான பாடவிதானக் குழுவில் இடம் பெற்றிருந்தார். அந்நாட்களில், நமது பிரபலமான ஆசிரியர்களும், எழுத்தாளர்களும் அந்த நிலையத்தில் முக்கியமானவர்களாக விளங்கினர். விஞ்ஞானத்துறையில், கல்விமான் எஸ். ஜே. சாமுவேலும் பணிபுரிந்தார். பணிபுரிந்தவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் எனது துணைவியார் புஷ்பா சிவகுமாரனையும் அறிந்து வைத்திருந்தனர். அவருடைய துணைவன் எழுத்தாளராகிய நானேதான் என்று அவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியேற்பட்டது.

ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் அண்மைக் கால ஆங்கில இலக்கியம் தொடர்பாக நான் எழுதியவற்றை எஸ். ஜே. சாமுவேலும் படித்திருந்தார். இவர் மாலை தீவினுள்ள 'மாலே'யில் அமைந்திருந்த மஜீதியா உயர்நிலையப் பாடசாலையின் அதிபராக இருந்து வந்தார். லண்டன் பல்கலைக்கழக O/L, A/L ஆங்கிலப் பாடத்திட்டங்களில், அண்மைக்கால ஆங்கிலம் பற்றிய பரிச்சயம் கொண்ட ஆசிரியர் ஒருவர் அவருக்குத் தேவைப்பட்டார்.

சாமுவேல் அவர்கள் எனது துணைவியாரிடம் ஒரு தடவை உரையாடும் பொழுது, தமது பாடசாலையில் ஆங்கிலம் போதிக்க என்னால் வரமுடியுமா என்று கேட்டிருக்கிறார், நான் அநுபவப்பட்ட ஆசிரியன் அல்லன் என்று எனது துணைவி

யார் கூறிய போதிலும், சாமுவேல் அவர்கள் அது தனக்குத் தெரியும் என்றும் எனது தொடர்பாடல் முறையைத் தான் அறிவார் என்றும் கூறியிருக்கிறார். எனவே, இதனை என் துணைவியார் என்னிடம் கூறிய பொழுது நான் துள்ளிக் குதித்துச் சம்மதத்தைத் தெரிவித்தேன்.

ஒரு சில நாட்களில் நான் அழகிய மாலைதீற்குச் சென்று மஜீதியா பாட சாலையின் ஆங்கில ஆசிரியனாகப் பதவி ஏற்றேன்.

O/L வகுப்பில் ஆங்கிலம் போதிப்பதற்கு முன்னர், எட்டாம் வகுப்பு பொறுப்பாசிரியராக என்னைத் திரு. சாமுவேல் நியமித்தார். ஆசிரியத் தொழில் எனக்குப் புதிய அநுபவமாக மாறியது.

காற்று வழியாக நான் ஓர் சிறந்த ஆசிரியன் என்றும், மாணவர்கள் என்னை விரும்புகின்றனர் என்றும் கதை பரவியதனால், சின்ன இடமாகிய 'மாலே'யில் உடனடியாகப் புகழ் பெற்றேன். O/L ஆங்கில ஆசிரியனாகவும், கடமையாற்றி விட்டு, இரண்டரை வருடங்களுக்குப் பின் நாடு திரும்பினேன்.

மாலைதீவு அநுபவங்கள் பற்றி பிறிதொரு நாள் எழுத வேண்டும் என நினைக்கின்றேன்.

இது இவ்வாறிருக்க, எனது பங்களிப்புக்களைக் கேள்விப்பட்டு, சோமபந்து கொட்டிக்கார என்ற கல்விமான் ஓமான், மஸ்கெட்டிலிருந்து தொலைபேசி மூலம் என்னைப் பேட்டி கண்டு, தமது ஸ்ரீலங்கன் ஸ்கூலில் ஆங்கில ஆசிரியராகப் பதவி ஏற்க அழைப்பு விடுத்தார்.

'ஐம்' என்று நானும் டூய் வழியாக மஸ்கட் சென்று பதவி ஏற்றேன். அவரும் எடுத்த எடுப்பிலேயே 8ஆம் வகுப்புப் பொறுப்பாசிரியராகவும், 4ஆம் வகுப்பு முதல் 12ஆம் வகுப்பு வரை ஆங்கில ஆசிரியராகவும், இருக்கும்படி பணித்தார். அங்கும் வாய்ச் சொறிகள் மூலம் எனது படிப்புக்கும் முறை பற்றி செய்தி பரவி, என்னை ஒரு பிரபல்யம் பெற்றவனாக ஆக்கியது.

கொட்டிக்கார அவர்கள் என்னை மொழித்துறை (ஆங்கிலம், சிங்களம், தமிழ், உருது ஆகிய மொழிகளுக்கு) தலைவராக நியமித்தார்.

லண்டன் O/L ஆங்கில இலக்கியப் பரீட்சைக்குத் தோற்றி அத்தனை (8) விஞ்ஞான பீட மாணவர்களும் நல்ல பெறுபேறுகளைப் பெற்று என்னை ஒரு நல்லாசிரியனாக அறிமுகப்படுத்தினர்.

எனது ஓமான் அநுபவங்களைப் பற்றியும் பிறிதொரு நாள் எழுத வேண்டும்.

ஓமானிலிருந்து நாடு திரும்பியதும், அலித்தியா, கொழும்பு தெற்கு அனைத்துலகப் பாடசாலை, ராஜகிரிய கேடவே கல்லூரி ஆகிய உயர்நிலை அனைத்துப் பாடசாலைகளிலும் ஆங்கில ஆசிரியனாகப் பணிபுரிந்தேன்.

அமெரிக்காவில் நான் நிரந்தர வாசியாக இருந்தபோது, ஓஹையோ மாநிலத்தின் இரண்டாவது பெரிய தலைநகரான சின்சினாட்டியில் வசித்து வந்தேன். எனக்கு Green Card இருந்தமையால், நான் அங்கு வேலை பார்க்க முடிந்தது.

Macy's என்ற பென்னம்பெரிய ஸ்டோரில் விற்பனை இணையாளராக (Sales Associate) வாரத்தில் ஐந்து நாட்கள் வேலை செய்தேன். எஞ்சிய இரண்டு ஓய்வு நாட்களிலும், உயர்நிலைப் பாடசாலைகளில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தேன்.

அமெரிக்காவிலே நிரந்தர ஆசிரியராகப் பதவி ஏற்பதாயிருந்தால், M.A. பட்டமும், பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியருக்கான டிப்ளோமாப் பட்டமும் தேவை.

எனக்கு இவை இரண்டும் இல்லை. ஆயினும், B. A. பட்டத்துடன் Substitute (மாற்று) ஆசிரியராகப் பணிபுரிய முடியும். எனது இலங்கை B. A. பட்டம் அமெரிக்காவில் செல்லுபடியாகுமா என்பதற்கு ஒரு நிர்ணயசபைக்கு எனது சான்றிதழ்களை அனுப்ப வேண்டும். அவர்கள் சீர்தூக்கிப் பார்த்த பின் அமெரிக்கக் கல்வித் தகைமையை நிர்ணயிப்பர்.

எனது இலங்கைச் சான்றிதழ்கள் அமெரிக்க Liberal Arts 4 year Course Degree க்குச் சமம் எனச் சான்றிதழ் வழங்கினர்.

இந்தச் சான்றிதழுடன் 'மாற்று ஆசிரியர்' பதவிக்கு நான் விண்ணப்பித்தேன். Forest Hill மாவட்டத்திலே, Anderson, Turpri, மற்றும் பாடசாலைகளில், நிரந்தர ஆசிரியர்கள் இல்லாத சமயங்களில் என்னைத் தொலைபேசி மூலம் அழைத்துக் குறிப்பிட்ட தினங்களில் படிப்பிக்கு மாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டேன்.

இவ்வாறு, வெள்ளைத் தோல், மாநிறத்தோல், கறுப்பு நிறத்தோல், சொக்லட் நிறத்தோல் ஆண்/பெண் பிள்ளைகளுக்கு ஆங்கிலம் மாத்திரமல்லாமல், வரலாறு, நடப்பு விவகாரங்கள், ஊடகம், இதழியல் போன்ற பாடங்களைப் படிப்பித்து வந்தேன்.

அமெரிக்காவின் கல்வி அநுபவங்கள் பற்றியும் பிறிதொரு நாள் எழுத வேண்டும்.

எனது இந்தச் சொந்தப் பிரபலங்களை 'மல்லிகை' பிரசுரித்தமைக்காக நான் நன்றியுடையவனாவேன்.

sivakumaranks@yahoo.com.

A. A. R. HAIR DRESSERS

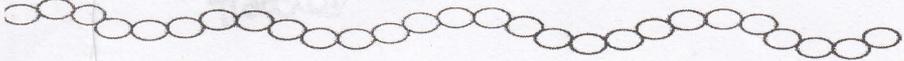
89, Church Road,
Mattakuliya,
Colombo - 15.

Tel: 0602133791

முற்றுவும் குளிர்ட்டப் பெற்ற சலூன்

இரவின் வலிகளும் களவும்

-எஸ். வஸீம் அகர்ம்

நிலவுத் தட்டில்
உறங்குகிறேன்.

நட்சத்தீரக் களவுகள்
ஒவியப் பூமழை தெளிக்கிறது.

நிஜங்களின் வலிகள்
மேகங்களில் கூடுகட்டி
வானங்களில் தாவிச் செல்கின்றன.

மௌனத்தின் மொழியினை
காற்றுப் பாடலாக்கி
மூச்சு வாயில்
துயரப்பல்லாங்குழல்
இசை மீட்டுகிறது.

இரவின் அர்த்தங்கள்
முட்கம்பிகளில் சிக்கித்
தென்றலின் தலையணையைத்
தொலைத்து விட்டு,
காலத்தின் எறிகணையில்
பயணிக்கிறது.

முகில்களாக
மாறிவிட்ட
நம்பிக்கையில் காற்றுப் புயலாக
வீசி
என்னை விட்டுத் தூரச் செல்கிறது.

நான் வானம் பாடியாக
இடம் தேடி அலைகிறேன்.
எனது களவுகளையும் கவிதை
களையும்
கருத்தரிக்க.....

ஏனது கயிறுகள்

எனது மண்டையோடு தெரிக்கிறது.

ஓர் இருண்ட அறையில் விதாலைத்த
ஏதோ ஒன்றைத் தேடி விடக்கிறேன்.

மீண்டும் உறக்கம் என்னை
அரும் போது,

இறந்த விடுகிறேன்.

உயிரற்ற உடலைச்
சுமந்து கொண்டு
கயிற்றில் கழுத்தைக் கட்ட
விலடங்கள் தேடுகிறேன்.

மேலும் கீழும்
சீயெந்தினாலான அறையில்
விலடமேயில்லை, கடைசி
மீள்விசிறி கூட இல்லை.

கயிறுகளோடு மரங்களை
நோக்கி நடக்கிறேன்.

குளிர்காலம்,

இலைகள் உதிர்ந்து போன
மரங்களில் தொங்கி
இறந்த போக முடியாது.

கோம்பயன் மணலில்,
கேணிப் பிடையில்.

வேரும் விழுதுகளுமேகப்
பச்சை இலைகளுடன் நிகழும்
ஆலமரங்களின் அழைப்பிதழ்களுக்காய்
நாத்திருக்கிறேன்.

வருவேன்

உங்களின் கழுத்துகளுக்கு
எனது கயிறுகளுடன்.

பனிக் கரடிகள்

பனிக்கரடியாகி விடத்
வாழ்க்கை.

நடந்த போகும் ஞாபகங்கள்
பெரியவில்லை, எனக்கு.

முழுந்தான் வரை புகையும்
பனிமூடும் நிலம் எனதில்லை.

சூரியன் சூடாவும்
புழுதிப் புயல் அடித்தாவும்
பூவரசின் நிழலில்
நாய்ச் சண்டையை மீர்த்தபடி...
என்ன இதம்.

வரம்புகளில் நடந்த
வாய்க் கால்களில் குளித்த
அழுவடைக் காலத்த
ஆடுகால் நிழலில்.....
என்ன சுகம்.

மீண்டும் மெகம்
மீண்டும் மழை
மீண்டும் நிலம்

எனது புகையிலைச் செடிகள்
பூத்திருக்கும், ஏன்
முற்றத்தே மல்லிகையுள் தான்.

பனிப் பூக்கள் ஜாவும்
ஆடலக் வட்டத்தினருகே
தனியாக நான் மெடும்
பனிக் கரடிகளோடு.

பாவம் கரடிகள்.
என்னைக் கண்ட
பயந்திதாடுங்கி விட்டன.

ஆலமர விழுதின்
அளாவல்களில் மெடும்
மீண்டும் மீண்டும்
எனது நிலம் பத்தியிரக்கும்.

மீல்லாத மிகறவன்
சாட்சியாக,
மீருக்கின்ற மியற்கை
சாட்சியாக,

பனியிலிருந்த புழுதிக்கு
நானும் எனது
பறவைகளும்

நிதானமாகச்
சிறகடித்தபடி.

கடவுள்கள் காத்திருக்கின்றன
பனிக்கரடிகளின்
பிணம் தின்ன.....!

கவிஞர் சுகந்தி சுப்பிரமணியம்

தமிழகப் பெண் கவிஞர் சுகந்தி சுப்பிரமணியம் சமீபத்தில் காலமான செய்தி இணையத்தளத்தில் காணக் கிடைத்தது.

சுகந்தியின் முக்கியத்துவம் என்பது இன்று தமிழகத்தில் உரத்து எழுதப்படும் பெண்ணிய எழுத்துக்களின் குறிப்பாக கவிதைபில் பெண்ணின் அக உலகை சொல்லியவர்களில் முதன்மையானவர்களில் ஒருவர். தமிழகத்தில் தொடர்ந்து வெளிவரும் கனவு இதழின் ஆசிரியரும் தமிழகத்தில் கவனிக் கத்தக்க பல படைப்புக்களை தந்த சுப்பிரமணியன் தான் சுகந்தி அவர்களின் கணவர். கனவு 17வது இதழ் என நினைக்கிறேன் இலங்கை சிறப்பிதழாக வெளி வந்த பொழுது அவருடன் செயற்பட்ட வேளை, சுகந்தி அவர்களை பற்றி ஆழமாக அறிந்துக் கொள்ள முடிந்தது. சுகந்தி அவர்களின் முதலாவது தொகுதி புதையுண்ட வாழ்க்கை படித்திருக்கிறேன். சமீபத்தில் அவரது சகல கவிதைகள் அடங்கிய தொகுப்பாக மீண்டெழுதலின் ரகசியம் வெளி வந்துள்ளது.

இணையத்தளத்தில் சுகந்தி அவர்கள் மீது மதிப்பு வைத்திருக்கும் பலர், சுகந்தியை பற்றி தமது கருத்துக்களை பதிவு செய்து இருக்கிறார்கள். அந்த வகையில், கவிஞர் கலாபிரியா தனது வலைப்பதிவில் சுகந்தி அவர்களை பற்றி முன்வைத்திருக்கும் கருத்துக்களை இங்கே தருகிறேன். இக்குறிப்பில் இன்னொருமும் காலமான செய்தி நமக்கு கிடைக்கிறது. அவர்தான் இராஜபாளையக்காரர் பல்மொழி அறிஞர் மு.கு

ஜெகன்னாத ராஜா அவர்கள். அவருக்கும் நாம் அஞ்சலி செலுத்த வேண்டியவர்களாக உள்ளோம்.

சுகந்தி சுப்பிரமணியம் - ஓர் அஞ்சலி

என்ன விதமான வாழ்க்கை வாழுகிறேன் என்று வெட்கமாக இருந்தது. சுகந்தி இறந்து போன செய்தி இன்றுதான் தெரிந்ததும்.

மு.க ஜெகன்னாத ராஜா இறந்து போன செய்தியும் மிக மிக தாமதமாகவே தெரிந்தது. உண்மையில், அவர் இறந்து ஒன்றிரண்டு தினங்கள் ஆகியிருந்த போது, ராஜபாளையம் வழியாகச் சென்று கொண்டிருந்தோம். அவர் வீட்டின் தெரு முனையில் ஒரு பிரஸ் இருக்கும் அது எப்போதும் கண்ணில்படும். உடனேயே அவர் நினைவு வரும். அன்று, கண்பித்தம் மாதிரி ராஜாவைப் பார்த்து விட்டு வருவோமோ என்று தீவிரமாகத் தோன்றியது. வாயிலிருந்து கெட்ட வாசனை வீசி, வேண்டாண்டா என்று தடுத்து விட்டது. அன்று ஜகன்னாத ராஜா உயிருடேனேயே இல்லை என்கிற விஷயம் தெரிய வந்த போது, கணநேரம் இருள் கவ்வி ஒரு வகை பயப் பந்து வயிற்றில் சுழன்று மறைந்தது. அருமையான மனுஷர். பல நல்ல சாதனைகளைச் செய்திருக்கிறார். அவருடன் 25 வருடங்களுக்கு முன்பில்லி சென்றது மறக்க முடியாத அனுபவம். ஆதர்ஸ் கில்ட் ஆஃப் இந்தியாவில் அவரும் சிட்டியும்தான் என்னை உறுப்பினர்களாகச் சேர்த்தார்கள். அந்தப் பயணத்தின் போதுதான் சாரு எனக்கு அறிமுகமானார். அந்த சந்திப்பை வைத்து ஒரு கதை கூட கணையாழியில் எழுதி இருக்கிறார்.

சுகந்தியின் கணையாழிக் கவிதைகளின் பிரியமான வாசகன் நான். ஜெயமோகன் அவரது வாழ்க்கை பற்றியும் சுப்பராத்

மணியன் பற்றியும் விரிவாக எழுதியிருக்கிறார். அவர்களது நெருக்கத்தின் காரணமாக சற்று அதிகமாகவும் எழுதியிருக்கிற மாதிரி தோன்றுகிறது. நானும் மரணம் வரை சென்று வந்தவன் என்பதால், மாதிரிகளின் துணையோடு வாழ் பவனென்பதால் சுகந்தியை 95-ல் சந்தித்த போது ஒரு இனம் புரியாத ஒட்டுதல் ஏற்பட்டது. சுகந்தியும் என் மனைவி, குழந்தைகளும், திலகவதியும் அன்று ரொம்ப அந்நியோன்மாய் பேசிக் கொண்டு இருந்தார்கள்.. நான் சுகந்தியுடன் நிறையப் பேச நினைத்தவன் அந்த நெருக்கத்தின் காரணமாக, பேசாமலிருந்தேன், என் மனைவி சற்றுப் பேச்சை நிறுத்திய சமயம் ஒரு திவ் மௌனம் சூழ்ந்தது. சுகந்தி கேட்டார் சார் என்ன பேசவே மாட்டேங்கிறேங்க. நான் அப்போதும் பேசவில்லை. சிரிக்க மட்டும் செய்தேன்.

அவருடைய கவிதைகளில் பெண் வாழ்வு சரியாகவே பிரக்களை பூர்வமாகவே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. சிலர் சொல்கிற மாதிரி பிறழ்வு பூர்வமானதில்லை. அவருடைய கவிதைத் தலைப்புகள் முக்கியமானவை. (மீண்டெழுதலின் ரகசியம்) அவரைப் பற்றி தெரிந்திருந்தாலும், அவருடைய குழந்தைகளின் முகங்களிலிருந்து அவர்கள் வாழ்க்கையை உணர முடிந்தாலும், (மணியன் முகத்திலிருந்து இதைக் கண்டுணர முடியாது, அவர் இன்னொரு அற்புதப் பிறவி.) அதன் பாதிப்பில் சுகந்தியின் மனோநிலை இருந்திருந்தாலும், அவருடைய எழுத்து சரியான தளத்திற்கு வந்து விடுகிறது. எனக்கு அவர் கவிதை வரிகளில் ரூபகத்தில் அதிகமாய் இருப்பது.

தோல்விகள் தொடர்கையில் நான் என்னுடன் நட்புக் கொண்டேன்...

இதன் சாத்தியம் எனக்கு என்றுமே வசப் பட்டதில்லை. என்றாலும் கூட இதில் ஒரு வசீகரமும், நம்பிக்கையும் தென்படுவது தற்செயலல்ல. அவருக்கு முந்திய பெண் கவிஞர்களான மீனாட்சி, திரிசடை, இவர்க ளிடமிருந்து மிகவும் வேறுபட்டு 90 களின் பெண் கவிதைகளுக்கு ஒரு நல்ல முன்னு தாரணமாய் அமைந்தவை சுகந்தியின் கவிதைகள். சுகந்தியின் நீட்சியாக பல கவிதைகள் வெளிவந்துள்ளன.

எனக்கு கானல் நீர் படத்தில் பானுமதி பாடுகிற பாடல் வரிகள் நினைவுக்கு வருகிறது.

வாழ்க்கையெல்லாம் வெறும் கேள்வி மயம் இதில் வளர்ந்தது சமுதாயம்- இங்கு வந்த தின் பின்னே கேள்வியிலேயே வாழ்வது தான் நியாயம்.

- கலாப்ரியா

இனி சுகந்தி சுப்பிரமணியம் அவர்களின் சீல கவிதைகள் உங்கள் பார்வைக்கு.....

உயிர்ப்பு

ஒவ்வொரு கணமும் அழுது கொண்டிருந் தேன்.

ஜன்னல்களும் கதவுகளும் மூடிக்கிடந் தன. அறைகள் இருட்டியிருந்தன. எல்லாம் மெளனமாய்.

கதவு மெல்ல அழைத்தது. அழாதே சாப்பிடு என்றது. எழுந்து போய் திறந் தேன். பேரிரைச்சலூடன் நகரத்தை அதி காலை தந்தது. புன்னகையுடன் தரையி றுங்கினேன். என்னைக் கழுவு என்றது வாசல் கோலம் போடு என்றழைத்தது

மண். தண்ணீர்விடு என்றழைத்தன செடிகள்.

-0-0-0-0-

எனது உலகம்

உன்னால் எதுவும் செய்ய முடியாது கேலியாய்ச் சிரித்தான்.

உண்மைதான். உண்மையில்லை.

இந்த உலகம் குறித்து என் நம்பிக்கை கள் இன்னும் சீதைந்தபடி ஆனால் நான் தம்பிக்கையுடன்.

இந்திய ஜோக் என்றான் ஒருவன். விரலை என் முன் நீட்டி கண்களை உருட்டியபடி அவன். இருந்தாலென்ன? நான் இன்னமும் எனதுலகத்தைத் தொலைக்கவில்லை. முரண்பாடுகளே வாழ்க்கை என்றானபின் எதுதான் சரி? எதுதான் தவறு?

-0-0-0-0-

எனது உலகம் 2

யாரைப் பற்றியும் பேச எனக்கு உரிமை யில்லை.

ஆனால் என்னைக் குறித்துப் பேச எல்லோருக்கும் உரிமையிருப்பதாக அவன் சொன்னான்.

யார்? எப்போது? ஏன்? நிர்ணயித்தார்கள் என்றோன்.

அது உனக்கு அநாவசியம் என்றான்.

எனக்கு மிகவும் அவசியமானதாக என் உலகை உணர்ந்தேன். இவர்களின் செயல்கள் எனக்கு எரிச்சலூட்ட

கேள்விகளற்று உறைந்து போனேன்.

-0--0--0-0-

எனது தோழிகள்

அவ்வப்போது சண்டையிட்டாலும் நாங்கள் நல்ல தோழிகளாகவே இருந்தோம்.

அஸ்மாவும், ஜாஸீயாவும், வரலட்சுமியும், சோபாவும்.

அவர்களைப் பற்றி நான் பேசும்போது என்னைப் பற்றி அவர்களும் பேசுவார்களென நினைத்தேன்.

பெரியவர்களின் மதச் சண்டைகள் எங்களுக்கு அநாவசியமாய் தெரிந்தது.

பெரும்பாலும் எங்கள் சமையல் அவர்களுக்கும் அவர்களது எங்களுக்கும் பிடித்திருந்தது.

நகரத்தில் கலவரம் நேரும்போதெல்லாம் நாங்கள் கவலைப்பட்டோம்.

அதைத் தவிர வேறு என்ன செய்ய முடியும்?

எங்களுக்கான நேரம் மிகக் குறைவாக இருந்தது.

தவிரவும்,

எங்களை எதுவும் செய்துவிடாதபடி எல்லோரும் பாதுகாத்தனர்.

நாங்கள் நல்ல தோழிகளாக இருந்தோம்.

தோழிகளாக இருப்பதையே விரும்பினோம்.

ஒருவரின் கருத்து மற்றவருக்குப் பிடிக்காவிட்டாலும்.

-0--0--0-0-

பார்வையும் நானும் சமூகமும்

எனது பார்வை ஒன்றும் அவ்வளவு மோசமில்லை. என்றாலும் மிக முக்கியமாய் நகரில் நடப்பவை எல்லாம் விடுபட்டுத்தான் போகின்றன.

காலங்கடந்து தெரிந்தாலும் ஏனோ எதுவுமே மாதிப்பதில்லை.

இதுதான் சரியென எல்லோரும் சொன்னாலும் எனக்குள் எப்போதும் வருத்தமாய் இருந்தாலும் நானும் ஆக்ரோஷமாய் தமகளைச் சுழற்றியபடி வேகமாய் ஒவ்வொருவரையும் தாக்குவதாய் நினைக்கிறேன்.

எதிரே வரும் தயால்சாரரிடம் புன்னகையோடு பெறும் கமதங்களில் எந்த விசேஷமும் இருக்காது என்றாலும் பெயர்ப்பட்டியலாய் நீளும் அவற்றை எப்போதும் விரும்புவேன்.

வளையல்கள் ஒலிக்க தோழிகள் வருவர்.

அவர்கள் முகம் பார்த்து மகிழ்வேன்.

எல்லாம் சில கணங்கள் வரைதான்.

மீண்டும் என் உலகில் நான் நுழைய வேண்டியிருக்கிறது.

நான் விரும்பாவிட்டாலும் காற்று என்னை வருடிச்செல்வதுபோல.

அவளைக் குறித்து எந்த வருத்தமில்லை என்றாலும் அவளுக்காய் இரக்கப்படுகிறேன்.

அவள் முகம் பார்க்கும்போதெல்லாம் சுடுசொற்கள் வந்துவிடுகின்றன.

மிகவும் வேதனைதான் என்ன செய்வது?

நான் என் இப்படியாகிப் போனேன்?

எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை.

ஒன்று மட்டும் நிச்சயம்.

அது நானாக இருக்க முடியாதுபோன வருத்தம் தான்.

புதிய திரைப்படங்களின் பாடல்களை மிகச் சத்தமாய் அவர்கள் ஒளிபரப்புகையில் நானும் எனது தோழிகளும் மெளனமாய் சங்கடத்துடன் சேலையை சரிசெய்து கொள்ள நேர்கிறது.

-0-0-0-0-

எனது தனிமையைப் போக்க எவ்வழியும் கிடைக்கவில்லை.

நானறிந்த சுற்றமும் தோழிகளுடனான இருப்பும் விலகலைக் கற்றுக் கொடுத்தது.

மீண்டும் தனிமையில் இருக்கையில் என்னை இயல்பாக்க முடியாமல் ரயிலும் தண்டவாளமும் இணையும் தருணத்தில் சிக்கித் தவிக்கும் உயிராய் நிமிடத்தை வருஷமாக்கி வேவு பார்க்கிறது மனசு.

இன்னமும் தீரவில்லை எனது உணர்வுகள்.

எதுவும் தேவையில்லை என உதறித் தள்ள நானென்ன ஐடமா... வீட்டிலிருக்கும் ஐடப்பொருளுக்கு போட்டியாய் கிடந்து தவிக்கிறேன்.

எதுவாகவும் நானில்லை.

எனது நான் வீட்டின் இருண்டபுலையில் பதுங்கிக் கிடக்கிறது எல்களோடு

-0-0-0-0-

எதைச் சார்ந்து இருப்பது?

அல்லது எப்போது யாரைச் சார்ந்து இருப்பது? திருமணமாகும் வரை பெற்றோரும் ஆனியின் கணவனும் பாதுகாக்க நடு நடுவே மூக்கை நுழைக்கும் சமூகத்திற்கு சொரணையே இல்லை.

என் மேல் ஆவியிருப்பதாக எல்லோரும் நம்பினார்கள்.

ஏன் நீயும் தான்.

எனக்கு இரண்டு யோசனை. இருந்தாலும் பாட்டியுடன் துதிகையாட்டும் யானை பார்க்க கோவிலுக்கு சென்றேன்.

அது தன் கப்புரத்தை இடிந்து பத்து காக்காய் குளிந்தது.

எனது தோழிகள் என்னை விபோதியாக்கினர்.

தோழர்களோ பத்தடி தள்ளி நின்று
பேசினர். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாய்
எனது தனிமை என் வீட்டில் எனைச்
சார்ந்து இருக்கிறது

-0-0-0-0-

அறை

அறை மிகவும் பாதுயாப்பாக இருக்கிறது.

கோடைகாலம் குளிர்காலம் எதுவும்
பாதிக் காத வகையிலிருக்கிறது.

எனக்குத் தோவையானதை அறைக
குள்ளே பெறுகிறேன்.

இந்த அறை எனது எதிர்ப்புகளை அல
ட்சியப்படுத்துகிறது.

உனது அடையாளமெங்கே என இளிக்
கிறது.

இந்த அறையில் நான் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதாகவும் அவர்களால் அவர்கள் அறைகள் நிரம்பி வழிவதாகவும் எனக்கு தகவல் வருகிறது.

இது என்ன விசித்திரம்பூ

அறைகளுக்கு எப்போது கண்கள் முளை
த்தன?

இனி எனக்கு நிம்மதியில்லை.

நான் நானாக இருக்கவே முடியாது.

வெளியே எனது ஆடைகள் காய்கி
ன்றன.

அறைக்குள் என் ஆடைகளை மீறி
கண்கள் என்னை ஒற்றறிக்கின்றன.

நேற்று அவளும் இப்படித்தான என்றாள்.

HAPPY PHOTO

Excellent
Photographers
Modern Computerized
Photography
For
Wedding Portraits
&
Child Sittings

Photo Copies of
Identity Cards (NIC),
Passport &
Driving Licences
Within 15 Minutes

300, Modera Street,
Colombo - 15.
Tel : 2526345

அ.ந.க ந்தசாமி

—மேமன்கவி

அ.ந.க. என நெருக்கமானவர்களால் அழைக்கப்பட்டவர். அவரது மறைவு நிகழ்ந்து சுமார் 40 வருடங்கள் கடந்து அவரை பற்றிய எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் உதிரிகளாக அங்காங்கே பிரசுராகி இருப்பினும், அவர் பற்றிய ஒரு நூல் என்ற வகையில் சமீபத்தில் வெளிவந்திருக்கும் அந்தனி ஜீவாவின் 'அ.ந.க ஒரு சகாப்தம்' முக்கியமான நூலென்றே சொல்லவேண்டும்.

இன்றைய நமது கலை இலக்கிய குழலில் முக்கிய தேவை ஒன்று இருக்கிறது. புதிய தலைமுறையைச் சார்ந்த கலை இலக்கிய ஈடுபாட்டாளர்களுக்கு, அவர்கள் இன்று அனு பவித்து கொண்டிருக்கும் நவீன கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அஸ்திவாரமிட்டு போன முன்னோடிகளைப் பற்றிய அறிதலை செய்யவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அந்த வகையில் அ.ந.க பற்றிய அந்தனி ஜீவாவின் இந்த நூல் அந்த தேவையை நிறைவேற்றுவதில் பங்காற்றி இருக்கிறது. அந்தனியின் இந்த சிறிய நூல் அ.ந.க வை சிறப்பான முறையில் அறிமுகம் செய்து இருக்கிறது. ஆய்வு செய்யவில்லை என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

ஆழமான ஆய்வுப் பார்வையுடன் அ.ந.க அவர்களை பற்றி ஒரு பார்வை முன்வைக்கும் பொழுதுதான், நமக்கு பல விடயங்கள் புதிதாய் எமக்கு புலப்படும் என்பதாக எனக்குப் படுகிறது.

அந்தனி ஜீவாவின் இந்த நூலின் வழியாகவும் அவரை பற்றி மேலும் பல வழிகளிலும் அவரை பற்றித் தெரிந்து கொண்டதன் மூலமும் எமக்கு தெரியவருவது என்னவென்றால், அன்றைய காலகட்டத்தில் அவர் சார்ந்திருந்த கலை இலக்கியச் சூழல்களிலிருந்து அவர் வேறுபட்டு நின்றவர் என்பது உறுதியாகிறது. இன்னும் ஆழமாகச் சொல்வது என்றால், அவரிடம் ஒரு கலகத்தன்மை இருந்துள்ளது. அவ்வாறான ஒருவராக அதாவது கலகத் தன்மை மிக்கவராக எமக்கு அவர் தெரிய வருகின்ற பொழுது, அவருக்கு முந்திய, அவரது சமகாலத்து, அவருக்கு பிந்திய காலகட்டத்தைச் சார்ந்த, இந்திய மற்றும் தமிழக சார்ந்தவர்களான பாரதி, சதத் மண்டோட்டோ, புதுமைப்பித்தன் தருமு சிவராமு ஜெயகாந்தன், ஜி.நாகராஜன் போன்றோர் என் ஞாபகத்திற்கு வந்து போகிறார்கள். இப்படி நாம் சொல்வது மூலம் அ.ந.கவை இவர்களுடன் ஒப்பிடுவதல்ல என் தோக்கம். இவர்களில் சிலர் அ.ந.க கொண்டிருந்த கருத்தியலை கொண்டவர்கள் அல்ல என்பதையும் நாம் அறிவோம். ஆனால், அ.ந.க உட்பட்ட இவர்கள் எல்லோரிடமிருந்த ஓர் ஒற்றுமை என்றால் அது நான் மேற்குறிப்பிட்டும் கலகத்தன்மைதான்.

அத்தகைய கலகத்தன்மை அ.ந.க வின் கலை இலக்கிய முயற்சிகளின் வழியாகவும் அவரது தனிப்பட்ட நடவடிக்கைகளிலும் வெளிப்பட்டிருப்பதை அவருடன் நெருக்கமாய் பழகிய அந்தனி ஜீவா போன்ற இன்று அவரை பற்றி தந்திருக்கும் குறிப்புக்கள் அதனை உறுதி செய்கின்றன.

அந்த வகையில் அ.ந.க வின் கலை இலக்கிய படைப்புக்கள் பேசிய விடயங்களில் அந்த கலகத்தன்மை வெளிப்பட்டு நின்றது. அத்தோடு, அவர் எழுதிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள் குறிப்பாகச் சிலப்பதிகாரத்தை பற்றி அவர் காரமான கட்டுரையைச் சொல்லாம். அத்தோடு, அவரது மொழிபெயர்ப்பு முயற்சி, அந்நகரக தேர்த்தெடுத்த எமிலி ஸோலாவின் எழுதிய 'நாளை' நாவல். இத்தகைய அ.ந.க வின் முயற்சிகளை பற்றி அந்தனி ஜீவா தனது நூலில் வெறுமனே தகவல்காளாக சொல்லவில்லை. முற்றாக, எமிலிஸோலாவின் 'நாளை' என்ற நாவலை மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டு இலக்கிய உலகில் **பெரும் பரபரப்பை** ஏற்படுத்தினார்." அடுத்து அ.ந.க சிலப்பதிகாரத்தை பற்றிய அவரது ஆய்வு கட்டுரை பற்றி குறிப்பிடும் பொழுது 'ஐம்பெரும் காப்பியங்களில் ஒன்றான சிலப்பதிகாரத்தை ஆராய்ந்து 'பண்டித திருமலையாயர்' என்ற புனைபெயரில் **பீரச்சீனைக்குரிய** பல கட்டுரைகளை எழுதினார். சிலப்பதிகாரத்தைப் பற்றி அந்நகர சாமி எழுதிய கட்டுரைகள் **பெரும் சர்ச்சைக்குள்ளாயின.**' அத்தோடு, அ.ந.க 'தேசபக்தன்' பத்திரிகையில் 'கசையடிக் கவிராயர்' (இந்த புனைபெயரும் அந்த வகையில் கவனிக்க வேண்டிய ஒன்று) என்ற பெயரில் கவிதை பற்றி குறிப்பிடும் பொழுது, 'ஈழத்து இலக்கிய உலகில் நடைபெறும் திருகுதாளங்களையும், காசு கொடுத்து உண்மைப் படைப்பாளிகளின்

படைப்புக்களை வாங்கித் தும் சொந்தப் பெயரில் புத்தகமாகப் போடும் நடபஞ்சகத்தனத்தைக் **கூடுமையாகச் சாடினார்.** அ.ந.க.வின் 'மதமாற்றம்' நாடகத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது, 'மதமாற்றம்' முதல் முதலில் அரங்கேற்றப்பட்டதும், அதை பற்றிய காரசாரமான விவாதங்களும் விமர்சனங்களும் இலக்கிய உலகில் **பெரும் பரபரப்பை** ஏற்படுத்தின." என்கிறார். (அடிக்கோடு என்னால் இடப்பட்டது)

பெரும் பரபரப்பையும் பெரும் சர்ச்சைகளையும் ஏற்படுத்தும் வகையில், படைப்பதும், படைக்கின்ற படைப்புகளில் கடுமையாகச் சாடுவதுமாக அ.ந.க வின் படைப்புலகம் இருந்துள்ளது. அதுவே எமக்கு அவரது குரல் ஒரு கலக்கக்குரல் என சொல்ல வைத்துள்ளது.

அத்தோடு, அ.ந.க விளிம்புநிலை மக்கள் மீது கொண்டிருந்த கரிசனை, அக்கறை (அ.ந.க வின் இத்தகைய அக்கறை பற்றி எனது நண்பரும் அ.ந.க வுடன் பழகிய காலச் சென்ற ஷிப்லி அவர்கள் என்னிடம் பலதடவை சொல்லி இருக்கிறார். அத்தோடு, இந்த நூலில் விரிவாக சொல்லாவிட்டாலும், இந்த நூல் வெளியிட்டு பொழுது அந்தனி ஜீவா மேடையில் கூறிய தகவல்கள் மூலம் நான் அறிந்து கொண்டவன்) மேற்குறித்த அம்சங்கள் எல்லாவற்றையும் இணைத்துப் பார்க்கின்ற பொழுது தான், அன்றைய சூழலில் அவர் ஒரு பெரும் கலக்காராக இருந்துள்ளார் என புலப்படுகிறது.

அந்த வகையில் பார்க்கும்படித்து, அந்தனி ஜீவாவின் இந்த நூலை தவிர்த்து பார்த்தால் அ.ந.க வை நாம் சரியாக இந்த தலைமுறையினருக்கு அறிமுகப்படுத்த

வில்லையோ எனும் ஐயம் எனக்குள் எழத் தான் செய்கிறது.

அ.ந.க வின் உருவாக்கம் வரை ஈழத்து கலை இலக்கியம் சிந்தனைப் பரப்பில் அத்தகைய குரல் ஒலித்திருக்கவில்லை.. அவரது அந்த கலகக்குரலின் நீட்சியினை அவருக்கு பின் வந்த ஈழத்து ஒரு சில படைப்பாளிகளிடம் காணப்பட்டதும், அத்தகையவர்களே ஈழத்து கலை இலக்கியத்தில் அவதானத்திற்குரியவர்களாக இருந்துள்ளார் என்பது அ.ந.க வின் ஒரு விளைச்சல் எனலாம்.

அதே வேளை அ.ந.க வுடன் நெருங்கி பழகியவர்களும் சரி, அவரை அவரது இறுதி காலத்தில் போஷித்தவர்களிடமிருந்தும் சரி, அந்த கலகக்குரல் இடைக்கிடையே தலை

காட்டி வந்துள்ளது. அத்தகைய ஒரு சிலரிடம் அத்தன்மையே ஒரு குணமாக வளர்ந்திருந்தமை நான் கண்கூடாகக் காணக் கூடியதாக இருந்தது. (உம் லடீஸ் வீரமணி, அந்தனி ஜீவா, நான் மேலே குறிப்பிட்ட நண்பர் ஷிப்லி)

இப்படியாக அ.ந. கந்தசாமி அவர்களை ஒரு விரிவான தளத்தில் நின்று ஈழத்து கலை இலக்கிய உலகம் பார்க்க தவறி விட்டது என்பதே எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஆனால், அத்தகைய விரிவான தளத்தில் நின்று அ.ந.க வை புரிந்து கொள்வதற்கான ஒரு முயற்சிக்கு மிக பயன்படும் வகையில் அந்தனி ஜீவாவின் 'அ.ந.க ஒரு சகாப்தம்' எனும் இச்சிறு நூல் அமைந்துள்ளது எனலாம்.

மல்லிகை ஆண்டுச் சந்தா ஈசுரூபவர்கள்

கவனத்திற்கு....

ஆண்டுச் சந்தா 450/-
தனிப்பிரதி 30/-
ஆண்டு மலர் 200/-

வங்கித் தொடர்புகளுக்கு:

Dominic Jeeva 5305014,- Hatton national Bank. Sea Street, Colombo - 11.

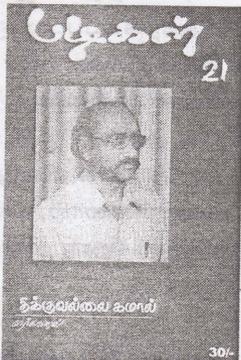
44வது ஆண்டு மலர் தரமான தயாரிப்பு. விரும்பியோர் தொடர்பு கொள்ளவும்.காசோலை அனுப்புபவர்கள் Dominic Jeeva எனக் குறிப்பிடவும். காசுக்கட்டளை அனுப்புபவர்கள் Dominic Jeeva. Kotahena, P.O. எனக் குறிப்பிட்டு அனுப்பவும்.

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி :

201/4, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி, கொழும்பு 13. தொலைபேசி : 2320721

படிகள்-21 இன் மீமல் ஒரு பார்வை

- அபு துஹா

பதிப்புக்கலை விருத்தியடைந்த கால கட்டமென்றாலும், இலங்கையின் தமிழ். இலக்கியத்துறை நெருக்கடியில் இருப்பதையே காண்கிறோம். ஆயினும், காலத்துக்குக் காலம் ஆரோக்கியமான படைப்புக்கள் வராமலும் இல்லை. அநுராதபுரப் பிரதேசத்தில் சில சிற்றிலக்கிய ஏடுகள் வெளி வந்தாலும், பிரதேசப் பின்னணிகளைத் தாண்டி நாடளாவிய ரீதியில் வாசகர்கள், விமர்சகர்களின் ஆதரவைப் பெற்ற சஞ்சிகையாகப் 'படிகள்' திகழ்வது மகிழ்ச்சியளிக்கிறது.

வழுக்குத் தாளில் (Glozzy) நீலம், மஞ்சள் வர்ணங்களுடன் பாரம்பரிய எழுத்தாளர் 'திக்குவல்லைக் கமால்' அவர்களின் பிரதிமைப் படம் தாங்கி வெளிவந்திருக்கிறது படிகள் 21வது வெளியீடு.

இதில் ஆசிரியர் கருத்தாக, இதழாசிரியர் வலீம் அக்ரம் சிற்றிலக்கிய ஏடுகளுக்கு ஆதரவு நல்கி, மண்ணின் முதுசமாகத் திகழ, கலை ஆர்வலர்களுக்குத் திறந்த அழைப்பு விடுத்திருக்கிறார்.

தென்மாகாண முஸ்லிம்களின் பிரதேசத் தமிழ் பேச்சு வழக்கைக் கையாண்டு அநேக சிறுகதை ஆக்கங்களைத் தந்துள்ள இலங்கையின் பிரபல தமிழ்மொழி மூல எழுத்தாளர் திக்குவல்லைக் கமாலை நேர் கண்டிருக்கிறார், மாணிக்கராசன். அதில் தன்னால் இன்னும் தன் பிரதேசச் சொற்பதங்களை முழுமையாகப் பயன்படுத்த முடியாமற் போனமை பற்றி வருத்தம், 'கிரியா' என்ற பிரதேசப் பதங்களிற்கான அகராதி பற்றிய செய்தி, 1960 முதல் இன்று வரையான தமிழ் இலக்கிய உலகின் இனிப்பான நிகழ்வுகள், கசப்பான சம்பவங்கள், வரலாற்றுத் துணுக்குகள் என்று ஒரு

ஆவணத்தையே தந்திருக்கிறார், எழுத் தாளர் கமால்.

காத்திரமான படைப்புக்களிற்கும், ஜனரஞ்சகப் படைப்புகளிற்கும் இடையி லான இடைவெளியை இல்லாமலாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடுகிறீது 'பின் நவீனத்து வம்' என்கிறார், சம்மாந்துறை இயாஸ்.

அநுராதபுர மாவட்ட இலக்கியங்க ளின் உள்ளடக்கத்தின் ஒரு பகுதியைப் பார்வைக்கு வைக்கிறார், முக்கிரியாவை எம். ரஸீம். இக்கிரிகொள்ளாவ லரீபா அபுபக்கர் இன் 'புனைப் பெயர் பிம்பம்' என்ற கதை தற்காலத்துடன் ஒப்பிடுகை யில், காலம் கடந்த பாணி போல் தெரி கிறது. ஏனெனில், கனடாவில் இருக்கும் பேனா நண்பி இந்த நவீன காலத்தில் புகைப்படம் கூட அனுப்பாது நட்பைத் தொடர்ந்தது. கணவன் ஒரு பெண்ணு டன் அந்நியோன்மாய் உரையாடுவது கண்டு மயக்கம் அடைவது, எல்லாம் அபத்தமாகத் தெரிகிறது.

வெலம்பொட அமீனின் 'பசி' என்ற அரபு மொழி பெயர்ப்புக் கவிதை, ஷமிர் இன் 'துயர் கலந்த வெளி', நகீப அவர்க ளின் 'வண்ணத்துப்பூச்சிக் கிராமம்', எச். எப். ரிஸ்னாவின் 'பூமி தின்னும் பூதம் பற்றி' போன்ற கவிதைகள் கனக் கின்றன.

தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் ஏ. எம். எம். அவுரப் அவர்களின் 'அறுவடைக் காலமும்

கனவும்' என்ற கவிதைத் தொகுப்பு அறிமுகத்தையும், பொருளியலுடன் கவி த்துவத்தைப் பொருத்திப் பார்த்தும், பின்நவீனத்துவத்தின் பரிமாணங்கள், இன முறுகலுடன் எழுந்த இனத்துவ இலக்கியப் பண்புகளை, இனத்துவ விடுதலைப் போராட்டத்தில் இனப் போலிகளால் சித்தரிக்கப்பட்ட ஒரு சமூகத்துக் கவிஞர்களின் 'முரண் தொடை அநுபவங்கள்' பேரினவாத்தின் அராஜகம், இக்கால அரசியல் அயோக் கியத்தனங்கள் என அழகாக விவரித்து அமைப்பியல் நியமனங்களால், படை ப்பை அளந்து தந்திருக்கிறார், மன்கூர் ஏ. காதீர்.

சர்வதேசக் கவிஞர் 'இக்பால்' அவர் களைப் பற்றி அழகாக எழுதியிருக்கி றார், ஆஸிப் அலி. பணத்தின் முன் விலை போய் நிம்மதியை விற்று அந்தஸ்து வாவ் கும் நம் சமூகத்தின் ஏராளமான பிர கிருதிகளை நம்முன் நிறுத்துகிறார் 'இர வுகள் விடிவதில்லை' சிறுகதை மூலம் எப். எப். சப்ரினா. ரஸ்மினின் சிங்கள மொழி பெயர்ப்பு ஆக்கங்கள் பற்றி அலசி யிருக்கிறார், வஸீம் அக்ரம்.

மகாகவியின் 'தேரும் திங்களும்' பற்றி தனது கண்ணோட்டத்தை நம்முன் ஓட விட்டிருக்கிறார், ரபீக் மொஹிதீன். இறுதியில் பயன்மிக்க ஆலோசனைகளு டன் வாசகர் விமர்சனம் தாங்கி, படித்து முடிக்கையில் பல படிக்கள் ஏறி, எதிர்பார் த்ததை அடையும் ஆனந்தம் படிக்கள் 21 ஐப் படிப்பதிலும் ஏற்படுகிறது.

காஞ்சிபுத்தூர் போல
காலங்கொண்டு உருவாகிறது
வாழ்க்கை.

கவலை சூழ்ந்து
கிராமலோடு வளர்கிறது
பொழுது.

எதிர்பார்ப்புகளைச்
சான்றுகொண்டு நடக்கிறது
எதிர்காலம்.

தன்னைத்தன்
மழைகிறது
பொதுமூலம்.

கிளைவிரிந்ததைப்
பாடுதொடக்கிறது
மன்கிரையம்.

உள்ளே
பொருள்பெற்று உன்மனம் உலாந்துகிறது

ஆயுத அழகின்மீள்
அகத்தொழிவு
ஆயுதம்.
மக்கள் உட்கொண்ட
கவையாடுகிறது
அரசியல்.
அருள்யத்தை மட்டு
துதிக்கிறது
ஆனந்தம்.
கிரககவையின்
கிறிஸ்தோபொது
மருதர் திரயம்.
எதையும
முடிதான்
சாத்திக் கிண்கிணம்.
கின் அருள் பண்ணைக்கள்
கில்லங்களைப் புதுப்பிப்பதை விட,
உள்ளங்களைப் புதுப்பிப்போலம்!

முடிவதில்லை எந்தொன்றும்
கியல்பாய் கிருத்தற்கு.

கியல்பாய்கிருத்தல்

எஸ். புவாணந்தன்

‘என்னத்தச் சொல்லும் சண்டி?...’
சுக ஜீவிதத் தேநீர்க் கோப்பைக்கள்
அழக்கொடி சறுக்கி விடும் பல்லி கிழ.
எந்தொன்றும் என்னில்
என்னைத் தக்கவைத்தல் கடிது.
அவ்வாய்... நேற்றவ்வாய்...
வெறிநாருவ்வாய்...
ஆகுதல் தவிர்ந்தல் பற்றி பாடு.

ஒப்பிலாத் தத்தவம் தலை விளித்தி
கப்பாடு போல
கடித்திக் குதறும் தவித்திவத்தை.
வேகா வெயில் பபிராய்
தீயும் சுயம் காக்கும் நிகற்பிரயில்
நெருக்கினார் சிதைவறும் சீவியம்.
எனினும்,
கச்சாவுக்கு வாயுறும் வானினை
கிந்திக் கவிதை எழுதல்.

இடதுசார் இதயம்

- திக்குவல்லை கலாஸ்

“சில்லையூர் செல்வராசன் வருகிறார்” என்பது எங்களுக்கு மிகவும் இனிப்பான செய்தி. அப்பொழுது நான் அழுத்தகமை ஸாகிராவில் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். அங்கே எங்களுக்கொரு இலக்கிய வட்டமே இருந்தது.

சில்லையூர் வந்தார். மிகவும் எடுப்பான தோற்றம். அவர் ஒரு சிறந்த கவிஞரென்று அறிமுகப்படுத்தினார்கள். அவர் இரண்டு மணி நேரம் அளவில் பேசினார். எந்த விதமான அலுப்புச் சலிப்பில்லாமல் சகல மாணவர்களும் ஒன்றிப் போயிருந்தனர். நாற்பது நிமிட வகுப்பிலேயே ஆயிரம் கூத்துப் போட்டுப் பழக்கப்பட்டவர்கள் இப்படி அமைதியாக இருந்தார்களென்றால், அதுதான் பேச்சாளரின் வெற்றி.

ஆழமாக எதையும் அவர் பேசியதாக ஞாபகமில்லை. எங்களின் தராதரமறிந்து அந்த இடத்திலிருந்து இலக்கிய ரசனையை ஊட்டத் தக்கவாறு அவரது பேச்சு அமைந்திருந்தது. கவிஞர் ஏ. இக்பாலின் தொடர்பினாலேயே அவர் அங்கு வந்தது மாத்திரமன்றி, அவரது வீட்டில் தான் மதிய உணவு ஏற்பாடென்றும் கேள்விப்பட்டேன். தனிப்பட்ட முறையில் சில்லையூரைச் சந்திக்க எனக்கு எந்தத் தகுதியும் அப்போது இருக்கவில்லை.

இதற்கு ஒரு பத்தாண்டுகளுக்குப் பின்பே டானியல் வீட்டில் ஒரு இளம் எழுத்தாளராக அவரைச் சந்தித்த போது, மேற்குறித்த நிகழ்வை ஞாபகமூட்டினேன்.

அதற்குப் பிறகு, கொழும்பு- யாழ்ப்பாணப் புகைவண்டியிலே அவரைப் பலதடவை சந்தித்திருக்கிறேன். புதுக்கவிதைகள் மலர்ந்து கொண்டு வரும் காலமது. ஒரு தடவை, எழுபதாம் ஆண்டில் ஜே. வி. பி. கிளர்ச்சியின் போது, எழுதிய ‘ஊரடங்குப் பாடல்’களைப் பற்றி விபரித்தார். ‘இதயம்- என்றும்- இடதுசாரிதான்’ என்ற கவிதைகளையும் எடுத்துக் கூறினார். அன்றைய ரயில் பயணம் எமக்குப் பயனுள்ளதாகவும், இலக்கிய விருந்தாகவும் அமைந்தது.

சில்லையூரை ஒரு தடவை சந்தித்து சில வார்த்தைகள் கதைத்தாலே போதும், அதன் பிறகு அவரோடு தொடர்பை வளர்த்துக் கொள்ளவே எவரும் விரும்புவர். பெரும் கவிஞன்- கலைஞன் என்ற எந்தவித பந்தாவும் அவரிடம் கிடையாது.

• சில்லையூரின் கவியரங்கு என்றால் ஒரு தனிச் சுவை. கொழும்பிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் பல கவியரங்குகளை நேரில் கேட்டு ரசித்துள்ளேன். 'தேனாகப் பொன் நிலவு' என்று தொடங்கும் அவையடக்கமே அத்தனை பேரையும் கட்டிப் போட்டுவிடும்.

எம். எஸ். எம். இப்பால் சில்லையூரைப் பற்றிக் கதை கதையாகச் சொல்வார். இருவருக்குமிடையே மிக நெருக்கமான தொடர்பு நீண்ட காலமாகவே நிலவி வந்துள்ளது.

இப்பாலின் மரணத்தைச் சில்லையூரால் ஏற்க முடியவில்லை. "மரணித்த இப்பாலை நான் பார்க்க விரும்பவில்லை." என்று மைய வீட்டுக்கு வந்திருந்தும், உடலைப் பார்க்கவில்லையென்று பின்னர் அறிந்தேன்.

ஒரு தடவை ஷம்ஸும், ஜவாத் மரைக்காரும் நானுமாகச் சில்லையூரை அவரது வீட்டில் சந்தித்துக் கதைத்துக் கொண்டிருந்தோம். சில்லையூருடன் கதைக்கத் தொடங்கினால் நேரம் போவதை தெரிவதில்லை.

ஒரு கூட்டத்தில், எம். எஸ். எம். இப்பாலின் கதை வந்துவிட்டது.

"ஒரு கவியரங்கிற்கு அழைப்பு வந்திருந்தது. அப்போதிருந்த சூழ்நிலையில் நான் போகவில்லையென்று இப்பாலிடம் சொன்னேன். இல்லை நீ கட்டாயம் கலந்து கொள்ளத்தான் வேண்டும். இரவிரவாகவேன்றாலும் கவிதையை எழுது என்று சொல்லி விட்டான். இப்பால் சொன்னால் மறுக்க முடியாது. கவி

தையை எழுத ஆரம்பித்தேன். நள்ளிரவாகிவிட்டது. எழுதி முடிந்தது. களைத்துப் போய் அப்படியே தூங்கிவிட்டேன். நான் நித்திரை விழிக்கும் போது, பொழுதுபட்டிருந்தது. இப்பால் அயன் பிடித்துக் கொண்டிருந்தான். என்னவென்று கேட்டேன். இல்லை..... இரவு உனது சேட்டையும் வேட்டியையும் தோய்த்துப் போட்டேன். அதைத் தான் அயன் பிடிக்கிறேன் என்றான்."

இதைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்த சில்லையூரின் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் பொல பொலவென்று வழிந்து கொண்டிருந்தது.

ஒருமுறை அதுலுகமைக்கு ஏதோ சொந்த விடயமாகச் சில்லையூர் வந்திருந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். இது எனது புகந்த ஊர். 'இங்கு வந்து விட்டு, எனது வீட்டுக்கு வராமல் போவது' என்று உடனே புறப்பட்டுவிட்டேன். நான் அங்குதான் குடும்பமாக இருக்கும் விடயம் அவருக்கு முன்பே தெரிந்திருக்காது தான். "நீங்களும் இங்குதான் இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன்" என்று எழுந்துவிட்டார்.

சில்லையூரின் மகன் திலீபனும் எனது மனைவியும் கொழும்பு இந்துக் கல்லூரியில் சமகாலத்தில் படித்தவர்கள். அந்தத் தொடர்பு பற்றிச் சொல்லி ஸூல்ஃபிகாவம் எங்களோடு சேர்ந்து கொண்டாள்.

அவருக்கு மனைவி தயாரித்துக் கொடுத்த கோப்பி வெகுவாகப் பிடித்துப் போய் விட்டது. அது இப்பிரதேசத்திற்குரிய தனித்துவமான சில சேர்ப்புக்களைக்

கொண்டது. அதனை வெகுவாகப் பாராட்டியதைச் சில்லையூரின் கதை எழும்போது, மனைவி ரூபகமூட்டுவார்.

வானொலி விளம்பரத் துறையினூடாகச் சாதாரண மக்கள் மத்தியிலும் சில்லையூர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.

அதோ இப்பொழுதும்..... 'அத்தானே அத்தானே எந்தன் ஆசை அத்தானே' என்று கமலினியோடு இணைந்து பாடும் குரல், காதுக்குள் ஒலிப்பது போலிருக்கிறது.

வாழும் நூனைவகை 14

முற்போக்கு இலக்கிய முன்னோடி

'தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' என்ற கலாநிதி க. கைலாசபதியின் நூலைப் படித்தபோது, இளங்கீரனின் நாவல்களை வாசிக்க வேண்டுமென்ற உணர்வு எனக்கேற்பட்டது. பெயரளவில் அவரை அறிந்திருந்தேனே தவிர, அவரது படைப்புக்களையோ, அவரது படைப்புக்கள் பற்றிய விமர்சனங்களையோ அதற்கு முன்படித்ததில்லை.

'மரகதம்' என்ற இலக்கியச் சஞ்சிகையை அவர் வெளியிட்ட போது, அதனை அறிமுகப்படுத்தும் நோக்கில் திக்குவல்லைப் பாடசாலைக்கு இளங்கீரன் வந்ததாகவும், மாணவர் மத்தியில் உரை

பாற்றியதாகவும் மூத்த இலக்கிய ரசிகர்கள் சொல்லக் கேட்டுள்ளேன். அவரது 'நீதியே நீ கேள்' முதற் தடவை தினகரனில் தொடர்கதையாக வெளிவந்த போது, வாசித்தவர்கள் இப்போதும் எமதுாரில் இருக்கின்றனர்.

1974ல் இளங்கீரனின் வெள்ளி விழாத் தொடர்பான நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றன. யாழ்ப்பாணம் சோனகத்தெருவிலும் பாராட்டுக் கூட்டம் நடைபெறுவதாகப் பத்திரிகையின் செய்தி வெளிவந்திருந்தது. பலாலியிலிருந்து நானும், அன்பு ஜவஹர்ஷாவும்தான் அந்தக் கூட்டத்திற்குச் சென்றிருந்தோம்.

அரசாங்க அதிபராகவிருந்த எம். எம். மக்பூல்தான் முன்நின்று அந்தக் கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்திருந்தார். எமது வரவு அவர்கள் எதிர்பாராததே. சிறிது நேரம் பேசுமாறு வேண்டுகோள் விடுத்தனர். அதனை மறுக்கவும் முடியவில்லை.

இளங்கீரன் ஏற்புரை நிசப்த்திக் கொண்டிருக்கும் போது, மின்சாரம் அற்றுப் போய்விட்டது. அதற்காக அவர் தன் பேச்சை நிறுத்தவில்லை. கொங்கைப் பிரசார நடவடிக்கைகளின் போது, குக்கிராமங்களிலெல்லாம் அலைந்திருப்பதாகவும், இப்படிப்பட்ட இக்கட்டுக்கள் புதிதல்ல என்றும் எடுத்துச் சொன்னார்.

இளங்கீரனின் வெள்ளிவிழாத் தொடர்பாகப் பல்வேறு பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளில் கட்டுரைகள் வெளி வந்தவண்ணமிருந்தன. அக்கால கட்டத்தில் எமது பொறுப்பில் வந்த 'யாழ்ப்பிறை' வருடாந்த

இல்லாமிய மஜிலில் சஞ்சிகையில் அன்பு ஜவஹர்ஷா 'வெள்ளி விழாக் காணும் இளங்கீரன்' என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை எழுதினார். வெள்ளிவிழா தொடர்பான கட்டுரைகளில் இதுவே முழுமையாக அமைந்திருந்ததாக இளங்கீரன் தெரிவித்தார்.

இளங்கீரன் இடதுசாரி எழுத்தாளர், சிந்தனையாளர், போராளி, முற்போக்கு இலக்கியத்தின் முன்னோடி நாவலாசிரியர். அவரது 'நீதியே நீ கேள்' எழுப்பிய வாதப் பிரதிவாதங்கள் முற்போக்கு இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஒரு தனி அத்தியாயம்.

கட்சிப் பத்திரிகைகளான 'தேசாபிமானி', 'தொழிலாளி' ஆகியவற்றுக்கு அவர் பொறுப்பாகவிருந்திருக்கிறார். பின் நாளில், 'ஜனவேகம்' நடாத்திய போது, கொழும்பில் அடிக்கடி அவரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. அவ்வப்போது, படைப்புக்கள் பற்றி அபிப்பிராயம் சொல்வார். படைப்பாக்கம் பற்றிய கருத்துக்களை முன்வைப்பார். சித்தாந்த ரீதியான விளக்கங்களைத் தருவார்.

ஆக்க இலக்கியப் பணிகளுக்கு அப்பால், இ.மு.எ.ச. வின் ஆரம்பக்கட்ட உறுப்பினரான இளங்கீரன் அதன் வரலாற்றை ஆவன நூலாக்கித் தந்திருப்பது மிகப் பெறுமதியானதாகும்.

முற்போக்குப் பார்வையில் முஸ்லிம் சமூக யதார்த்தத்தை இளங்கீரன் தன் படைப்புகளில் கையாளவில்லை என்ற குறைபாடு பேசப்படுவதொன்று. பொதுவாகவே இளங்கீரன் படைப்புக்கள் பற்றி

முழுமையான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படாமல் பெரும் குறைபாடாகும். பல்கலைக்கழக மாணவி ரஹீமா முஹம்மதின் 'இளங்கீரனின் இலக்கியப் பணிகள்' பற்றிய நூல் மறந்து விடுவதற்கில்லை.

1995ல் 'ஒளி பரவுகிறது' என்ற எனது நாவல் வெளிவந்தது. அது பற்றி அவரது கருத்துக்களை அறியவேண்டுமென்ற தேவை எனக்கிருந்தது. அப்போது அவர் அடிக்கடி நோய்வாய்ப்பட்டுவராகவிருந்தார்.

அக்கால கட்டத்தில் விபவி நடாத்திய இலக்கிய விழாவில் இளங்கீரன் கௌரவிக் கப்பட்டார். அவரை ராஜஸூரிநாதன் கைத்தாங்கலாக மேடைக்கு அழைத்து வந்த காட்சி நெஞ்சை நெகிழச் செய்தது.

கூட்ட முடிவில் அவரது உடல் நிலையை விசாரிக்க நெருங்கிய போது, "கமால், உமது நாவலை தேவராஜா தந்தார். சந்தோஷப்பட்டேன். அதுபற்றி நிறையக் கதைக்க வேண்டும்" என்றார்.

கதைக்க எப்போது சந்தர்ப்பம் வாய்க்குமென்று காத்திருந்தேன்.

மேமன்கவி தொலைபேசியில் சொன்னார்.

"இளங்கீரன் காலமாகிவிட்டார். வாகன ஏற்பாடு செய்துள்ளோம் வந்து சேர்ந்து கொள்ளவும்."

நீர்கொழும்பில் மையத்து அடக்கம் நடைபெற்றது. தவிர்க்க முடியாமல் கண்ணீர் சிந்திய சந்தர்ப்பங்களில் அதுவும் ஒன்று.

ஒரு மாலைப் பொழுதும் -

'மல்லிகைப் பந்தல்' நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வும்

- ஏ. எஸ். எம். நவாஸ்

மல்லிகாதேவி நாராயணன் எழுதிய '90களில் மல்லிகைச் சிறுகதைகள்' என்னும் ஆய்வு நூலின் வெளியீட்டு நிகழ்வொன்று கடந்த 21.03.2009 அன்று புதுச்செட்டித்தெருவில்

அமைந்துள்ள 'கலா சரபி' மண்டபத்தில் இடம் பெற்றது. இந்நிகழ்வுக்கு கலாநிதி மா. கருணாநிதி தலைமை வகித்தார். மல்லிகைப் பந்தல் ஊடாக இந்நூல் வைபவ ரீதியாக வெளியீட்டு வைக்கப் பட்டது.

வெளியீட்டுரை நிகழ்த்திய மல்லிகை ஆசிரியர்

டொமினிக் ஜீவா கூறுகையில், 'நாம் எங்கிருந்த போதும், எமது மொழி சார்ந்த பண்பாடுகள் அங்கு தோன்ற வேண்டும். மொழியின் நிமிர்வே நாம் அதற்குக் கொடுக்கின்ற மிக முக்கிய மரியாதையாகும். அடக்கி ஆள நினைக்கின்ற எந்த இனமும் எப்போதுமே வெற்றி பெறாது. நாம் மீண்டும் ஒரு குறுகிய இலக்கிய வட்டத்தை இங்கு உருவாக்குகின்றோமோ? என்ற கவலை உருவாகின்றது. நமக்கென்றொரு தனி வட்டம், குறுகிய நோக்கம் கொண்டதாக இருக்கக் கூடாது. தேசியத்தின் பெரும்பான்மை இனத்தோடு நாம் இணைந்து வாழ்ந்து கொண்டும், ஒரு நல்ல சூழலில் தமிழ் மொழியை வளர்க்க வேண்டும். மல்லிகைக்கென்று தனித் தமிழ் அடையாளம் கிடையாது. மல்லிகை மற்ற இனத்தவரையும் மதித்து வந்துள்ளது. தாய்மொழி எழுத்த

தற் ற இனத்தைச் சார்ந்த மேமன்கவி, மலே பரம்பரை யைக் கொண்ட ப. ஆப்டீன் போன்றவர் கள் மல்லிகையால் வளர்ந்தவர்கள். தற் போது மலையா

ளத்தைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட மல்லிகாதேவியின் நூலையும் மல்லிகை வெளியிட்டு வைத்துள்ளது.' என்றார். இந் நூலின் முதற் பிரதியைத் தலைவர் நூலா சிரியையின் தாயாரிடம் கையளித்தார்.

பத்தி எழுத்தாளரும், கலை இலக்கிய விமர்சகருமான கே. எஸ். சிவகுமாரன் மல்லிகை ஆசிரியரிடம் இருக்கக் கூடிய விடயங்கள், இருக்கக் கூடாத விடயங்கள் என்பது பற்றித் தனது விமர்சனப் பார்வை யூடாகத் தெரிவித்தார். அவரது பார்வையில் ஜீவா எப்படிப்பட்டவர் என்பதைத் தரிசித் தோம். வெள்ளை ஆடையும், மெல்லிய புன்னகையும் ஜீவாவின் விசேட அம்சங்களாக சிவகுமாரனால் கணிக்கப்பட்ட மையானது, டொமினிக் ஜீவாவினது குணாதிசயங்கள் எமக்குப் புலப்பட்டது. அவரது நீண்ட உரையில் மேலும் கூறியதாவது, 'இஸ்லாமிய நண்பர்களின் முகங்களையும், சிங்கள அன்பர்களையும் தனது மல்லிகையின் முகப்படடையில் பிரசுரித்துள்ளார். '90களில் மல்லிகைச் சிறுகதைகள்' மூலமாக மல்லிகாதேவி நாராயணன் ஆய்வுத்துறையில் அடி எடுத்து வைத்துள்ளார். மொழியியல் துறையில் விரிவுரையாளரான மல்லிகாதேவி டொமினிக் ஜீவா குறித்த விஷயங்களையும் இந்நூலில் எழுதியுள்ளார். மல்லிகாதேவியின் இந்நூல்

வாசிப்போரின் ரஸனைக்குத் தக்கவாறு அமைந்துள்ளது. ஆய்வு முறைமையை நன்கு பயிற்றப்பட்டவராக மல்லிகா விளங்குகிறார். சோஷலிஸு புரட்சி, இனப்பரப்பூடாகப் பெரும்பாலான கதைகள் மல்லிகையில் இடம்பெற்றுள்ளன என்று இவ்வாய்வு நூலில் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார் மல்லிகாதேவி' என்று கூறித் தனதுரையை முடித்தார். கே. எஸ்.

கலாநிதி ந. இரவீந்திரன் தனது ஆய்வுரையின் போது, நூலடக்கம் குறித்த விமர்சனங்களை இங்கு முன்வைத்தார். 1980களில் இலங்கையின் சிறுகதைகள் வீச்சாக இருந்தமையும், 1990களில் அது கூறு பெற்று எழுந்தமை பற்றியும் விபரித்தார். அவர் பேசியவற்றின் சாராம்சம்!

'90களில் உள்நாட்டுப் போர் அவலங்கள், தமிழ்மக்கள் பிரச்சினைகள் என்பன இக்கால சிறுகதைகளில் வெளியாகின. தமிழ் ஈழப் போராட்டத்தை ரசிப்பவர்களாக, அதை நம் தலைவர் பார்த்துக் கொள்வார் என்ற ரீதியில் தமிழர்களில் ஒருசாராரை உருவாக்கிய காலகட்டமும் இதுவே. 90களில் தான் மலையகம் எங்கே போகிறது? என்ற பொதுப் போக்கான விடயங்களும் எழுந்தன. அரசு சார்்பற்ற சில நிறுவனங்கள் ஏற்படுத்திய அதிர்வுகளில் மலையக எழுச்சியை எழுச் செய்தன. சமூகப் பிரச்சினைகளில் ஒன்றான சாதியப் பிரச்சினைகள் சம்பந்தமான சிறுகதைகள் பலவற்றை மல்லிகை வெளிப்படுத்தத் தவறவில்லை. மிக முக்கி

யமான ஆய்வுப் படைப்பாக மல்லிகாதேவி நாராயணனின் இந்நூல் அமையப் பெற்றுள்ளது. விமரிசனம் என்பது ஒரு படைப்பைக் கொச்சைப்படுத்தக் கூடாது. அந்தவகையில், நோகாத முறையில் அமைவது சிறந்ததாகும். வடக்கு, தென்னிலங்கை சார்ந்த படைப்பாளிகள் எழுதிய சிறுகதைப் படைப்புகள் குறித்து இந்நூலில் விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளன. கிழக்கு முஸ்லிம்களின் பேச்சு வழக்குக் குறித்து அவர் எழுதியிருப்பதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. அவர் எழுதிய அக்கருத்தில் ப. ஆப்டன் குறிக்கப்பட்டுள்ளார். ஆப்டன் நாவலப்பிட்டியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். அவர் கதைகளில் கிழக்குப் பேச்சு மொழி வழக்கு இருந்ததில்லை. தமிழகத்துச் சிறுகதைகளை விடவும், ஈழத்துச் சிறுகதைகள் வளர்ச்சியானவை என நூலாசிரியர் இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளார்.' எனவும் தெரிவித்த கலாநிதி ந. இரவீந்திரன் மேலும் கூறுகையில், 'தமிழ் நாட்டுச் சிறுகதைகளை விட, இலங்கைச் சிறுகதைகள் மிகவும் சிறந்தவைதான். அதில் சந்தேகமில்லை. அதற்காகத் தமிழகத்தில் சிறந்த எழுத்தாளர்கள் இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. சமூக நோக்கு விடயத்தில் நாம் வெற்றி பெற்றுள்ளோம். ஏனைய விடயங்களில் அவர்கள் வெற்றி பெற்றுள்ளார்கள் என்பதையும் நாம் புரிந்து கொள்ளுதல் அவசியமானது. அதுபோலவே கவிதை சார்ந்த ஆளுமைகளிலும் கூட, ஈழத்துக் கவிதைத் தளம் பெற்றுள்ளன.' என்று கூறிய கலாநிதி இரவீந்திரனின் ஒரு வேண்டுகோள்- 'நூலகம் இல்லாத வீட்டில் மல்லிகாதேவியின் இந்நூலை வைத்து ஆரம்பித்தால் சிறந்ததாகும்' என்றார்.

கலாசுரபி இணைப்பாளர் திரு. அம்ரோஸ் பீட்டர் கூறுகையில், 'இவ்வாறான இலக்கிய வைபவங்களுக்கு 'கலாசுரபி' நிச்சயம் இடம் தரும். ஒலியமைப்பு விடயங்களிலும் கவனம் செலுத்தப்படும்' என்றார். மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா மல்லிகைப் பந்தல் சார்பில் கலாசுரபி, கவின்கலைகள் பயிலகம் இயக்குநர் அம்ரோஸ் பீட்டருக்கு இவ்வாறான இலக்கிய நிகழ்வொன்றுக்கு இடம் தந்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்தார்.

இறுதியாக-

நன்றியுரை நவின்ற நூலின் ஆசிரியை மல்லிகாதேவி நாராயணன் தனது நூலுக்கு வெளியீட்டு விழாவே தேவையில்லை என்று சொல்லிய போதும், அதை மறுத்த மல்லிகை ஆசிரியர் இவ்வாறாக ஒரு சிறு கூட்டத்தைக் கூட்டி இலக்கியவாதிகள் மத்தியில் தன்னை அறிமுகம் செய்து வைத்தமைக்கு விசேட நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்.

நிகழ்வின் முக்கிய அம்சமாக 'ஆணாதிக்கத்திலிருந்து பெண்கள் முழுமையாக விடுபடுதல்' என்ற தொனிப் பொருளில் கருத்துப் பகிர்வும் இடம்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஒருசில இலக்கியவாதிகளே இந்த நிகழ்வில் கூடியிருந்தாலும், முழுமையான ஒரு இணைப்பை அநுபவித்த நிறைவு ஏற்றப்பட்டதை மறுக்க இயலாது. கலாசுரபி வெளிமுற்றத்தின் ஒரு பகுதியில் இக்கூட்டம் இதமாக நடந்தமையும் இங்கு சொல்லத்தக்கது. தேநீர் விருந்து உபசாரமும் இடம்பெற்றது.

எழுத்தாளர் எஸ். எம். ஸகாப்தீன்

எழுதி வருபவர்.

சமூக சிந்தனை சார்ந்த அரசியல் சம்பந்தமான கட்டுரைகளை எழுதி வரும் ஒரு பத்திரிகை எழுத்தாளர். கலைரீதியான நாடக விமர்சனங்களையும்

நடிகை மணிமேகலை

திராவிட இயக்கச் சிந்தனையுள்ள பிரமுகர்களின் பலதரப்பட்ட நாடகங்களில் கடந்த நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலாகப் பல்வேறு பாத்திரப் படைப்புக்களில் நடித்தவர். இலங்கை, இந்தியக் கூட்டுத் தயாரிப்பாக ஏ. சி. திரிலோகச்சந்தர் இயக்கிய 'பைலட் பிரேம்நாத்' படத்தில் நடிகர் திலகம் சிவாஜிகணேசனுடன் ஒரு காட்சியில் தோன்றியவர். தென்னிந்திய நகைச்சுவைக் கலைஞரான ஐ. எஸ். ஆருடன் இணைந்து நகைச்சுவை மேடை நாடகத்திலும் கூட இலங்கையில் நடித்துள்ளார்.

நாட்டுக் கூத்துக் கலைஞர்களான வடபுலத்துப் பிரபலங்கள் வீ. வீ. வைரமுத்து- சின்னமணி போன்றோரின் பல்வேறு நாட்டுக் கூத்து நிகழ்வுகளிலும் பங்கு கொண்ட பெருமை மணிமேகலைக்கு உண்டு.

'வானொலிக்-குயில்' ராஜேஸ்வரி சண்முகம்

வருடங்கள் பலவற்றின் எல்லைகளைக் கடந்து பெயர் கேட்ட அனைவரையும் நீராட்ட வைக்கும் 'பொங்கும் பூம்புன்' தாலாட்டில் தங்கிய ஒரு பெயரே ராஜேஸ்வரி சண்முகம். இவரைத் தெரியாத வானொலி ரசிகர்கள் இங்கு மட்டுமல்ல, தமிழகத்திலும் இருக்க முடியாது. தமிழகம் இவருக்குச் சூடி மகிழ்ந்த பட்டம் தான் இந்த 'வானொலிக் குயில்'. 1952 தொடக்கம் இலங்கை வானொலியில் பங்களிப்புக்கள் செய்து வந்த இந்தக் குயிலை ஒரு முறை இசைக் குயிலான பீ. சுசிலாவே பாராட்டி மெச்சியுள்ளார். இப்போதும் இவர் குரலில் இலங்கை வானொலியில் 'காலத்தால் அழியாத கானங்கள்' தொகுப்பாக ஒலிக்கிறது.

எம். ஏ. எம். நிலாம் (பத்திரிகையாளர்)

அமெரிக்கா வரலாற்றில் வெள்ளை மாளிகையினுள் நுழைந்த முதல் கறுப்பு மனிதராகப் புதிதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட பராக் ஒபாமா பற்றி, இன்று உலகம் முழுகப் பேசப்படுகிறது. அதே வெள்ளை மாளிகைக்குள் சென்ற முதல் இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகையாளர் யார் தெரியுமா? அவர்தான் தினக்குரல் நாளிதழ் பிரதான செய்தியாளராகப் பணியாற்றி வரும் எம். ஏ. எம். நிலாம் ஆவார். 'மலர்ந்த வாழ்வு'

என்னும் சிறுகதை மூலம் (01.03.1963) எழுத்துலகப் பிரவேசம் செய்தார்.

எஸ். சத்தியநாதன் (நடிகர்)

ஏறத்தாழ நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மேடை நாடகங்களில் நடித்துக் கொண்டே, பிரஸ்தாப நாடகங்களின் காட்சியமைப்பையும் கனகச்

சிதமாக-மேற்கொண்டு சாதனை படைத்த, தரமான கலைஞர். 1973ல் பிரபல ரஷ்ய எழுத்தாளரான மாக்ஸிம் கோர்க்கியின் 'லோவர் டெப்த்' எனும் பிரபல நாடகத்தைத் தமிழில் 'நகரத்துக் கோமாளிகள்' எனும் நாடகத்தில் முதல் முறையாகக் காட்சியமைப்பை மேற்கொண்டு பலரின் பாராட்டைப் பெற்றவர்.

எப். எம். பைரஸ்

பத்திரிகைத்துறையோடு மட்டுமன்றி, தொலைக்காட்சியிலும், வானொலியிலும் ஏராளமான பஸ்துறை

நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி, அவைகளுக்கு அளப்பரிய பங்களிப்புக்களைச் செய்தவர். இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் தமிழ் செய்திப் பிரிவில் ஆசிரியராகச் சேவையாற்றிய இவர், 'ஸ்ரீலங்கா மீடியா போஃர்ட்டின் முன்னாள் பொதுச் செயலாளராகவும் தற்போதைய ஆலோசகராகவும் திகழ்ந்து வருகிறார்.

சுற்சொருபவத் நாதன் (வானொலி அறிவியாளர்)

விஞ்ஞான பட்டதாரியான இவர், வானொலி நாடகக் கலைஞராகவே ஒலிபரப்புத்துறையில் அறிமுகமானார். முதலாம் தர செய்தி வாசிப்பாளராக

நேயர் மத்தியில் பிரபலமானார். வானொலிப் பங்களிப்பில் 40 ஆண்டுக்கால அநுபவம் இவருக்கு. 'ஜனரஞ்சகச் செய்தி வாசிப்பாளர்' என்ற ஜனாதிபதி விருது, வானொலி ஒலிபரப்பின் 70ம் ஆண்டு நிறைவின் போது வழங்கப்பட்டது. 'உண்டர்' விருது, 'இலங்கை ஐக்கிய நாடுகள் நட்புறவுச் சங்க விருது' என்ற சர்வதேச கௌரவங்களும் கிடைத்துள்ளன. கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தின் துணைத் தலைவர்களில் ஒருவராகவும் திகழ்கிறார்.

நீஹாரா சயூர்தீன்

மறைந்த என். தாலிபு என்ற இஸ்லாமிய நடிகரின் வழிகாட்டலில் வானொலித்துறையில் நுழைந்தவர், நீஹாரா சயூர்தீன். இலங்கை வானொலி

முஸ்லிம் நிகழ்ச்சிகள் சார்ந்த நாடகங்களிலும், வர்த்தக சேவை தமிழ் நாடகங்களிலும் நடித்துப் புகழ் பெற்றவர். 'மாதர் மஜ்லிஸ்', 'பிஞ்சு மனம்', 'சுவாரா மலாய்' போன்ற முஸ்லிம் நிகழ்ச்சிகளையும் வானொலியில் தயாரித்துள்ளார். 1982ல் இலங்கை வானொலியில் பகுதிநேர அறிவிப்பாளர்

ராகவும் பணிபுரிந்த இவர், சிங்களத் திரைப் படங்களின் தமிழ் டப்பிங்குகளில் கதாநாயகிக்குக் குரல் கொடுத்தும் வந்துள்ளார். 'அஜாசத்த', 'நாடு போற்ற வாழ்க', 'பாதை மாறிய பருவங்கள்' 'ஷாமிலாவின் இதய ராகம்' என்பன அவற்றுள் சிலவாகும்.

எஸ். என். நடராஜா (நடிகர்)

நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மேடை நாடகங்களிலும், ஒருசில தமிழ், சிங்களத் திரைப்படங்களிலும் தன் நடப்பாற்றல் மூலம் திறமையை வெளிப்படுத்திய கலைஞர் இவர். கறுவத்தை மண் தந்த இக்கலை மைந்தன் சினிமாவில் நடிக்கும் ஆர்வம் காரணமாக, கலை உலகம் வந்து தனது கலைப்பயணத்தைத் தொடர்ந்தார். கொழு ம்பில் சிலோன் ஸ்டூடியோவில் தொழில் புரிந்து வந்த கதிசேசன் என்பவர் மூலம் சுண்டிக்முடி டி. சோமசேகரனின் அறிமுகம் கிட்ட சினிமா தொழில்நுட்பக் கலையைக் கற்றார்.

டி. சோமசேகரன் உருவாக்கிய 'நெஞ்சுக்கு நீதி' படத்தில் இவர் நடித்ததுடன் அப்படத்தின் தயாரிப்புச் செலவுகளுக்காகத் தனது மூலதனமாக இருபத்தையாயிரம் ரூபாவை இவர் வழங்கியது குறிப்பிடத்தக்கது. இதே படத்தில் கலைச்செல்வன், பரீனாலை, கமலஸ்ரீ, தென்னிந்திய நடிகர் ஸ்ரீகாந்த் போன்றவர்களும் நடித்திருந்தனர். 'ஓம் சரவணா புரடக்ஷன்' என்ற பெயரில் சொந்தமாக நாடக மன்றத்தை உருவாக்கி சுமார் 15 நாடகங்களை இவர் மேடையேற்றியுள்ளார்.

எஸ். டி. குரைசாம் (சாமி) (ஓவியர்)

தினபதி- சிந்தாமணி இதழ்களின் பிரதம ஆசிரியராகவும் திகழ்ந்த தமிழ்ப் பத்திரிகைத்துறை ஜாம்பவான் எஸ். டி. சிவநாயகத்தின்

பாசறையில் பட்டை தீட்டப்பட்ட ஓவியரே சாமி. வரை தலில் சிறுவயது முதல் ஆர்வம் கொண்டு, தினபதி, சிந்தாமணி, தினகரன், தினத் தந்தி, நவமணி, சுடர் ஒளி, செந்தணல், புதியபூமி, வீரகேசரி போன்ற பத்திரிகைகளுக்கு ஓவியங்கள் வரைந்ததில் புகழ் பெற்ற சித்திரக்காரர். இன்றுவரை வரைவதை நிறுத்தாது வளமான தன் ஓவியப் பங்களிப்பை நல்கி வருகிறார். எழுத்தாளர்கள், ஊடகத்தார் பலருக்கும் சுமார் எண்ணூறுக்கும் மேற்பட்டோரின் புத்தகங்களுக்கும் முகப்பு அட்டைப் படங்களை வரைந்து கொடுத்துப் பெருமை கொண்டிருக்கிறார். அன்று வந்த சிந்தாமணியில் சாமியின் படங்களைக் கண்டதும் கதைகளைப் படிக்கத் தூண்டும். திரைப்படங்கள், டெலி டிராமாக்களுக்கு டைட்டில்களும் வரைந்து கொடுத்துள்ளார்.

புரவலர் ஹாசியம் உமர் முன்னிலையில் இடம் பெற்ற இம் மாபெரும் பாராட்டு நிகழ்விற்கு வாழ்க்கைத் தொழில், தொழில் நுட்பப் பயிற்சி பிரதி அமைச்சர். பெ. இராதா கிருஷ்ணன் தலைமை தாங்கினார்.

பாராட்டுப் பெற்ற பத்துக் கலைஞர்களையும் வாழ்த்தி மகிழ்ந்தனர் பல்வேறு கலைஞர்கள்.

வாழ்த்துக் கவிகளால் நாடக மன்றத்தையும் அதன் பணிகளையும் வர்ணித்தனர் 'சூர்நா' படைத்த எஸ். ஐ. நாசூர் கனியும், எழுத்தாளர் ஏ. எஸ். எம். நவாஸும்.

அந்தனி ஜீவா ஒவ்வொரு கலாபூஷண கலைஞனையும் தனது உரையின் போது தொட்டுப் பேசினார்.

‘இது எனது மண்ணின் கலைஞர்களை வாழ்த்துகின்ற நிகழ்வு. நான் நிறையப் பேசப் போவதில்லை. நிறைவாக வாழ்த்தி சில நிமிஷங்களே பேசுவேன். பேசிப் பேசியே கொன்ற காலம் போகட்டும்! அரசியல்வாதிகள் இவ்வாறான நிகழ்வுக்கு வருவார்கள் போவார்கள். கலைஞர்களே என்றும் வாழ்வார்கள். இம் மண்ணின் கலைஞர்களை நானும் வாழ்த்துகிறேன்’ என்று இந்நிகழ்வில் விசேட அதிதியாகக் கலந்து கொண்ட மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா பேசினார்.

‘தமிழ் தென்றல்’ அலிஅக்பர் தனித்து வமான தனது தமிழ்நடையில் வானொலிக் குயிலான ராஜேஸ்வரி சண்முகத்தைப் பாராட்டினார். கவியரசு வைரமுத்துவே வாழ்த்திய குயில்ல்லவா? என்றார்.

‘சிலோன் யுனைட்டட் ஆர்ட் ஸ்டேஜ்’ மன்றத் தலைவர் கே. செல்வராஜன் தனது வரவேற்புரையில் ‘காலத்தின் தேவையா

கக் கருதிக் கலைஞர்களை வாழ்த்தும் நிகழ்வொன்றை இங்கே கூட்டியிருக்கிறேன்’ என்றார்.

‘பரதகலாவித்தகர்’ செல்வி ரேணுகா தேவி, பூராஜா குமுவினரின் வரவேற்பு நடனமும். செல்வராஜனின் பேரனான ஜதீஸ்ராஜின் ‘வில்லு’ இசை நடனமும் பார்வையாளர்களைக் கவர்ந்த விடயங்களில் ஒன்று. சிறப்பு மலர் வெளியீட்டில் பல பிரமுகர்கள் பங்கு கொண்டனர். முதல் பிரதியை ஏ. முத்தப்பன் செட்டியார் பெற்றுக் கொண்டார். வானொலிக் கலைஞர் கே. சந்திரசேகரன், ஆர். ராஜசேகரன், தம்பிஐயா தேவதாஸ், உதயகுமார், கே. மோகன் குமார், மேமன்கவி, கே. எஸ். சிவகுமாரன் போன்ற பலகலை இலக்கியவாதிகளும் கலந்து கொண்டதும் குறிக்கத்தக்க ஒன்றாகும்.

வானொலி அறிவிப்பாளர் பி. சீதா ராமன் நிகழ்ச்சியைத் தொகுத்தளித்தார். ‘சிலோன் யுனைட்டட் ஆர்ட் ஸ்டேஜ்’ன் நிகழ்ச்சிகளில் பிரமாண்டம் தெரிவதில் தவறாது. இம் மாபெரும் பாராட்டு நிகழ்வு இதையே உணர்த்தியது.

மல்லிகை வாழ்த்துகின்றது

கட்டைவேலி நெல்லியடிப் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கக் கலாசாரப் பெருமன்ற உறுப்பினரும், சிறந்த ஆக்க இலக்கியக் கர்த்தாவும், யாழ். வேம்படி மகளிர் கல்லூரியில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தவருமாகிய திரு. இரா. இராஜேஸ்கண்ணன் M. A. அவர்கள் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் ‘சமூகவியல்’ துறை நிரந்தர விரிவுரையாளராக நியமனம் பெற்றுள்ளார். அவர் பணி சிறக்க மல்லிகை பாராட்டி மகிழ்கின்றது.

- ஆசிரியர்

தமிழ்க் கதைஞர் வட்டத்தின் 'புனைக்கதை ஊக்குவிப்புப் பணி' சிறுகதை மதிப்பீட்டு முடிவுகள் - 2008

தமிழ் கதைஞர் வட்டமானது, 2008ஆம் ஆண்டின் நான்கு காலாண்டுகளுக்குமான சிறுகதை மதிப்பீட்டினை நிறைவு செய்துள்ளது. மதிப்பீட்டு முடிவுகளை இத்துடன் இணைத்துள்ளோம். தங்கள் பத்திரிகை/சஞ்சிகையில் அதனைப் பிரசுரிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

சிறுகதை மதிப்பீட்டு முடிவுகள் - 2008

2008- முதலாம் காலாண்டு

முதலாம் பரிசு - வீரகேசரி -

'பள்ளிக்கூடம்'

- மட்டுவில் ஞானக்குமாரன்

இரண்டாம் பரிசு- மல்லிகை-

'நினைவுக் குமிழிகள்'

ம.பா. மகாலிங்கசிவம்

மூன்றாம் பரிசு- தினக்குரல்-

'பிரதிபலன்'

- மூதூர் முகைதீன்

சிறப்புப் பாராட்டு- 1. மல்லிகை-

'இறுமாப்பு'

- தெளிவத்தை ஜோசப்

2. தினக்குரல்

'புளியமரத்து முனிகள்'

- செங்கை ஆழியான்

2008- இரண்டாம் காலாண்டு

முதலாம் பரிசு- ஞானம்-

'தலைவர்களின் கக்கூசு'

- சுதர்ம மகாராஜன்

இரண்டாம் பரிசு- தாயகம்-

'மதமாற்றம்'

- தி. சி. ஜெகேந்திரன்

மூன்றாம் பரிசு- கலைமுகம்-

'வழிகாட்டிகள்'

- நிர்மலன்

சிறப்புப் பாராட்டு- தாயகம்-

'கனவுலகின் வெளியே'

- பவானி சிவகுமாரன்

2008- ஸூற்றாஃ காலாஃந்

முதலாம் பரிசு- தினகரன்-

'ஆற்றல்கள்'

- ஸீ. எல். எம். மன்கூர்

இரண்டாம் பரிசு- ஞானம்-

'சரக்க இக்கதவம்'

- யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்

மூன்றாம் பரிசு- தினக்குரல்-

'குந்தியிருக்க ஒரு வீடு'

- அன்புமணி, மட்டக்களப்பு

சிறப்புப் பாராட்டு- 1. ஞானம்-

'பச்சிலை ஓணான்'

- கே. ஆர். டேவிட்

2. வீரகேசரி-

'ஓப்பாரி கோச்சி'

- மு. சிவலிங்கம்

3. தாயகம்-

'தாய்'

- ச. முருகானந்தன்

2008- நான்காம் காலாஃந்

முதலாம் பரிசு- தினகரன்-

'ஒரு தாயின் பயணம்'

- யாழ் அனீம்

இரண்டாம் பரிசு- தாயகம்-

'புதுசா ஒரு தொர்'

- பதுளை சேனாதிராஜா

மூன்றாம் பரிசு- தினகரன்-

'நானைக்கு நத்தார்'

ஆ.வ. லக்ஷேந்திரகுமார்

சிறப்புப் பாராட்டு- தினக்குரல்-

'நுவரெலியா முதல் சன்னாகம் வரை'

- மு. சிவலிங்கம்

கலைவன்

- ஆனந்தி

காலில் சலங்கை கட்டிக் கொண்டு, ஆடும் பிரமையில் அவள் தன்னை மறந்து நிறையவே கற்றுத் தேறியிருப்பது போல், இயல்பாகச் சுழன்று சுழன்று, நர்த்தனம் புரிவதை, ஒரு வேடிக்கை போலப் பார்வதி தூரத்தில் நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். நடன வகுப்புக்குப் போயோ, ஒரு கைதேர்ந்த குருவிடம் முறையாகப் பாடம் கற்றோ, அவளுக்கு இப்படி ஆட வரவில்லை. எல்லாம் கேள்வி ஞானம் மூலம் கற்றுக் கொண்ட வித்தைதான். பள்ளிவிட்டதும் முதல் வேலையாக அவள் வீட்டிற்கு வந்ததும் செய்கிற காரியம் இதுதான். நடனம் என்றால், அப்படியொரு ஆசை அவளுக்கு. ஆசை மட்டும் இருந்தால் போதுமா? அந்த இலக்கை அடைவதற்குப் பணம் வேண்டுமே.

அப்படிக்காசு கொடுத்துக் கலை வாங்கும் அளவுக்கு, அவள் ஒன்றும் பெரும் பணக்காரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவளல்ல. கேவலம், அன்றாடம் ஒருபிடி சோற்றுக்கே அல்லாடும் ஒரு பாமரச் சிறுமி தானே அவள். அவளுக்கு இப்படியொரு விபரீத ஆசை வரலாமா? கையில் காசு இருப்பவர்களுக்கே கலையும் சாத்தியமாகும் என்ற போலி நடைமுறை வாழ்க்கைச் சித்தாந்த உண்மைகள் ஒரு புறமிருக்க, இதை அறியாத நிலையிலேதான், அவளின் இந்தக் கலைப் பிரவேசம் எந்த உந்து சக்தியுமின்றித் தானாகவே நிகழலாயிற்று. ஒரு நடன வகுப்பில் காலில் சலங்கை கட்டி ஆடும் இளம் பெண்களைக் கண்டபோது தான், தன் தகுதிக்கு மீறி அவள் இப்படியொரு விபரீத ஆசையை மனதில் வளர்த்துக் கொண்டாள். இப்படியொரு விபரீதக் கண் கொண்டு பார்ப்பதும் கூடத் தவறுதான். உண்மையில் கலை ஞானமென்பது, இப்படியெல்லாம் கறைபட்டுப் பேர்கவல்ல. புனிதமான மனமே, உண்மைக் கலைஞனை அடையாளப்படுத்துகிறது. அவளைப் பால் வாங்க அனுப்பியதால் நேர்ந்த தவறுதான் இது என்று பார்வதி தன்னையே நொந்து கொண்டாள். அவள் வாழ்ந்த காலம் போலில்லாமல், அவளுடைய சின்னஞ் சிறு கிராமத்திற்கே கொம்பு முளைத்து விட்டதாய் அவளுக்குத் தோன்றியது. கொம்பு என்றதும் தான் ஞாபகம் வருகிறது. முன்னொரு காலத்தில் அப்பா அம்மாவோடு செல்லப்பிள்ளையாய் வாழ்ந்து மகிழ்ச்சி கொண்டாடிய நாட்களில் மாட்டுத் தொழுவத்தில் பால் வெள்ளையாய் ஒரு பென்னம் பெரிய கேப்பை மாடு நிற்குமே. அதன் நீண்டு வளைந்த கொம்புகளை இன்னும் அவள் மறந்து விடவில்லை.

அது மட்டுந்தானா? வாளி நிறைய நூரை பொங்கப் பால் லேறு தருமே அது. அந்தப் பாலைக் குடித்து, வளர்ந்த அப்படியொரு சீமான் வீட்டுப் பெண்பிள்ளைதான் அவளும். இப்போது அந்தக் காலமெல்லாம் மலையேறி, தினமும் தீக்குளித்துக் குளித்தே செத்துப்

பிழைக்கிற போராட்ட வாழ்க்கை அவளுக்கு.

இந்நிலையில், மேடையேறி டான்ஸ் ஆடவில்லையென்று யார் அழுதார்கள். அவளால் அப்படி இருக்க முடிந்தாலும், சுபா விபரமறியாத பச்சிளம் குழந்தைப் பெண்தானே. அவள் ஆசைப்பட்டது தவறா? அதோ இருக்கிறது, அவளின் வீட்டிற்கு முன்னால் அந்தக் கிராமத்துக் குச்சொழுங்கை. பால் வாங்கத் தினமும் அவள் அவ்வழியால் தான் பால் போத்தலும் கையுமாகப் பொடி நடையாய் போய் வருவாள். அப்படி ஒருசமயம் போன போதுதான், ஒரு வீட்டு வாசலில் அந்த நடன வகுப்பை அவள் காண நேர்ந்தது. ஏராளமான இளம் பெண்கள் அங்கு நடனம் பயின்று கொண்டிருப்பதை கேட்டருகே நின்று அவள் கண்குளிர ஏக்கத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அதை நிர்வகிக்கும் நடன ஆசிரியையான சரோவை அவளுக்கு ஏற்கனவே தெரியும். இந்தியா சென்று, நடனக் கலையை முழுமையாகக் கற்றுத் தேறிய ஒரு பிரபலமான நடன ஆசிரியை அவள். மகளிர் கல்லூரி ஒன்றில் நடன ஆசிரியையாகப் பணி புரிவதோடு, தனிப்பட்ட முறையில் வீட்டிலும் வைத்து வசதி படைத்த பணக்கார இளம் பெண்களுக்கெல்லாம், நாட்டியம் சொல்லிக் கொடுத்து வருகிற அவளின் அபிநய அசைவுகளைத் தூர நின்றே கண்குளிரத் தரிசனம் காண்பற்கு மட்டுமல்ல, இந்தத் தெய்வீகமான கலையைத் தானும் கற்றுத்தேற வேண்டுமென்ற, உலகமறியாத தனது அப்பாவித்தனமான தீராத ஆசையின் விளைவாகவுமே, தினமும் சுபா சரோ வீட்டுக் கேட்டருகே, தன்னை மறந்து தவமிடக்கிறாள்.

அப்படி அவள் நிற்க நேர்ந்ததையே, ஒரு குற்றச் செயலாகக் கருதி, மனம் பொறுக்காமல் சரோவே ஒருநாள் இதைப் பார்த்து விட்டு, கேட வாசலை நோக்கி அவசரமாக ஓடிவந்தாள்.

“என்ன சுபா? எப்ப பார்த்தாலும் நாங்கள் வகுப்பு நடத்தேக்கை இஞ்சையே நிற்கிறாய்? என்ன வேணும் உனக்கு?”

“சரோவக்கா, எனக்கும் டான்ஸ் பழக வேணுமென்று ஆசையாக இருக்கு. எனக்கும் சொல்லித் தாரியளோ?”

“இப்ப நீ சின்னப்பிள்ளை தானே. அதுமட்டுமல்ல, இதுகெல்லாம் நிறையக் காச வேணுமே. அரங்கேற்றம் முடிக்கிற வரைக்கும், பத்துலட்சத்திற்கு மேல் போகும். இவ்வளவு காசு உங்களிடடை இருக்கே. சொல்லு சுபா?”

காசு தான் கலை என்றால், பிறகு கலை எதற்கு? சுபாவுக்குச் சொல்லத் தெரியாமல், இதுக்கெல்லாம் ஒவென்று அடிவேண்டும் போல் தோன்றியது. காசில்லாமல் கலையை நினைப்பதே இப்போது பெரும் குற்றமாய் மனதை எரித்தது. அதிவிருந்து சுலபமாக அவளால் விடுபடவும் முடியவில்லை. எப்படியாவது டான்ஸ் பழகியே தீர வேண்டுமென்பதில் அவள் மிகவும் உறுதியாக இருந்தாள். அதன் பிறகு அங்கு அவள் நிற்கவில்லை. சலங்கைச் சப்தம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் அந்தக் குச்சொழுங்கை வழியே தினமும் பால் வாங்க அவள் போய் வந்திருக்காவிட்டால், தன் தகுதிக்கு மீறிய இப்படியொரு விபரீத ஆசை அவளுக்கு ஏன் வரப் போகிறது? எல்லாம் அம்மாவால் வந்த வினைதான். நாள் முழுவதும் பட்டினி கிடந்தாலும், ஒரு

வேளை பால்விட்டுத் தேனீர் குடிக்காவிட்டால் அவளது இயக்கமே முழுவதுமாக நின்று போகும். அதற்காகவே இந்தப் பால் வாங்கும் வேலையெல்லாம். அதனால் வந்த வினைதான் இவ்வளவும்.

இவ்வளவு அவமானமும்பட்ட பிறகு, டான்ஸ் எனக்கு வேணுமே? என்று முதலில் நினைக்கத் தோன்றினாலும், மனதில் ஆழமாகப் பதிந்து போன சலங்கையொலியின் இனிய நாதமாகவே, உயிரைச் சிலிரிக்க வைத்துக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிற பரதமென்ற தெய்வீகக் கலை பற்றிய நினைவை, அவளால் அடியோடு மறந்து விட முடியவில்லை. அதற்காகவே தனது இருப்பெல்லாம் என்று தோன்றியது. அம்மா கூறுவது போல் அதை மறந்து விட்டுப் படிப்பில் மனதைச் செலுத்தலாமென்றால், அதுவும் முடியவில்லை. பேருக்குத் தான் அவள் படிப்பென்று புத்தகம் தூக்குவதெல்லாம்..... மற்றப்படி திரும்பிய இடமெல்லாம் அவள் கண்குளிரக் காணும் காட்சியெல்லாம் பரத நாட்டிய அபிநயக் கோலங்களே. அதை மனதில் நிறுத்தி அபூர்வமாக, என்றோ தான் பார்த்ததையெல்லாம் ஜதிபிசகாது, நினைவு கூர்ந்து அப்படியே தத்ரூபமாக அவள் ஆடி மகிழ்வதை மட்டும் பார்வதியால் தடுக்க முடியவில்லை. அவள் இப்போது பால் வாங்கப் போவதும் அடியோடு நின்றுவிட்டது. அதற்குப் பதிலாக அம்மாவே போய் வருகிறாள். வீட்டில் இன்னும் இரண்டு பெண் பிள்ளைகள் இருந்த போதிலும், அம்மாவே போகிறாள். அவர்களுக்கு வயது வந்துவிட்டதாம். படிப்பதற்கு மட்டுந்தான் அவர்கள் வீட்டை விட்டு வெளியே போய் வர முடிகிறது. எந்நேரம் பார்த்தாலும், புத்தகமும் கையும

தான். அப்படிப் படித்தால் தான் நாளைக்கு உலகம் விடியுமென்று, அவர்களுக்கு நம்பிக்கை. இப்போது அவர்களின் கண்களை உறுத்துவதெல்லாம், வறுமையிலே காய்கிற தங்களின் வரட்டு வாழ்க்கையின், குரூர இருட்டு ஒன்று மட்டும் தான். தலைவனில்லாமல், அம்மாவுக்கே வண்டி இழுக்கிற பாரம் முழுவதும். அப்பா மிகவும் இளமையிலேயே காலமாகிப் போனார். வருகிற பென்ஷனும் போதவில்லை. சண்டை வேறு, இதில் கரைகிற உயிரையும் குடிக்க.

இந்த லட்சணத்தில், டான்ஸ் வேறு ஆடிக் களைக்க வேண்டுமா கால்கள்? இதிலே யோகம் பயின்று, எத்தனை காலத்துக்குத்தான் வித்தை காட்டுவது? சீப்பாவை அவள் வழியில் சமாளிப்பதே பெரும் பாடாகிவிட்டது. அவள் தான் நடனத்தை விடுகிறாளில்லையே. சலங்கை கட்டி ஆடாத குறைதான். அதற்கு மேடை போட்டுக் கொடுக்க, எவருமே முன் வராத நிலையில், அவளின் பாதங்களில் சலங்கை எப்படித் தான் ஏறும். அது ஏறாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. நான் ஆடியே தீருவேன் என்ற, அப்பாவித்தனமான வெறி அவளுக்கு. பாவம்! அம்மாதான் என்ன செய்வாள்? இதற்காகச் சரோவிடம் போய் யாசகம் கேட்கத்தான் முடியுமா? இது பணத்தால் மட்டுமே சாதிக்கிற காரியமாக இருக்கையில், கலையென்பதெல்லாம் வெறும் கண்துடைப்பாகவே முடியும். அதுவும் ஆடற்கலை பயின்று, அரங்கேற்றம் செய்வதென்றால், சும்மாவா? பணம் கறக்கிற மாடு இருந்தால் தான், அதுவும் வரும். அந்த மாட்டிற்கு எங்கே போவது? போகலாமே வெளிநாடு போனால், இந்த வித்தை தானாகவே

வரும். கையில் காசு புரண்டால், கலையை என்ன? உலகையே விலைக்கு வாங்கி விடலாம். உண்மைக் கலை எப்படிப் போனாலென்ன? சரோவுக்கோ இரண்டும் கெட்டான் நிலைமை. அவள் ஆடிக் கறப்பவள். விபரீத வாழ்க்கையின் ஒரு சூழ்நிலை சாபம் போல், அவளின் நிலைமை. இந்தக் கறைக்குள் சிக்கிய பின் கலையென்று கூறுவது கூட வெறும் வேஷம் தான்.

இந்த வேடதாரிகளின் நடுவே, கலையாசகம் பெறப் போன சபாவின் புத்தியைச் செருப்பால் அடிக்க வேண்டும். இந்த உண்மை மயக்கமற்ற வேதத்தை அவளுக்கு யார் தான் எடுத்துக் கூறுவர். அப்படிக்கூற முடிந்தாலும், அவளுக்கு இதெல்லாம் புரிகிற வயதா? அப்ப என்ன தான் வழி, அவளுக்கு விரும்பிய கலை வாழ? கேவலம், ஒரு ஏழைப் பரதேசிச் சிறுமியான அவளுக்கு அந்தக் கலைதான் ஏன்?

இதை அவள் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமே! அவளுக்கு அந்த ஞானம் இன்னும் வரவில்லை. அவள் ஆடுகிற பாத்தத்தை நிறுத்தவுமில்லை. என்னவொரு பம்பரம் போன்ற சுழற்சி ஆட்டம் அவளிடம்! ஏன் ஆடுகிறாள்? யாருக்காக ஆடுகிறாள்? எப்படி வந்தது இந்த ஆடற்கலையும், அபிநயக் கோலங்களும்? எப்படி? எப்படி? எல்லாம் கேள்வி ஞானம் மூலம் கிடைத்த ஒப்பற்ற வரம் தான்.

அம்மாவால் கூட நடைமுறை வாழ்வுண்மைகளுக்கு முரணாக, மாறுபட்ட ஒரு துருவத்தில், அவள் பூண்டிருக்கிற கலை வழிபாட்டுடன் கூடிய, தெய்வீக நிலையை ஜீரணித்து ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமல் போனது ஏன்? உணர்வு பூர்வமாக, அதை

ஏற்றுக் கொள்கிற மனோ நிலையிலும் அவள் இருக்கவில்லை. இப்போது சபாவுக்கு வேண்டியதெல்லாம் படிப்பு ஒன்று மட்டும் தான். அதற்காகவே அவளோடு தினமும், அவள் போராட வேண்டியிருந்தது. வாய் ஓயாமல் சொல்லிச் சொல்லியே அவள் ஓய்ந்து போனாள். இனி என்ன செய்வது? நடப்பது நடக்கட்டுமென்று, வாய் திறவாமல், இருந்துவிட வேண்டியதுதான். அதெப்படி முடியும்? இந்தக் குறுகிய வட்டத்தினுள், நின்று ஆடி அவள் எதைப் பெரிதாகச் சாதித்துவிடப் போகிறாள்? ஆசானில்லாமல், கற்றுக் கொடுக்க ஒரு குரு இல்லாமல், அவள் இந்த நடனக் கலையில், முன்னுக்கு வரத்தான் முடியுமா? ஒரு சமயம் எரிச்சல் தாங்காமல் அவள் இதைக் கேட்டு விட்டாள்.

“போதும் நிறுத்து சபா. எத்தனை நாளைக்கு இப்படி ஆடப் போகிறாய்? அதுதான் சரோ வெளிப்படையாகச் சொல்லி விட்டாளே. நீ சும்மா ஆசைப்பட்டால் முடியுமே? இதுக்கெல்லாம் காசு வேணுமடி. சொல்லுறதைக் கேள் சபா. இன்றோடு இதை மறந்திடு.”

“ஏன் மறக்க வேணும்? சொல்லுங்கோவம்மா. ஆரும் எனக்குச் சொல்லித் தரவேண்டாம். எனக்குள் ஆட வேணுமென்று, வெறி இருக்கு. நான் எப்படி ஆடாமல் இருக்கிறது? என்னாலை முடியாதம்மா. என்றை மனசுக்குள்ளை, ஒரு குருவை நான் வைச்சிருக்கிறேன். கண்ணாலை கண்டதை, நினைச்சுப் பார்த்து ஆடுறேன். சரோ இல்லாட்டாலென்ன. பக்கத்து வீட்டிலை தான், ஒவ்வொரு நாளும், டி.வியிலை படம் போட்டுப் பார்க்கினமே. நானும் அதைப் பார்த்து வாறன். அதிலை வாற டான்னைப்

பார்த்துக் கூட, நான் பழகக் கூடாதே. சொல்லுங்கோவம்மா?"

பார்வதிக்குத் தெரியும். மின்சாரம் அடியோடு நின்று போன இந்தக் காலகட்டத்திலும், ஊமை இரவின் அமைதியைக் கிழித்துக் கொண்டு, படு ஜோராய் என்னவொரு ஆரவாரக் கூத்து, பக்கத்து வீட்டில் எல்லாம் திரையில் படம் பார்க்கிற குழிதான். ஜெனரேட்டர் வைத்துத்தான், இந்தக் கேளிக்கையெல்லாம். அதுவும் ஐயர் வீட்டில். ஜன்னலுக்கு வெளியே வேலி தாண்டிப் போனால், அந்த வீடுதான் கண்ணில் படும். இரவிலும் கூட குப்பி விளக்கும் கையுமாக, ஐயரம்மா நடமாடித் திரிவது நன்றாகத் தெரியும். ஜன்னலைத் திறந்தாலே காட்சிக்கு முன்வந்து நிற்பது அவள் முகம் தான். பத்து மணிவரை காட்டுக் கத்தலாய் உச்சக் கட்டத்தொனியில் கேட்கும், அவளின் குரல் ஓயாது. அவளின் கரும் போக்குக்கேற்ப, கணீரென்ற கனத்த குரல்தான் அவளுக்கு. அவளுக்குப் பிரச்சனைகள் ஏதுமற்ற சுகமான வாழ்க்கையென்பதால், இந்தப் பிரச்சனைச் சமயத்திலும் ஜெனரேட்டர் வைத்து டி.வியில் படம் பார்க்க அவள் தவறுவதில்லை.

சபாவுக்குச் சின்ன வயதிலிருந்தே, அவளோடு நல்ல ஓட்டுதல். அவளை மடியில் தூக்கி வைத்துக் கொஞ்சாத குறைதான். டி. வி. போடும் சமயங்களிலெல்லாம் சபா அங்கு போகத் தவறுவதில்லை. இரவு நேரங்களில், கண்முடாமல் விழித்திருந்து, விடியும் வரை படம் பார்ப்பாள். அவள் அப்படிப் பார்ப்பது கூட, நடனக்கலை மீது கொண்ட தீவிர ஆசையின் பொருட்டே. டி.வி. திரை விழுத்துகிற படங்களிலும்,

அதையே குறியாக வைத்து, அவள் பார்த்து வருவதால், மேலும் தத்ரூபமாக ஆடி, உயிர்த்துவமான அபிநயப் பாவங்களை அப்படியே அச்சப் பிசகாமல் அவள் ஆடி மகிழ்வதற்கு, அதுவே சிறந்த காரணமாயிற்று.

இப்படி அவள் ஆடத் தொடங்கி, தன்னிச்சையாய் நடனக் கலையில் முதிர்ச்சி பெற்றுப் பிரகாசிக்கத் தொடங்கி ஒரு யுகத்திற்கு மேலாகிறது. தென்னங் கீற்றுச் சாரல் படர்ந்திருக்கும், அவள் வீட்டு வராந்தா மேடையில் தான், எவ்வித இடையூறுமின்றி, அவளது இந்த அரங்கேற்ற விழா சுகமாக நடந்தேறி நிறைவு பெறும். சரோ கூறிவிட்டது போல், இதற்கான செலவு கோடிக்கணக்கிலாகி விட்ட ஒன்றல்ல. செலவு ஏதுமற்ற, இந்த நடனப் புனித அரங்கேற்ற விழாவில் ஆசானின்றியே, வில்வித்தையில் கைதேர்ந்த ஒரு வித்தகனாகிவிட்ட ஏகலைவனைப் போலவே, இன்று அவளும். சொன்னால் நம்பலா போகிறீர்கள்? சொல்ல வேண்டியது உயிர் மேன்மை தொடர்பான ஒரு தார்மீகக் கடமை என்றேபடுகிறது. சொல்லிவிட்டேன். காசுக்கே விலை போகிற இந்த உலகத்தில், கலையின் பொருட்டு உண்மையில் கலைக்காகவே, இப்படியொரு ஆச்சரிய காரியம் நடந்தேறினால், இது ஒரு நம்பமுடியாத அதிசயம் தானே! கலையார்வம் கொண்ட கண்முடாத விழிப்பு நிலையில் வெற்றியின் பக்கமே அவர்களின் வாழ்வு. இதற்குச் சபாவின் பணத்தின் போலியான வெற்றி வாகை சூடாத, இந்தக் கலையின் உயிர் இருப்புக் கொண்ட நிஜமான வெற்றி கூட ஒரு சான்றுமுகம் தான்.

எவர் கண்ணீர் விட்டாலும் நமக்கென்ன?

- நூச்சியாதீவு பர்ஷீன்

முடிவுகள் தெரியாத

நீண்ட நமது பயணத்தில்

ஒரே திசையில்

நாம் பயணிக்கின்றோம்.

பாதையின் ஒரு மருங்கில் நீயும்

இன்னொரு புறம்

நானுமாய்

நமது பயணம் தொடர்கிறது.

சமாந்தீர இடைவெளியில்

எவ்வித மாற்றங்களில்லாத
இந்தப்பயணம் இனிப்பாக இல்லை.

சண்டை பிடித்து

சலசலப்பை உண்டு பண்ணி

நம் பக்கம்

மக்களைத் திசை திருப்ப வேண்டும்.

நானும் நீயும்

எதிரிகள் இல்லை

இருப்பினும்,

எதிரிகள் போல பேசிக்கொள்வோம்.

உன்னில் எட்டுப்பேர்

என்னில் எட்டுப்பேர்

சண்டையில் சாக வேண்டும்

ஆனாலும், நானும் நீயும்

பாதுகாப்பாய்ப் பதுங்கிக்கொள்வோம்.

ஒவ்வொரு இரவும்

அப்பாவினைக் கொன்று

இரத்த தானம்

செய்யப்பட வேண்டும்.

எவன் கண்ணீர் விட்டாலும்

நமக்கென்ன?

கேள்வி கேட்பவர்களை

ஒரு கை பார்த்துக்கொண்டே

நமது பயணத்தை

இனிப்புடன் தொடர்வோம்.

தமிழினம் இன்று அநுபவிக்கும் துயரங்களை சாகா

இலக்கியங்களாக்க எழுத்தாளர்களால் முடியும்

தமிழினம் இன்று சொல்லொணாத துன்ப துயரத்தில் வாழ்ந்து வருகின்றது. வன்னியி

லுள்ள எமது உறவுகளுக்கு என்ன நடக்கின்றது என்பது தொடர்பாகக் கிடைக்கும் தகவல்கள் எமது மனங்களில் கவலையைத் தோற்றுவித்து வருகிறது. அவர்களது அவலங்களை யார்தான் போக்க முடியும்? ஆனால், தமிழன் என்றைக்கும் வீழ்ந்ததில்லை. அவன் நிமிர்ந்து நிற்பான். இன்றைய காலகட்டத்தில் நமது எழுத்தாளர்களால், சாகா இலக்கியங்களை உருவாக்க முடியும். அத்தகைய இலக்கியங்கள் மக்களின் துன்ப துயரங்களில் தான் சுழற்சி பெற்றுள்ளன. குறிப்பாகத் தெனியான் போன்ற எழுத்தாளர்கள் இலக்கியத்தை நேசிப்பவர்கள். அவர்களால் இக்காலத்தில் சிறந்த இலக்கியப் படைப்புக்களை உருவாக்க முடியும்.

இவ்வாறு, முன்னாள் தென்னிந்தியத் திருச்சபையின் வட்டுக்கோட்டை ஆதீன பேராயர் கலாநிதி சுப்பிரமணியம் ஜெபநேசன் தெரிவித்தார்.

கடந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை (29.03.2009) யாழ். இலக்கிய வட்டம் இலக்கியத்திற்கான ஆளுநர் விருது பெற்ற தெனியானுக்கு நல்லூர் திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனத்தில் நடத்திய கௌரவிப்பு விழாவில் உரையாற்றும் போது தெரிவித்தார். இந்நிகழ்வுக்கு யாழ். இலக்கிய வட்டத் தலைவர் கலாநிதி க. குணராசா- செங்கை ஆழியான் தலைமை தாங்கினார்.

முன்னாள் பேராயர் கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன் தொடர்ந்தும் அங்கு உரையாற்றுகையில்;

‘தெனியானின் எழுத்துக்கள் தென்னிந்திய எழுத்தாளர்களால் மதிக்கப்பட்டு வந்ததை நான் அறிவேன். குறிப்பாக, பேராசிரியர் கைலாசபதி, பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி போன்றோரைத் தமிழக எழுத்தாளர்கள் அழைத்து மதிப்பளித்து வருவது போல, தெனியானும் மதிக்கப்பட்டு வருகின்றார். முற்போக்குச் சிந்தனைகளுடன் சமூகக் கட்டப்பாட்டுக்கமைய தனது எழுத்துக்களில் புதிய சிந்தனைகளைச் சமூகம் கற்றுக் கொள்ளக் கூடிய கருத்துக்களை எழுதியவர், அவர். அவரால் எழுதப்பட்ட விடிவை நோக்கி, ‘கழுமுகள்’, ‘சொத்து’, ‘பொற் சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்’, ‘மரக்கொத்தி’ ஆகிய நாவல்கள், சிறுகதைத் தொகுப்பு, ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் தடம் பதித்தவையாகக் கருதலாம். அத்தகையதொருவருக்கு வடமாகாண ஆளுநரின் இலக்கியத்துக்கான விருது வழங்கப்பட்டது பொருத்தமானதாகும். அவரைப் பாராட்டி வாழ்த்துவதில் உவகையடைகின்றேன்.

இன்று இலக்கியங்களை நன்கு கற்றவர்கள் உயர் பதவிகளில் சிறப்பாகப் பணிபுரிவதைக் காணமுடிகிறது. காரணம், அவர்கள் மனிதத்தை இலக்கியங்கள் ஊடாகக் கற்றிருக்கிறார்கள். உலகில் சிறந்த இலக்கியங்கள் எல்லாம் மனித அவலங்கள், துன்பங்கள் மிகுந்த காலத்தில் தான் உருவாகியிருக்கின்றன. தற்காலத்தில் இளைய தலைமுறையினர் மத்தியில் பொது அறிவு மிகக் குறைவாகவேயுள்ளது. அவர்கள் இலக்கியங்களை மட்டுமல்ல, தேவையான விடயங்களைக் கூட, வாசிக்கப் பின்னிற்கிறார்கள். நான் கல்விப் பொதுத்தராதர உயர்தர மாணவருக்குத் தமிழைப் படிப்பிக்கின்ற போது, பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ் துறைத் தலைவர் யாரெனத் தெரிந்தால் கையை உயர்த்துங்கள் என்றேன். சிலர் கையை உயர்த்தினார்கள். அவர்கள் பதில் என்னை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது. ஆறு திருமுருகன், குழந்தைவேலு, நமசிவாயதேசிகர், பேராசிரியர் செல்வநாயகம் எனப் பதில்கள் வந்தன. ஏன்

இவர்கள் பெயர்களைச் சொல்கிறீர்கள் எனக் கேட்ட போது, பத்திரிகைகளில் இவர்களது பெயர்கள் வருகின்றன. அதனால், சொன்னோம் என்றார்கள். தேடல் எங்கும் கிடைக்கும். நாம் தான் தேடித் தேடி வாசிக்க வேண்டும்' என்றார்.

கலாநிதி கே. குணராசா தலைமையுடைய ரையாற்றுகையில்; 'எழுத்தாளர் தெணியானை நாம் இனிய நண்பராகவே கருதி இன்றைய தினம் அவரைப் பாராட்டிக் கௌரவிக்கின்றோம். அவர் என்றைக்கும் தான் சார்ந்த கொள்கைகளைத் தனது எழுத்துக்களில் தடம் பதித்தவர். அநீதிகளை எதிர்க்கும் அவரது ஆத்மார்த்தமான குரல் எப்போதும் அவரது எழுத்தில் குறியீடாக இருக்கும். புகழை விரும்பாதவர், தன்னால் முடிந்தவற்றைச் செய்து கொண்டிருப்பவர், எல்லோரையும் நேசிப்பவர். அவருக்கு ஆளுநர் விருது வழங்கியிருப்பது காலத்தின் தேவையாகும். அவர் நிறைய எழுத வேண்டும். அதனால், ஈழத்து இலக்கியம் செழுமை பெற வேண்டுமென்ப பாராட்டுகின்றேன்' என்றார்.

போரசிரியர் பொன். பாலசுந்தரம்பிள்ளை வாழ்த்துரைக்கையில், 'எமது மண்ணின் சோகங்களை யெல்லாம் தாங்கிச் சமுதாய மேம்பாட்டுக்காக நல்லிலக்கியம் படைப்பவர் தெணியான். அவரது இலக்கியங்களில் அநீதிக் கதிரான குரல் ஒலிக்கும். அவர் பெற்ற விருது எமது மண்ணின் இலக்கியப் பெருமைக்குக் கிடைத்த விருதாகும். மக்களோடு மக்களாக வாழ்ந்து, மக்களை உணர்ந்து இலக்கியம் படைக்கும் சக்தி தெணியானுக்குண்டு.

என்னைப் பொறுத்தவரையில், ஊடகங்கள், இணையத்தளங்கள், இறுவெட்டுக்கள் மூலம் இலக்கியம் பல்வேறு படிமங்களைப் பெற்று ஈழத்து இலக்கியம் வளர்ச்சி பெற வேண்டுமென விரும்புகிறேன். அதற்கான முன்னெடுப்புக்களையும் எடுத்து வருகிறேன். இலக்கியக் கர்த்தாக்கள் சமூகத்தில் உயர்வாகக் கருதப்படுபவர்கள். தெணியானைப் பொறுத்தவரையில், அவரது எழுத்துக்கள் மக்களால் நேசிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அவர்

தனது பணியில் ஓய்வில்லாமல் அதிகம் எழுத வேண்டும் என்று பாராட்டுகின்றேன்' என்றார்.

அங்கிலிகள் திருச்சபை வடபிராந்திய குரு போதகர் **என். நேசகுமார்** கருத்துரைக்கையில்;

'காலத்தால் அழியாத இலக்கியங்களைப் படைப்பவர்கள் என்றைக்கும் மக்களால் மறக்கப்படுபவர்கள் அல்ல. தெணியானின் எழுத்துக்கள் பாமர மக்களாலும் விரும்பி வாசிக்கும் இலக்கியங்களாகவுள்ளன. இன்று எமது மக்கள் நலன்புரி நிலையங்களில் அனுபவித்துவரும் துன்ப துயரங்கள் நெஞ்சை விட்டு அகலாதவையாகவுள்ளன. இந்த வரலாறுகளையெல்லாம் எதிர்கால சந்ததியினர் அறிவதற்கு இச்சம்பவங்களைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு சிறந்த இலக்கியப் படைப்புக்களை உருவாக்க வேண்டும். அதற்குத் தெணியானின் பங்கும் அவசியமானது' என்றார்.

பதிலுரை வழங்கிய தெணியான், 'நான் சார்ந்த கொள்கைகளில் இம்மியளவும் விலகாமல் எனது எழுத்துக்கள் அமைந்திருக்கும். இது சில வேளைகளில் எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் முரண்பாடுகளைத் தோற்று வித்திருக்கும். ஆனால், நாம் அனைவரும் எழுத்தாளர்கள் என்பதில் நட்பும் அன்பும் எங்களிடம் இருக்கும். இந்நிகழ்வை ஏற்பாடு செய்தவர்களிடம் யார் வாழ்த்துரை வழங்குகிறார்கள் என்று நேற்று மாலை கேட்டேன். அவர்கள் பெயர்களைக் கூறினார்கள். எனக்கு மகிழ்ச்சி, தெணியானைப் பற்றி அவர்களுக்கு அதிகம் தெரியாது. பல் எழுதுகின்ற போது, பாராட்டுக்கும் புகழுக்காகவும் எழுதுகிறார்கள். பாராட்டப்படுவார்கள். அவர்கள் நிலைப்பதில்லை. ஆனால், நானோ என் கொள்கைக்கு அமைவாக எழுதுகின்றேன். அது சிலரது விமர்சனத்துக்குள்ளானாலும் எனது எழுத்து என்றைக்கும் எல்லையைத் தாண்டாது. என்னைக் கௌரவித்துப் பாராட்டும் என் இனிய உறவுகளுடன் நட்புரிமை தொடருமென நன்றியுடன் கூறுகின்றேன்' என்றார்.

நன்றி: 'தினக்குரல்'

இடைவாய் இடை

- பதுளை சேனாதிராஜா

குமரிருட்டான அறை. இருபுறங்களிலும் தோலுரிந்து முனைப்பாக நீட்டிக் கொண்டிருந்த மேசை. நூற்றுக்கணக்கான மனித மனங்களின் இதயக் கீறல்களாகப் போல் பொயிண்ட பேனாக்களின் மையினால் எழுதிக் குவிக்கப்பட்டு இடியப்ப வளையங்களாகக் காட் சியளிக்க, நொண்டி மனிதனாய் ஒருகால் உடைந்து ஐம்பது வருட பழமையில் சயனித்திருந்த அந்த மேசையின் மேல் இரண்டு மூன்று கைப்பைகள், முழுவதும் குடிக்கப்படாத மினரல் வோட்டர் போத்தல்கள், அறையின் மூலை முடுக்குகளில் ஸ்ரோவுடன் வீசப்பட்ட வெற்றுப் பால்பக்கற்றுக்கள், ரொபித் தாள்கள், மென்று துப்பட்ட சவிங்கம், காலியான யோக்கந் கப்புக்கள்.....

ஒருவாரமாகத் தும்புத்தடியின் நிழலைக் கூடக் காணாத அந்த அறையில், ஒரு விதமான தூர்நாற்றம் வேறு. மேசையின் எதிர்ப்பக்கமாகக் காய்ந்த தென்னை ஓலை நிறத்தில் ஒரு நீண்ட மரப்பெஞ்ச். மூன்று பெண்கள் அதில் அமர்ந்திருந்தனர். அதில் ஓரமாக ஓர் அழகிய பெண்.

அழுது வடியும் முகத்தோடு, அவள் தன் கைகளையே தொட்டிலாக்கி அந்தக் குழந்தையைத் தாங்கிக் கொண்டிருந்தாள். அப்பின் நிறத்தில் குழந்தையின் கன்னங்களும், மூக்கின் நுனியும், கைவிரல்களும், உதடுகளும் சிவந்து கிடக்க தலையிலும், கண் இமைகளிலும் ஓரிரு மயிர்கள் கடடையாக வளர்ந்து, சின்னஞ்சிறிய வெள்ளைச் சட்டையில் குட்டி நிலவாக இருக்க, நெற்றியில் திருஷ்டிப் பொட்டைக் கூடக் காணோம். தொட்டால் இரத்தம் பீறிடுமோ என்று நினைக்க வைக்கும் அந்தச் சின்னக் குழந்தையின் செக்கச் செவேலென சிவந்த பஞ்சு போன்ற கைவிரல்கள் இரண்டும் தாயின் மோதிர விரலைப் பிடித்துக் கொண்டு மனிதனின் விஷமும், விநோதமும் அறியாது ஆழ்ந்த நித்திரையில் இருந்தது.

தாய்க்கு இருபத்திரண்டு வயதிருக்கும். திராவிடர் திகைக்கும் நிறம், வட இந்திய நடிகைகளின் நிறம். சந்திரமுகியின் கண்களைப் போல பெரிய விழி, பாலில் திராட்சைப்பழமொன்று மிதப்பதைப் போல இருந்தது கருவிழி. நீண்ட புருவம், அரைநிலா போன்ற நெற்றி. கடல் அலை போன்ற தலைக்கேசம். முக அமைப்பிற்குச் சரியாகப் பொருந்தும் நாசி. சிறிய நாசித்துவாரங்கள். நாசியில் இருந்து கீழாக மூன்று மில்லிமீற்றர் தூரத்தில் ஐரோப்பிய ஒரேஞ்சுப் பழச்சுளை வடிவில் உதடுகள். சோளக்கதிருக்கு வெள்ளை நிறம் பூசினாற் போல பற்கள், குழிவிழும் கன்னங்கள். மொத்தத்தில் அழகைக் காட்டுவதற்காக அவள் படைக்கப்பட்டிருந்தாள்.

அவள் தொடர்ந்து அழுது கொண்டிருந்தாள். இடைக்கிடையே குழந்தையை லாவகமாக வலது கையாலே கிடத்தி, இடதுகை விரல்களில் சிக்கித் தவித்த கைக்குட்டையால் மூக்கைச் சீறிக் கொண்டிருந்தாள்.

அந்த அறையின் முன்பக்கம் துரு பிடித்த நீண்ட கம்பிகளினால் மூடிக் கிடந்தது. எப்போதோ பூசப்பட்ட சாயப் பூச்சுக் காய்ந்து, வெடித்துக் கழன்று இருந்தது. அத்தகைய இடங்களில் கை விரல்கள் படும்போது, மணலாய் துரு அப்பிக் கொள்கிறது. இரும்புக் கம்பிக் கதவுகளுக்கு வெளியே அருகே போடப்பட்ட மேசையில், பெண் ஜெயிலர், பெரிய நோட புத்தகத்துடன் ஏதோ எழுதிக் கொண்டிருந்தாள். இடையில் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவின் பேரில் வாசிக்கப்படும் பெயர்களுடைய பெண்களை இரும்புக் கதவுகளைத் திறந்து நீதிமன்றத்துக்குள் அனுப்பிக் கொண்டிருந்தாள். அடிக்கடி பெண் ஜெயிலர் அந்த அழகிய பெண்ணையும் குழந்தையைப் பார்த்து பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டிருந்தாள். அந்த பெண் ஜெயிலர் அடிக்கடி கடிக்காரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டாள்.

புதிதாய் வந்த அந்தப் பெண்ணையும் குழந்தையையும் நினைத்து உணர்ச்சிவசப்பட்டாள். யாரையோ தேடினாள். நிருபர் எனும் அடையாள அட்டையைச் சேரட்டின் பொக்கெட்டில் குத்தியிருக்கும் அந்த வாலிபனை அவள் கண்டுவிட்டு, மெல்ல சைகையினால் அழைத்தாள். அந்தப் பத்திரிகையாளர் அவளிடம் போனதும் ஏதோ கதைத்தாள். அந்த நிருபர் போனதும், இன்னொருவர் வந்தார்.

“என்ன விஷயம்?” என்று அவர் அந்தப் பெண்ஜெயிலரிடம் கேட்டார்.

“இவள் தமிழ்ப்பெண். சிங்களமும் சரியாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே தான், உங்களை வரச்சொல்ல அந்தச் சிங்கள நிருபரிடம் செய்தி அனுப்பினேன். அந்தப் பெண்ணுடன் கதைத்து விட்டு, யாராவது லோயரை நியமித்து அவளை விடுதலை செய்ய உதவி செய்ய வேண்டும்.” என்றாள் சிங்களத்தில். அந்த நிருபர், பெண் ஜெயிலரை விநோதமாகப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டார்.

‘அவ ஏன் இப்படி மிச்சமா இன்ரஸ்ட் எடுக்குறா’ என்று நினைத்தவன், சிறைக்குள்ளே இருந்த அந்தப் பெண்ணிடம் கதைக்க முயன்று, அவளைப் பார்த்து ஒருகணம் அதிர்ந்தார்.

அத்தனை அழகு அவள். அந்தப் பெண் அழுது கொண்டிருந்தாள்.

அந்த நிருபரைச் சிவநேசன் பார்த்தார். நெட்டடையும் கட்டடையுமில்லாத நடுத்தர உயரம். நடுத்தர வயது. முகத்தில் குறுந்தாடி, கறுத்த உதடுகள், வியர்வை வழந்த முகம், உச்சி நெற்றியில் கறுத்தத் தழும்புகள். நிருபரை எங்கோ பார்த்திருக்க வேண்டும் எனச் சிவநேசனுக்குத் தோன்றியது.

“சேர்.... நீங்கள் தான் ஓதவணும். பச்சுக் கொழந்தையோட ஒரு பொம்பள ஜெயிலில் இருந்து கோட்டுக்குக் கொண்டு வந்து ஜெயிலில் வைச்சிருக்கு.” என்றார் பதற்றமாக.

“புட்டப்பட வேண்டாம். உங்களை எங்கோ பார்த்துச் சந்தித்துக் கதைத்திருக்கிறேன். எங்கேன்னு தான் புரியல.” என்றார் அந்த நிருபரைப் பார்த்த சிவநேசன்.

“ஓ..... சேர்.... வித்து பொஸ்த்தக வெளியீட்டு விழாவில் என்னக் கண்டிருப்பீங்க. நா பத்திரிகை சார்பாக அங்க வந்தேன்” என்றார் நிருபர்.

“ஓ..... நீங்கதானா? நினைவு வந்து விட்டது. என்ன செய்ய வேணும்?” எனக் கேட்டார், நிருபரைப் பார்த்துச் சிவநேசன்.

“சேர் அந்தப் பொம்பளய வெளியில் எடுக்க வேணும்” என்றார் நிருபர்.

“ஏன் கோட்டில் லோயர் இல்லையா?” என்று கேட்டார் சிவநேசன்.

“ரெண்டு மூன்று பேரைச் சந்திச்சிப்

பேசினேன். லோயர் பீஸ் கொடுக்காம ஒரு த்தரும் முன்வரல்ல."

"காச இல்லாம எதையும் செய்ய முடியாது தானே. சரி நா இலவசமாக ஆஜர் ஆகணுமா?" என்று கேட்டுவிட்டுச் சிவநேசன் நிருபரைப் பார்த்து மெல்லச் சிரித்தார்.

நிருபர் பேசாமல் நின்றார்.

"சரி..... நான் அந்தப் பொண்ணுக்காக ஆஜராகிறேன். என்னைத் தேடியில்ல வந்திருக்கிங்க. உங்களுக்கு அந்தப் பொண்ணு சொந்தமா?" என்றார் சிவநேசன் நிருபரைப் பார்த்து.

"இல்ல சேர். பார்க்கப் பாவமா இருக்கு. அதுமட்டுமில்ல, பச்சக்கொழந்தையோட அந்தப் பொம்பள. அவ பண்டாரவளையாம். யாரோ ஏமாத்திப் போய்..." என்றார் நிருபர்.

"நீங்க இப்படி அவசரப்படுவதைப் பார்க்க நானும் உதவி செய்யலாம் தானே. இது முதலாவது தடவையா கோட்டுக்கு கொண்டு வாறாங்க?" என்று வினவினார் சிவநேசன்.

"ஓ... சார்...." என்றார் நிருபர்.

"அந்தப் பொண்ணுக்கு யாராவது சொந்தக்காரர் இருக்காங்களா? வந்திருக்காங்களா?" என்று வினவினார் சிவநேசன்.

"இல்ல....." என்றார் நிருபர்.

"பணமும் இல்ல..... பெயில் எடுக்கச் சொந்தக்காரரும் இல்ல. என்ன விஷயமுன்னு கேட்கலங்களா?" என்றார் சிவநேசன்.

"அவ ஒண்ணும் கதைக்கிறாளில்ல...." என்றார் நிருபர்.

"ரொம்பக் கரைச்சலான வழக்குத்தான். சரி..... அவள எப்ப கண்டங்க?"

"இன்னைக்கி யு. பி. சி. கடசிவுட்டுக் கேஸ். அதுதா வந்தேன். ஆனா..... சாட்சி சொல்லுறவன் வராமக் கேஸ் டேட் போயி

ட்டு. சிங்கள நிருபர் ஒருத்தர் இந்த நியூசு ஏங்கிட்ட சொல்லிட்டாரு. நா போய்ப் பார்த்துட்டு இங்க வந்தேன்" என்றார் நிருபர்.

"ம்..... அப்படியா? சரி நீங்க கோட்டுல போய் இருங்க" என்ற சிவநேசன் ஏதோ சட்டப் புத்தகத்தைத் தேடினார்.

நிருபர் போகும் போதே சிவநேசன் உரக்கக் கேட்டார், "அந்தப் பெண்ணின் பெயர் என்ன?"

"பத்மினியாம்" நிருபர் கூறிக் கொண்டே வெளியில் சென்றார்.

சிவநேசன் அந்தப் பெண் காவலில் இருந்த பகுதிக்குச் சென்று பெண்ணெயிலரிடம் அனுமதி பெற்று, அவளிடம் தமிழில் கதைத்தார். அவள் அழுது கொண்டே ஏதோ கதைத்தாள். குறிப்புக்களை அவர் எடுத்துக் கொண்டார். பெண் ஜெயிலர் அவருக்கு நன்றி தெரிவித்த போதே அவளின் முகம் பிரகாசமானது.

சிவநேசன் நீதிமன்றத்துக்குள் நுழைந்தார். வழக்குகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அநேகமான வழக்குகள் முடிவடைந்திருக்க வேண்டும். கூட்டம் அதிகமில்லை. சிவநேசன் சட்டத்தரணிகள் அமரும் கதிரையொன்றில் அமர்ந்து கொண்டார். மாடிவீட்டுப் பெல்கனியைப் போல, சற்று உயரத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்த மேடையில் நீதிபதி கண்ணும் கருத்துமாகத் தனது கடமையைச் செய்து கொண்டிருந்தார். அருகில் குறிப்பெடுக்க ஒரு பெண். மேடையின் கீழே, டை கடடி, கோர்ட் உடுத்தி, கோட் முதலியார் நீதிபதியின் கட்டளைகளையும், வினாக்களையும், வழக்குப் பெயர்களையும் உரக்கக் கூறிக் கொண்டிருந்தார். வலது புறமாக ஏழுமூட்டுப் பொலிஸ்காரர்கள். அவர்களே சமக்கச்

சிரமப்படும் அளவில் பெரிய பெரிய குறிப்புப் புத்தகங்கள், அரசாங்கச் சாட்சிக்காரர்கள். அவர்களின் பக்கதிலே பழுத்துப் போன கறுப்பு நிறத்தில் இரண்டு மூன்று பெஞ்சுகள், சில ஓவல் வடிவில் மேசை, சுற்றிவர நாற்காலிகள், சட்டத்தரணிகள், சட்ட நூல்கள், கோப்புக்கள், மூடி வைத்த கைத்தொலைப் பேசிகள், இடது புறத்தில் நான்கைந்து பெஞ்சுகள், நாற்காலிகள், எதிராளி என்கிற அறிவிப்புப் பலகை, சிறிது உயரத்தில் பெரிய கிளிக் கூட்டைப் போல ஒரு இரும்புக் கூண்டு. அதிலே எதிராளிகள் பெயர்கள் அழைக்கப் பட வந்து நின்று விட்டுப் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். சிவநேசன் நாற்காலி ஒன்றில் அமர்ந்து நீதிமன்றத்தின் அமர்வுகளைப் பார்த்தும், அழைக்கப்படும் வழக்கு இலக்கங்களையும் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டு அமர்ந்திருக்க, கலாம் பொதுமக்கள் இருக்கும் பகுதியில் ஒரு நீண்ட பெஞ்சின் நடுவில் அமர்ந்து நீதிமன்றத்தின் அமர்வுகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார். வழக்குகள் முடிந்து கொண்டே போக, நீதிமன்றில் மக்களின் நடமாட்டம் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. கோட முதலி உரக்க வழக்கு இலக்கத்தை அழைக்கச் சில கணங்களில் அந்தப் பெண் பத்தினி.

சின்னக் குழந்தையை அணைத்துக் கொண்டே மெல்ல நடந்து இடது பக்கத்தில் குற்றவாளிக் கூண்டிலேயே வந்து நிற்கிறாள். அவளைக் கைத்தாங்கலாகக் கொண்டு வந்த அந்தப் பெண் சிறைக் காவலாளி அவள் அருகில் நிற்கிறாள். நீதிமன்றம் அமைதி கொள்கிறது.

நீதிபதி அந்தப் பெண்ணைத் தீர்க்கமாகப் பார்க்கிறார். பின்னர், பொலிஸைப் பார்த்து, "என்ன வழக்கு?" எனச் சிங்களத்தில் வினாவுகிறார்.

பெரிய முன்தள்ளிய வயிற்றுடன் நின்ற

பொலிஸ்காரர் ஒருவர் பெரிய புத்தகத்தை விரித்து வைத்துக் கொண்டு, "மேன்மை தாங்கிய நீதிபதி அவர்களே, இந்தப் பெண்ணுக்குத் தேசிய அடையாள அட்டை இல்லை" எனச் சிங்களத்தில் நீதிபதியைப் பார்த்து வணங்கி மிகவும் மரியாதையாகச் சிரம தாழ்த்திக் கூறுகின்றார்.

"அந்தச் சின்னக் குழந்தைக்குமா தேசிய அடையாள அட்டை?" என நீதிபதி வினாவினார். சட்டத்தரணிகள் மாத்திரம் கொஞ்சம் சிரிப்பு அலையைத் தவழவிடுகின்றார்கள்.

"வழக்கு என்ன?" முதலி பொலிஸ்காரரைப் பார்த்துக் கேட்டார்.

"பதினான்கு நாட்களுக்கு முன்னர் இரவு எட்டு மணிக்குத் தெகிவளை முஸ்லிம் ஹோட்டல் அருகில் இந்தப் பெண் நின்று கொண்டிருந்தாள். சந்தேகத்தின் பேரில் அவளை விசாரித்த போது, அவளிடம் தேசிய அடையாள அட்டை இல்லை, அதுதான் காரணம்" என்று பல்விடியமாகப் பொலிஸ்காரர் நீதிபதியைப் பார்த்துக் கூறினார்.

"விசாரணை முடிந்துவிட்டதா?" என்றார் நீதிபதி.

"விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கிறது" என்று பதிலளித்தார் பொலிஸ்காரர்.

"அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்தப் பிள்ளை இந்தப் பெண்ணுடன் இருந்ததா?" நீதிபதி பொலிஸ்காரரைப் பார்த்துக் கேட்டார்.

"இல்லை" என்றார் பொலிஸ்காரர்.

"கனம் நீதிபதி அவர்களே, இந்த வழக்கு வழக்கேயல்ல. தேசிய அடையாள அட்டை இல்லை என்பதற்காக ஒருவரைச் சிறையில் அடைக்க முடியாது. தவிரவும், இந்தப் பெண் அதாவது, எனது கட்சிக்காரர் ஒன்பது மாதக் கர்ப்பினியாக நின்றிருந்தாள்.

அந்நேரம் அவளுக்குப் பிரசவ வேதனையும் இருந்தது. பொலிஸுக்குக் கொண்டு சென்ற அன்று இரவே வைத்தியசாலையில் பிள்ளையை அதாவது, இந்தக் குழந்தையைப் பெற்றிருக்கிறாள். மிகவும் பரிதாபமான வழக்கு இது.” அவர் ஆங்கிலத்தில் விளையாடி அந்தப் பெண்ணுக்கான விடுதலையைப் பெற முயற்சித்தார்.

ஒரு சில கணங்கள் அமைதி.

மீண்டும் நீதிபதி அவரைப் பார்த்துக் கேட்டார். “உங்கள் கட்சிக்காரர் அங்கு நின்றதன் காரணம் என்ன? எங்கே இருந்து வருகிறார்?”

“கனம் நீதிபதி அவர்களே, என் கட்சிக்காரர் ஒரு ஏமாற்றும் பேர்வழியிடம் ஏமாந்து போனவன். இவளது கணவன் முஸ்லிம் ஹோட்டலில் வேலை செய்வதாகவும், ஹோட்டல் தெகிவளையில் அமைந்திருப்பதாகவும் எப்போதோ இவளிடம் கூறியிருந்திருக்கிறான். திருமணம் முடிந்து இரண்டு மாதத்தில் இவளது கணவன் கொழும்புக்குத் திரும்பிவிட்டான்.”

நீதிபதி குறுக்கிட்டு “அவள் எங்கே இருக்கிறாள் என்பதை நீங்கள் இந்த மன்றுக்குத் தெரிவிக்கவில்லையே?” எனக் கேட்டார்.

“இந்தப் பெண் பண்டாரவளை ரோபாட் தோட்டத்தைச் சேர்ந்தவள். தகப்பன் இல்லை. வயது போன அம்மா மட்டும் இருக்கிறார். துணைக்கு யாரும் இல்லை. பிள்ளை கிடைக்கும் போதாவது கணவனோடு இருக்க வேண்டுமென நினைத்து இங்கே தேடி வந்திருக்கிறாள் இந்த அபலைப்பெண்.” அவர் நீதிபதியிடம் மிகவும் கவலையாகக் கூறினார்.

நீதிபதி அந்தப் பெண்ணையும் குழந்தையையும் பார்த்தார். கோர்ட் முதலியை அழைத்துக் காதில் ஏதோ கூறினார். முதலி பெண் பொலிஸ் ஒருவரைப் பார்த்து அந்தப்

பெண்ணுக்கு ஒரு கதிரை கொண்டு வந்து போடும்படி கேட்டு, அதிலே அமரச் சொன்னார்.

சட்டத்தரணிகளும், பொதுமக்களும் பத்மினியையும் குழந்தையையும், நீதிபதியையும் மாறி மாறிப் பார்த்தனர்.

“நீங்கள் சொல்லுங்கள், அவள் எப்படிப் பண்டாரவளை என்று கூறுகின்றீர்கள்? வேறு ஏதாவது ஆதாரம் வைத்திருக்கிறாளா?” நீதிபதி அவரைப் பார்த்துக் கேட்டார்.

“இல்லை சேர். எனக்கும் அந்தத் தோட்டப் பகுதிகளை நன்கு தெரியும். நிறைய மக்களிடம் தேசிய அடையாள அட்டை இருப்பதில்லை. தோட்டத் துரைமார் அநேகமான தோட்டமக்களுக்குத் தோட்ட அடையாள அட்டை எதையும் வழங்குவதில்லை” என நீதிபதியைப் பார்த்துக் கூறினார் அவர்.

நீதிபதி அவரைப் பார்த்து மெல்லச் சிரித்துவிட்டு, “வேறு ஏதாவது அத்தாட்சி இருக்குமா? என்று மீண்டும் ஒருமுறை அவளிடம் கேளுங்கள்.” என்றார்.

அவர் “அப்படியே கனம் நீதிபதி அவர்களே” என்று மரியாதைத் தொனியில் கூறி விட்டு, மெல்லக் குனிந்து சிரம் தாழ்த்திவிட்டு, பத்மினியிடம் போய்த் தமிழில் கேட்டார்.

நீதிமன்றம் இருநிமிடம் அமைதியானது.

மீண்டும் கதிரைக்கு வந்த அவர், நீதிபதியிடம் “கனம் நீதிபதி அவர்களே, அவளிடம் சமாதான நீதவான் கையொப்பமிட்ட அவளின் புகைப்படம் ஒன்று இருந்துள்ளது. அதை அவள் பொலிசாருக்குக் கொடுத்திருக்கிறாள்” என்று கூறினார்.

நீதிபதி பொலிசாரைப் பார்த்து, “இந்தப் பெண்ணிடம் இருந்து புகைப்படம் ஏதாவது பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்களா?” எனச் சிங்களத்தில் வினாவினார்.

பொலிசார் ஒருவரை ஒருவர் புரியாமல்

பார்த்துக் கொண்டனர். முகங்களில் கலவரம் தோன்றியது. பொலிஸ் உத்தியோகத்தர் ஏதோ கதைத்துவிட்டு, பெரிய புத்தகத்தில் ஒன்றைப் புரட்டியெடுத்துப் பக்கங்களைத் துளாவிப் புகைப்படத்தை எடுத்தார். அதை உடனடியாக நீதிமன்ற எழுதுவிண்ணூரிடம் கொடுக்க, அதை அவர் நீதிபதியிடம் பணிவாக வழங்கினார். நீதிபதி அந்தப் பெண்ணையும் படத்தையும், பின்னால் திருப்பி அவளின் பெயரையும், சமாதான நீதிபதியின் அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்தும் ரபர்ஸ்டாம் இலட்சனையும் கூர்ந்து கவனித்துவிட்டு, பொலிஸாரைப் பார்த்து, "இந்தப் படத்தைப் பற்றி ஏன் முன்னரே எனக்குத் தெரிவிக்கவில்லை?" என்று கேட்டார்.

பொலிஸார் தலைகுனிந்து அமைதி காத்தனர்.

"எந்த ஆதாரமும் இல்லாமல் எவரையும் சிறை பிடிக்கும் உரிமை யாருக்குமே இல்லை. எதையும் செய்யும் போதும் மனிதாபிமானமாகச் செய்வது மிக முக்கியமானது. நீதிமன்றின் கடமையைச் சரிவரச் செய்வதில் எப்போதும் யாவரும் முன்னிற்க வேண்டும். மனித உரிமை என்பது மிக முக்கியமானது. மனிதன் நடமாடும் சுதந்திரத்தைச் சட்டரீதியற்ற முறையில் கட்டுப்படுத்துவதும், காரணமில்லாது சிறை வைப்பதும் கண்டிக்கப்படக் கூடிய குற்றமாகும். எதிராளியை விடுதலை செய்கின்றேன். அத்துடன் அவளுக்குச் செலவாகப் பொலிஸார் இருநூற்றி ஐம்பது ரூபாய் கொடுப்பதோடு, அவளைக் கொழும்புக் கோட்டைப் புகையிரத நிலையத்துக்குக் கொண்டு சென்று, பதுளை போகும் புகையிரதத்தில் ஏற்றிவிட வேண்டும்!" என்று தீர்ப்புக் கூறினார்.

"உங்கள் தரப்பினருக்கும் அறிவுரை கூறுங்கள். தேவையில்லாத பயணமும்,

ஆதாரங்கள் இல்லாமல் திரிவதும் சட்டத்துக்குக் கஷ்டத்தை ஏற்படுத்தும்!" எனத் தெரிவித்தவர், மிகுதி வழக்குகளின் இலக்கங்களை அழைக்கக் கோட முதலியாருக்குக் கட்டளையிட்டார்.

சிவநேசனும், பத்மினியும், பெண்ணெயிலரும் மிக நன்றியுடன் நீதிபதியைப் பார்த்துத் தலைகுனிந்து மரியாதை செய்து விட்டு, நீதிமன்றத்தை விட்டு வெளியில் வந்தனர்.

வெளியில் வந்த சிவநேசன், கலாமிடம் ஐநூறு ரூபாவைக் கொடுத்து, "கலாம் இந்தப் பணத்தை அவளிடம் கொடுங்கள். நீங்களும் கூடவே போய் அவளை வழியனுப்பிவிட்டு வாங்க." என்று கூறிவிட்டு, அவர்களை விட்டு மெல்ல அகன்றார்.

கலாம் பத்மினியைச் சிறைப்பக்கமாக வெளியில் போடப்பட்ட கதிரையில் அமரச் சொல்லி விட்டு, தனது பைக்குள் கையை விட்டுத் துளாவி ஒரு நூறு ரூபா நோட்டையும் எடுத்து, வைத்துக் கொண்டிருக்கையிலேயே பெண்ணெயிலரும் அருகே வந்து பத்மினியைப் பார்த்துச் சிரித்தார். அந்தச் சிரிப்பிலே ஆயிரம் அர்த்தங்கள் இருந்திருக்க வேண்டும்.

"தேவையில்லாமல் இங்கே வரவேண்டாம். புரிந்ததா?" என்று பத்மினியைப் பார்த்துச் சிங்களத்தில் கூறிவிட்டு, கலாமைப் பார்த்து நன்றி சொன்னார்.

"நீங்கள் இல்லாவிட்டால், இவளின் கதி அதோ கதிதான். இவள் வெளியில் வரவும் முடியாது. இவளின் இளமை அழகைப் பார்த்துக் கொண்டு எவனும் சும்மா இருக்க மாட்டான். நானும் இரண்டு பிள்ளைக்குத் தாய் என்ற வகையில், பெண்களைப் பற்றியும் எனக்குத் தெரியும். ஆண்களைப் பற்றியும் எனக்குத் தெரியும். எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் இவள் தோட்டத்துக்குப் போகிறாளோ அந்தளவிற்கு இவளுக்குப் பாதுக்காப்பு!" எனப் படபட

பாகச் சொன்னாள். பத்மினி இன்னும் அழுது கொண்டிருந்தாள். அது ஏன் எனப் பெண் ஜெயி லருக்குப் புரியவில்லை.

“ஏன் இன்னும் அழுது கொண்டிருக்கிறாய்? ஜெயிலிலிருந்து விடுதலை கிடைத்து விட்டது. உன் பயணத்துக்குக் காசும் கிடைத்துவிட்டதே!” எனச் சிங்களத்தில் பத்மினியைப் பார்த்து பெண்ஜெயிலர் கூறினாள். அவளின் வார்த்தைகளில் இரக்கமும் பரிவும் கலந்து இருந்தன.

“ஜெயில்ல இருந்து வெளியில் வந்தது சரிதான். ஆனா, நா வந்த நோக்கம் நடக்கல. அவரக் கண்டுபிடிக்க முடியல!” என்று தனக்குத் தெரிந்த சிங்களத்தில் கூறினாள் பத்மினி.

பெண்ஜெயிலர் பேச்சற்று அப்படியே நின்றாள்.

அதற்கிடையில் பொலிஸ்காரர்களும் வந்துவிட்டார்கள். அவர்களிடம் ஏதோ சிறிது பணம் இருந்திருக்க வேண்டும். பொலிஸ்

காரர்களில் ஒருவர் பத்மினியிடம் பணத்தை நீட்ட, அவள் வாங்குவதற்குத் தயங்கவே, “எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இல்லாட்டி நீதிபதி எங்களுக்கு ஏசுவார்!” என்று சிங்களத்தில் கூறியவாறு, அவளின் கைகளில் பணத்தைத் திணித்தார்.

பத்து நிமிடம் கடந்திருக்கும். இரண்டு பொலிஸ்காரர்கள், பெண் ஜெயிலர், கலாம், பத்மினி ஆகியோர் பொலிஸ் வண்டியில் ஏறிக் கொள்ள, வண்டி எல்லாச் சமைகளையும் சுமந்து கொண்டு கோட்டைப் புகையிரத நிலையைத்தை நோக்கி விரைகின்றது. பத்மினியின் அன்றைய கடைசிச் சொட்டுக் கண்ணீரும் பச்சிளம் குழந்தையின் பட்டுக் கன்னத்தில் விழுந்து சிதறுகிறது.

குழந்தை விழித்துக் கொண்டு அழுதின்றது.

வாழ்த்துகின்றோம்

மல்லிகைக்குப் பல வடிகளிலும் உதவியுண்டு வருபவர்களும், மல்லிகை வளாக வளநல் வசிப்பவர்களுமான திரு. திருமதி எம். மோகன்ராஜ் .மணம் ழுத்தம்மாள் தம்பதியினர் தமது 25-வது திருமண விழாவை வெகு கோலாகலமாகக் கொண்டாடிக் களித்தனர்.

மல்லிகையின் மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களை வெள்ளி விழாக் கண்ட தம்பதியினருக்குத் தெரிவிக்கின்றோம்.

-ஆசிரியர்

இரசனைக் குறிப்பு..

'அண்மைக் கால நவீன இலக்கியப் போக்குகள்'

(வட மாகாணம்)

- மா. பாலசிங்கம்

வட மாகாணப் பண்பாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களம் 2007 ஆம் ஆண்டில்- அதன் ஆள் புலங்களான வவுனியா மாவட்டம், வன்னிப் பிராந்தியம், யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி, மன்னார் மாவட்டங்கள் என்பவற்றின் அண்மைக் காலத்து நவீன இலக்கியங்களின் போக்குகளை ஆய்வுக்குட்படுத்தும் இலக்கோடு, ஆய்வரங்கொன்றை நடாத்தியது. முருகேசு கௌரிகாந்தன் (விரிவுரையாளர்), சுப்பிரமணியம். ஜெயச்சந்திரன் (ஆசிரியர் நிலைய முகாமையாளர்), கலாநிதி செ. யோகராசா, ச. மணிசேகரன் (ஆசிரியர்), கலைவாதி கலீல் (இ.க.நி. சேவை) ஆகியோர் ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்திருந்தனர்.

இக்கட்டுரைகள் சம்பந்தப்பட்டு ஆய்வறிஞர்களால், செம்மைப் படுத்தப்பட்டுத் தற்பொழுது, இத்திணைக்களத்தால் நூலாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. நூலின் பெயர் 'அண்மைக் கால நவீன இலக்கியப் போக்குகள் (வடமாகாணம்)!'.

20 நூற்றாண்டின் இறுதித் தசாப்தம் தொடர்பு புத்தாயிரத்தின் 2007 ஆம் ஆண்டு வரைக்கான நவீன இலக்கியங்களே ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இலக்கியம் காலத்தின் கண்ணாடி என இலக்கிய ஆசிரியர்கள் சொல்வதுண்டு. எனவே, இக் காலப்பிரிவுக்குள்- இப்பிரதேசங்களிலிருந்து வெளிவந்த நவீன இலக்கியங்கள் இப்பிரதேசங்களின் சமூக, பொருளாதார நகர்வுகளை யதார்த்தமாக வெளிப்படுத்தினவா? என்பதையே அந்த ஆய்வறிஞர்கள் தேடி இருக்க வேண்டும்! என்ற அடிப்படையில் இக்கட்டுரைகள் நோக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட காலப் பகுதி இப்பிரதேசவாசிகளுக்குப் பாரிய சோதனைக் காலமாக இருந்ததைச் சமூகவியலாளர்கள் நன்கு அறிவர். றப்பராக இழுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வதற்கு நாம் எத் தியாகத்தையும்

செய்வோம் என இப்பிரதேசவாசிகள் அகில உலகுக்கும் எடுத்துக் காட்டினர். காலாதி காலமாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்த பூர்வீக மண்ணைத் துறந்து, புதிய பண்பாட்டு, கலாசாரச் சூழல்களில் வாழ எத்தனித் தனர். விமானக் குண்டுகள், ஏவுகணை கள் என்பவற்றை எதிர்க் கொண்டனர். பனி நிலங்களில் பனைகளாக ஊன்றப் பட்டனர். விதைவைகள் பெருகினர். அகதி கள் அதிகரித்தனர். செப்ரிசீமா போன்ற புதிய நோய்கள் மக்களைப் பதம் பார்த்தன. இந்த அநுபவங்களையும், அவலங்களையும் இலக்கியப் படைப்பாளிகள் தமது நவீன இலக்கியங்களில் காட்டி இருப்பதாக ஆய்வறிஞர்கள் இந்நூலின் ஆய்வுக் கட்டுரைகளில் நிறுவி இருக்கின்றனர்.

செங்கை ஆழியான், சோ. ப., முல்லைமணி, வன்னியூர்க் கவிராயர், தாமரைச் செல்வி, நிலாந்தன், யாமினி சிவ ராமலிங்கம், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பிரதே சங்களில் தமது படைப்புக்களை விரித் திருப்பதைக் கட்டுரைகள் அறியப்படுத்து கின்றன.

வவுனியா மாவட்டக் கட்டுரையில் இம்மாவட்டப் பாடசாலைகளும், கல்வி நிறுவனங்களும் வெளியிடும் சஞ்சிகைகளின் பட்டியலைப் படித்த பொழுது ஆச்சரியம் பெருகியது. இம்மாவட்டத்தில் எதிர்காலத்தில் இலக்கியம் மேலெழ அருமையான அடித்தளம்! ஈழத் தமிழ் இலக்கியத்துக்குத் தொடர்பாக ஊழியம் செய்த 'ஈழகேசரி' ஏட்டில் சிறுகதை எழுதிய பண்டிதர் ருமத் வ. சு. இராஜ ஐயனாரோடு, இம்மாவட்டத்தின் இலக்கிய

முன்னோடிகளான வன்னியூர்க் கவிராயரும் சுட்டப்பட்டிருக்கின்றனர். தமிழ்ப் பரப்பில் கவிதைக்கு ஏற்பட்ட எழுச்சி இம்மாவட்டத்திலும் செழுத்திருக்கின்றது. பல கவிஞர்கள் உருவாகித் தரமான கவிதைகளைப் படைத்திருக்கின்றனர். மரபுவாதிகளோடு, பகுத்தறிவுவாதிகளும் சேர்ந்துள்ளனர். பகுத்தறிவும் தமிழ்ப்பற்றும் ஊறி இருக்கும் கவிஞர் கோகுலதாசிடம்- ஈழத்தின் பிரபல மாக்கிலவாதி கலாநிதி. ந. ரவீந்திரனின் தாக்கம் இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

மண்ணின் தொன்மம் மன்னார் மாவட்டக் கட்டுரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பிரசித்து பெற்ற மாதோட்டம் குறித்து மற்றுமொருமுறை அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது. 'இலங்கையில் முதலாவது நாவலை (அசன் பேய்கதை)யைத் தந்தவர் ஒரு முஸ்லீமாக (அறிஞர் சித்திலெப்பை) இருந்தும் கூட, இளங்கீரனுக்குப் பிறகு எந்த ஒரு முஸ்லீமும் நாவல் இலக்கியத்தில் காத்திரமான பங்களிப்பை நல்கவில்லை என்றே நான் கூறுவேன்.' எனக் கட்டுரையாளர் கலைவாதி குறிப்பிடுகிறார். இது சற்று முரணாகவே படுகின்றது. அப்படியாகில் ஜுனைதா ஷெரிப், திக்கு வல்லை கமால், ப. ஆப்டீன் ஆகியோரை நாவலாசிரியர்களாகக் கண்டு கொள்ளவில்லையா? இவர்களும் முஸ்லீம்கள் தானே! சிங்களச் சினிமாவில் டைரக்சன், ஒளிப்பதிவு ஆகியவற்றில் தனது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தியிருக்கும் எம். ஏ. கபூர் மன்னாரின் மண்ணின் மைந்தன் என்ற செய்தி இனியது. இத்தகைய சினிமா

வல்லமைகள் இருந்தும் ஈழத்துச் சினிமா தலை நிமிராது உறங்குவது மகா சோகம்!

தனது வன்னிப் பிராந்தியக் கட்டுரையை ஈழத்தின் பிரபல இலக்கியச் சிந்தனையாளர் மு. தளையசிங்கத்தின், 'ஈழத்தின் ஏழாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சி- ஓர் அலசாக் குறிப்பு' என்று திறனாய்வோடு ஒப்புநோக்கி- 'இதுவும் ஒரு அலசாக் குறிப்புத்தான்' எனத் தனது ஆய்வு குறித்து கருத்துரைத்துள்ளார், சு. ஜெயச்சந்திரன். 2000 தொட்டு 2007 வரையான ஏழாண்டு காலத்தைத் தான் அவரும் ஆய்வுக்குட்படுத்தி இருக்கிறார். அவரின் திறனாய்வின் வெளிப்பாடாக- இப்படைப்புக்கள் பெரும்பாலும் போர்ச் சூழலையும், அதன் நெருக்கடிகளையும் எடுகோளாக்கி இருப்பது தெரிகிறது. வெறும் பட்டியலைத் தராத தரமான விமர்சனக் குறிப்புக்களோடு கட்டுரை அமைந்திருக்கின்றது. கட்டுரையின் இறுதி வசனமாகக் 'காலம் இனியுமெ மக்குக் கருணை செய்யுமெனில் மீண்டும் சந்திப்போம்.' என, அமைந்துள்ளது. இத்தகைய ஏக்கங்களைப் புறந் தள்ளி விட்டு அவர் தொடர்ந்து இத்தகைய துணிவான ஆய்வுகளைத் தரவேண்டுமென்பதே எமது எதிர்பார்ப்பு!

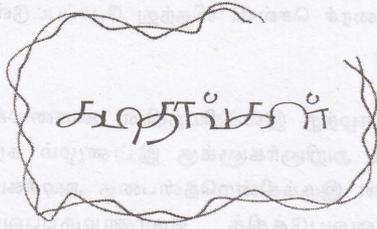
'நிமிர்ந்து எழுந்தும், சரிந்து வீழ்ந்தும் மீண்டும் எழு முயற்சிப்பதுமான வாழ்வு கிளிநொச்சியின் தனித்துவமாகக் கொள்ளலாம்.' எனக் கிளிநொச்சியின் வாழ்வைச் சித்திரிக்கிறார் ச. மணிசேகரன். போராளிகளை இலக்கியப் படைப்பாளிகளாக்கியிருப்பது, கிளிநொச்சி மாவட்டமே! இதை வரலாறு சொல்லும்! நாவலிலக்கியத்தில்

தாமரைச் செல்வி விதந்து பேசப்பட்டுள்ளார்.

ஈழத்து இலக்கியத்தின் பல்கலைக் கழக அறிஞர்களுக்கு இன்னமும் கரிசனை இருக்கின்றதென்பதை அடிக்கடி நினைவுபடுத்திக் கொண்டிருப்பவர்களானிதி. செ. யோகராசா. இவரே 'யாழ்ப்பாண மாவட்டம்' கட்டுரையாளர். பருத்தவொரு பட்டையணியை உருவாக்கக் கூடிய எழுத்தாளர் குழாமொன்று ஒரு காலத்தில் இருந்ததுண்டு. சிதறுண்டு இப்பூப்பந்தில் எங்கெங்கோவெல்லாம் போய்ச் சேர்ந்து விட்டது. புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியத்தோடும் கலந்துவிட்டது. இருந்தும் கட்டுரையாளர், சோ. பத்மநாதன், சு. வில்வரத்தினம், குந்தவை, தெணியான், செங்கை ஆழியான், நிலாந்தன், யோகேஸ்வரி சிவப் பிரகாசம் ஆகியோருடன் வேறும் சிலரைக் கண்டு கொண்டுள்ளார். இம்மாவட்டம் பின்நவீனத்துவப் போக்கைக் காட்டவில்லையெனக் குறைபடுகின்றார். இதற்கு விதிவிலக்காகப் படைப்பாளி இராகவனைக் கண்டுள்ளார்.

'நீர் காடு கண்ணில் நிரம்பத் தமை வழங்கும் சாக்காடு பூக்காடு ஆம்!'

இக் குறள்வெண்பாவின் படைப்பாளி யார்? ஆக, எழுத்துப் பிழைகள் ஆங்காங்கு தென்படுகின்றன. நாடறிந்த எழுத்தாளரான சூத்தினி சேவியர் இதைக் கவனித்திருக்கலாம். இராமருக்கு அணில் செய்த இனியை விடச் செயலாளர் இ. இளங்கோவனின் இப்பணி ஈழத்து நவீன இலக்கியத்தை மேலும் முன்னோக்க வைக்கும்.

நான் கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவே மல்லிகையை மாதா மாதம் தொடர்ந்து படித்து வருகின்றேன்.

முதலில் உங்கள் மீது ஆரம்ப காலத்தில் இருந்து வந்துள்ள இலக்கிய ஈர்ப்புத்தான் என்னை மல்லிகையின் பக்கம் சாய வைத்தது.

பின்னர், தொடர்ந்து மல்லிகையைப் படித்து வருகின்றேன். உண்மையைச் சொல்லப் போனால், ஆரம்ப காலத்தில் மல்லிகை இத்தனை ஆண்டு காலம் தொடர்ந்து வெளிவரும் என நான் நம்பவேயில்லை.

ஆனால், பிரமிப்பாக இருக்கிறது. இத்தனை யுத்த நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும், கொழும்புக்கு இடம்பெயர்ந்து போய் அங்கு வேர் பாய்ச்சிக் கொள்ள நீங்கள் பட்ட இடைக்காலச் சிரமங்களுக்கிடையேயும் மல்லிகைச் செடியைத் தொடர்ந்து பூக்க வைத்து வருகிறீர்களே, அது மிகப் பெரும் சாதனை!- சாதனை!!

பலர் மல்லிகையிலும் கருத்துச் சொல்லி வருகின்றனர். மல்லிகை இதழை இன்னுமின்னும் கவர்ச்சியாக வெளியிட வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளனர்.

எனக்கென்னமோ அது உசிதமாகப் படவில்லை.

கவர்ச்சியையும், அழகையும் கூட்டி மல்லிகை இதழை மெருகூட்டினால் விலை அதிகமாகும். அத்துடன், மல்லிகை இதுவரை காலமும் கட்டிக் காத்து வந்த எளிமை காணாமல் போய்விடும். எனவே, இந்தக் காந்தீய எளிமையுடனேயே உங்களது காலத்தில் மல்லிகை வெளிவந்து கொண்டிருக்கட்டும்.

அன்று தொடக்கம் இன்று வரை, மல்லிகைச் சந்தாதாரர்களின் அபிமானத்தையும், ஆதரவையும் நம்பித்தான் வெளி வந்து கொண்டிருக்கின்றது என நம்புகின்றேன். அப்படியான அபிமானமுள்ள, மல்லிகையின் மீது அக்கறைபுள்ளவர்கள் ஊருக்குப் பத்துச் சந்தாவைத் திரட்டித் தந்தாலே பெரிதும் உதவியாக இருக்கும்.

மல்லிகையின் பிரபலம் பரவிய அளவிற்கு இன்னமும் பல ஊர்களுக்கு அது போய்ச் சேரவில்லை என்றே நான் கருதுகின்றேன். எனவே, மல்லிகையின் எதிர்கால வளர்ச்சியில் மெய்யான அக்கறை கொண்டவர்கள் தங்கள் தங்கள் பகுதிகளில் இதற்கான முயற்சியைக் கைக் கொண்டால், மல்லிகைக்கு அது பேருதவியாக அமையுமல்லவா? யோசித்துப் பாருங்கள்.

கடந்த இரண்டு, மூன்று கிழமைகளைக் கடந்த தமிழ்நாட்டிலிருந்து எந்த விதமான இலக்கிய இதழ்களும் இங்கு கிடைக்க முடியாமல் இருக்கின்றது.

அதன் தொடர் வாசகர்கள் சும்மா சோம்பிப் போய் இருப்பதைக் காண மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது.

அதையும் விடச் சோகம் என்னவென்றால், தென்னிந்திய இலக்கிய இறக்குமதி ஏடுகளைக் காலாதி காலமாக இங்கு விற்பனை செய்து வந்த பெட்டிக் கடைக்காரர்கள் வியாபாரம் இல்லாமல் சும்மா குறாவிப் போயிருப்பதையும் பார்க்க முடிகின்றது.

நீங்களும் உங்களைப் போன்றவர்களும் கடந்த காலங்களில் நடத்திய இலக்கிய இயக்கத்தின் பெறுமதியை இன்று தான் எம்மால் உணர முடிகின்றது. வெறும் இறக்குமதிக்கே கலாசாரத்தை நம்பி, நாம் கடை விரித்தால், முடிவு இப்படியாகத் தான் இருக்கும்.

இந்த மண்ணையும் மக்களையும் நம்பி, நாம் கடந்த காலங்களில் செயல்பட்டிருப்போமானால், இந்த இலக்கிய இறக்குமதி நெருக்கடி தோன்றியிருக்கவே முடியாது.

இலக்கியப் பரிவர்த்தனை முக்கியம் தேவைதான். அதே சமயம் இந்த மண்ணைத் தமிழ்நாட்டின் குப்பை கூடையாக்கிவிடக் கூடாது. இதில் நாம் விசேஷ கவனமெடுத்துச் செயல்பட்டால் தான் வருங் காலத்திலாவது இந்த மண், புதிய புதிய இலக்கிய ஏடுகளையும், நூல்களையும் உருவாக்க முடியும், இந்த இடைக்கால நெருக்கடி நமக்கு இதைத் தான் பாடமாகப் போதித்துள்ளது.

நீங்கள் சென்ற மாத இதழில் குறிப்பிட்டது, முற்றிலும் உண்மைதான். இந்த நாட்டில் பெயர் சிறக்க எழுதி வந்த படைப்பாளிகளைப் பற்றி, அவர்களது மறைவுக்குக் கூட, ஒரு வரிச் செய்தி பிரசுரிக்காதவர்கள் கூட, நமக்காகக் குடம் குடமாகக் கண்ணீர் சிந்தி அறிக்கை விடும் போது, நாம் மிக மிக எச்சரிக்கையாக இருப்பது நமது எதிர்காலத்திற்கே ரொம்பவும் நல்லது. எதிரியைப் புரிந்து கொள்ளலாம். ஆனால், நண்பனைப் போல நடத்து நம்மைக் காலாதி காலமாகச் சுரண்டிக் கொழுத்து ரூசி கண்டு விட்ட கடதாசி வியாபாரிகளிடம் நாம் ஏமாறாமல் இருப்பதே சால்ச் சிறந்தது.

கொழும்பு- 06. அ. ஜெகதீஸ்வரன்,

மல்லிகை 44 ஆவது ஆண்டு மலர் 10 பிரதிகள் கிடைத்தன. நண்பர் வதிரி சி. ரவீந்திரன் கொடுத்தனுப்பிய பிரதிகளை சம்பந்தப்பட்டவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு பெற்றுக் கொள்வேன்,

எதிர்வரும் ஏப்ரல் 11 ஆம் திகதி மெல்பனில் ஒன்பதாவது எழுத்தாளர் விழாவை நடத்துகின்றோம். இம்முறை, டென்மார்க், சிங்கப்பூர், இலங்கை எழுத்தாளர்களும் கலந்து கொள்கின்றனர். அவர்களின் விஸா நிச்சயமானதன் பின்பு தான் முழு விபரங்களும் வெளியிடப்படும்.

நண்பர் செங்கை ஆழியானையும் அழைப்பதற்கு முயன்றோம். ஆனால், எதிர்பாராத விதமாக அவர் சிறு விபத்தினால் சுகலீனமுற்றத்தனால், வர முடியவில்லை. இங்கு சிடனியில் இருக்கும் அவரது மூத்த சகோதரி எதிர்பாராமல்

காலமாகிவிட்டார். உடனே செங்கை ஆழி யானுக்கு எனது அனுதாபத்தைத் தெரி வித்ததன் பின்னர் தான், தங்களுக்கும் தக வல் கொடுத்தேன்.

எழுத்தாளர் விழாவில் மல்லிகை மலரை அறிமுகப்படுத்துகின்றோம். தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளியாகும் யுகமா யினி மாத இதழுக்கு மல்லிகை மலரைப் பற்றி எழுதவிருக்கின்றேன். இக்கடிதம் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, சிட்னிவிலிருந்து நண்பர் வேலணை வீரசிங்கம் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு, உரையாடினார். தங்களைப் பற்றியும் அன்புடன் விசாரித்தார்.

நண்பர் அ. முத்துலிங்கத்துக்கும் மல்லிகை மார்ச் இதழ் குறித்துத் தகவல் கொடுத்தேன், அவர் தங்களுடன் மின்னஞ் சலில் தொடர்பு கொள்வார். தனது தற் போதைய முகவரியைத் தருவார். அவரு க்கு மல்லிகை இதழை அனுப்பி வைப்புகள்.

கங்காரு நாட்டுக் காகிதம்

மல்லிகை இதழுக்கு மாதாந்தம் 'கங் காரு நாட்டுக் காகிதம்' என்ற தலைப்பில் தொடர்ச்சியாக சில மாதங்களுக்குப் பத்தி எழுத்து எழுதி அனுப்பவிரும்புகின்றேன். தரமாகவிருந்தால் பிரசுரிக்கவும்.

உலகளாவிய ரீதியாகப் பொருளா தாரத்தில் ஏற்பட்ட பெரும் வீழ்ச்சி அவுஸ்தி ரேலியாவையும் பாதித்திருக்கிறது. எனினும், இதுவரையில் எனது வேலை க்கு ஆபத்து இல்லை. சவால்களை சந்திப் பதுதானே எங்கள் வாழ்க்கை. தொடர்ச்

சந்தா செலுத்தி விடலார்களா?

புதிய ஆண்டு தொடங்கி
விட்டது.
தயவு செய்து தமது
சந்தாக்களைப்
புதுப்பித்துக் கொள்ளவும்.

தயவு செய்து மல்லிகையுடன்
ஓத்துழையுங்கள். ஏனெனில்
மல்லிகை உங்கள்
ஓவ்வொருவரினதும்
இலக்கியக் குரலாகும்.

அசட்டை செய்வோருக்கு
முன்னறிவித்தவீன்றி இதழ்
நிறுத்தப்படும்.

சியாக எழுத்தாளர்களுடன் தொடர்புக ளைப் பேணுகின்றேன்.

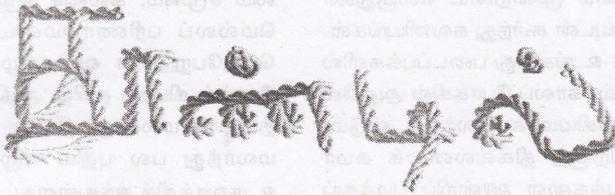
தமிழகத்திலிருந்து ஏப்ரல் இறுதியில் ஜெயமோகன் இங்கு வருகை தரவிருக்கி றார். வரும் பொழுது சந்திப்பேன். அவர் சம்பத்தில் ஈழத்து இலக்கியம் என்ற புத்த கம் எழுதியிருக்கிறார். இனித்தான் படிக்கக் கிடைக்கும்.

மாற்றுக் கருத்துக்கள் இருந்தாலும், தொடர்புகளைப் பேணி, ஈழத்து இலக்கியப் பணிகளை தமிழகத்துக்குத் தொடர்ச்சி யாகச் சொல்ல வேண்டிய கடமையும் எமக்குண்டு.

ஜெயமோகன் வரும் பட்சத்தில் உங்களுடனும் தொலைபேசியில் உரையாட வைக்கின்றேன்.

அவுஸ்திரேலியா.

முருகபூபதி.

- பொன்சி ஜீவா

? பெப்ரவரி 09 இதழில் ஏ. எஸ். எம். நவாஸ் எழுதிய மேடை நாடக விமரிசனம் கண்டேன். இலங்கையில், குறிப்பாகக் கொழும்பு வாழ் கலைஞர்களின் மேடை நாடகப் படைப்புக்கும் மல்லிகையில் இடம் தந்துள்ளீர்களே, இது தொடருமா?

மாபோனை.

நவகவி

** எந்தக் கலையாக இருந்தாலும், இந்த மண்ணில் அரும்பும் சகல கலையாக்கங்களையும் மல்லிகை ஆரோக்கியமான உணர்வுடன் தான் அணுகி விமரிசிக்க முனைகிறது. பொதுவாகக் கொழும்பு நாடகக் கலைஞர்கள் ஏனைய எழுத்துக் கலைஞர்களின் விழாக்களிலோ, புத்தக வெளியீடுகளிலோ அக்கறை காட்டாமல் ஒதுக்கிப் போகும் மனப்பான்மையை கடைப்பிடித்து வருகிறார்கள். இது இருதுறைக் கலைஞர்களுக்குமே எதிர்கால நஷ்டமாகும். ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்வதற்கு திறந்த மன நல்லிணக்கம் ஒன்று தேவை. நாடகம் மாத்திரமல்ல, சகல கலைகளையும் அரவணைத்துப் போவதுதான் மல்லிகையின் அடி ஆதாரமான கொள்கையாகும்.

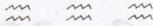
? பிரதேச இலக்கிய வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதாக இருந்தால், அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும்? உங்களது அனுபவங்களைக் கூறுக.

அநுராதபுரம்.

கே. ரி. ஷர்மிரா

** 'பிரதேச இலக்கிய வளர்ச்சி தான் எனது நோக்கம்!' என யாருமே வரிந்து கட்டிக் கொண்டு முயற்சித்து இலக்கிய உலகில் புகுந்து விடுவது முக்கியமல்ல. நீங்கள் இலங்கையின் எந்தெந்தப் பிரதேசங்களில் வசிக்கின்றீர்களோ, அந்தந்த மக்களின் பேச்சு

மொழியை அவதானித்து, உங்களது படைப்புக்களில் கையாளுங்கள். அத்துடன் உங்களைச் சுற்றி வாழும் சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கை முறையை வெகுநுண்ணிய பார்வையுடன் கூர்ந்து கவனியுங்கள். இது ஆழமாக உங்களது படைப்புக்களில் பிரதிபலித்தால், காலப் போக்கில் அதுவே பிரதேச இலக்கியமாக மலர்ந்து விடும். உதாரணத்திற்குத் திக்வல்லைக் கமாலின் படைப்புக்களை ஊன்றிப் படித்துப் பாருங்கள்.

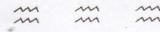
? சிங்களப் பிரதேசங்களில் இருந்து தமிழ் இலக்கியம் படைக்கும் முஸ்லிம் படைப்பாளிகளைப் பற்றி, நீங்கள் பலமுறை கூறியும், எழுதியும் உள்ளீர்கள். இதற்கான சிறப்பம்சம் என்ன?

வதன்கிழக்குப் பல்பலைக் கழகம்.

ஜே. மொஹமட்

** முன்னர் ஒரு காலத்தில் எழுத்தாளர்கள் என இந்த மண்ணில் குறிப்பிடும் போது, அவர்கள் அனைவருமே மொத்தமாக யாழ்ப்பாணத்தவராகவே இருந்தார்கள். ஏனைய பிரதேசத்து எழுத்தாளர்களைப் பற்றி யாருமே வாய் திறப்பதில்லை. அங்கிருந்துதான் 'மறுமலர்ச்சி', 'ஈழகேசரி', 'ஈழநாடு' போன்ற சஞ்சிகை, பத்திரிகைகளும் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. அத்துடன் சிலருக்குக் கலைமகள் தொடர்பும் இருந்தது. எனவே, இலங்கை எனக் குறிப்பிடும் போது, வட பிரதேசத்து எழுத்தாளர்களையே நீண்ட காலமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுக் கொண்டு வந்தார்கள். இந்த மண்ணில் இலவசக் கல்வித் திட்டம் வந்தது. அதே காலகட்டத்தில் நமது பதுருதன் மொகமட் அவர்களும் கல்வி அமைச்சராக வந்தார். கல்வி உலகில்

முஸ்லிம் இளந்தலை முறை அக்கறை காட்டத் தொடங்கிவிட்டது. வெறும் வியாபாரச் சமூகம் எனக் கணிக்கப் பெற்ற முஸ்லிம் சமூகம், கல்விச் சமூகமாக மெல்ல மெல்லப் பரிணாமமடைந்தது. அதன் பெறுபேறுதான் வட-கிழக்கில் மண்டிப் போய்க் கிடந்த தமிழ், அகில இலங்கைத் தமிழாக மலர்ந்து, இன்று நாடு பூராகவும் மலர்ந்து பல புதிய எழுத்தாளர்களை உருவாக்கித் தந்துள்ளது.

? எங்கள் பிரதேசத்தில் இலக்கிய விழாவொன்றை பெரியளவில் நடத்த எண்ணியுள்ளோம். அதற்கு உங்களையும் அழைக்க எண்ணியுள்ளோம். அழைத்தால் வருவீர்களா?

பதுவை.

எம். சரவணன்

** இந்த மண்ணின் இலக்கிய வளர்ச்சிக் காகத் தானே நாளாந்தம் நான் ஓடி ஓடி உழைத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். நீங்கள் அழைப்பதோ, நான் விழாவில் பங்கு கொள்வதோ இங்கு பிரச்சினையில்லை.

ஒரு தடவை பதுளைப் பக்கத்தைச் சேர்ந்த உண்மை இலக்கிய ரஸிகர்களின் மல்லிகைக்கான சந்தாதாரர்களின் நாமங்கள் எத்தனை என்று எழுத்தெண்ணிப் பார்க்க முயல்கின்றேன். அதன் பின்னர் அது பற்றி யோசிப்போம்.

? இந்த ஆண்டு, ஆண்டுக் கலண்டர் வெளியிட்டுள்ளதாக மல்லிகைச் செய்தியில் படித்தறிந்தேன். என்ன சங்கதி? வியாபாரப் புத்தி வந்து விட்டதா? இலங்கையிலும் சரி, தமிழ் நாட்டிலும் சரி, இலக்கியச் சஞ்சிகை ஒன்று கலண்டர்

வெளியிட்டது மல்லிகையாகத் தான் இருக்க வேண்டும் என நான் நினைக்கின்றேன். பின்னணி என்ன?

கல்சீசை. ஆர். தேவதேவன்

** இது முதல் தடவையல்ல. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரும் யாழ்ப்பாணத்தில் மல்லிகை வெளிவந்த போதும், கலண்டர் மல்லிகையின் பெயர் தாங்கி வெளி வந்துள்ளது. கடந்த ஆண்டும் கலண்டர் வெளியிட்டிருந்தேன். இந்தக் கலண்டர்களில் இரண்டொன்றைப் பாதுகாத்து வைத்திருந்தால், பிற்காலங்களில் அதுவுமொரு இலக்கிய ஆவணமாகப் பெயர் சொல்லும் எனப்படும் எனது திட்டங்களில் ஒன்று.

? உங்களுடைய தற்போதைய பலத்த திட்டமென்ன?

சுன்னாகம். ஆர். சிவராஜன்

** வேறொன்றுமல்ல. அடுத்த, அடுத்த கால கட்டங்களில் மல்லிகை தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பது தான் எனது சீவிய காலத் திட்டம். அதைக் கட்டம் கட்டமாக நிறைவேற்றுவதற்கான ஆலோசனைகளைத் தொடர்ந்து செய்து வருகின்றேன்.

? நான் ஒரு ஆய்வு மாணவன். எனக்குப் பல வருடங்களுக்கு முன்னர் வெளிவந்த மல்லிகை மலர்கள் ஒழுங்காகத் தேவை. நேரில் வந்தால், பார்த்துப் படிக்க முடியுமா?

மாத்தளை. எஸ். ரவீந்திரன்

** நிச்சயமாக உதவ முடியும். ஆனால்,

அதே நேரம் முன் கூட்டியே தகவல் அறிவித்த பின்னர் நீங்கள் வருவதுதான் உசிதமானது.

? நான் படிப்பில் கெட்டிக்காரி. அதே போல, இலக்கியப் புத்தகங்கள் வாசிப்பதில் ஆர்வமுள்ளவள். என்னுடைய சிநேகிதி ஒருத்தி பேராதனையில் படிக்கிறாள். அவள் மூலம் நான் இரண்டொரு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஒருசில மல்லிகை இதழ்களைப் பார்த்துப் படித்திருக்கிறேன். சந்தா செலுத்திப் படிக்க எனக்கு வாய்ப்பு வசதிகள் ஏதும் இல்லை. ஆனால், தொடர்ந்து வாசிக்க வேண்டும் என்ற பெரு விருப்பம் எனது நெஞ்சை விட்டு அகலவில்லை. மல்லிகை தொடர்ந்து கிடைக்கச் சலபமான வழியொன்றைக் கூறுவீர்களா?

உரும்பிராய். என். தேன்மொழி

** நானும் எனது மாணவப் பருவத்தில் வாசிப்புத் தகிப்பில் என் நெஞ்சை நானே கருக்கிக் கொண்டவன் தான். உங்களது மெய்யான உணர்வு எனக்கு விளங்குகின்றது. ஒன்றை உங்களுக்குச் சிபார்சு செய்கின்றேன். முதலில் உங்களது முகவரியைத் தெளிவாக எழுதி அனுப்புங்கள். நான் பதிவு செய்து வைத்திருக்கின்றேன். பின்னர், மாதா மாதம் மல்லிகைக்கான தபால் தலைகளை அனுப்பி வாருங்கள். உங்களுக்கு மல்லிகை கிடைக்கும். உங்களது ஆசையும் நிறைவேறும். எமக்கும் பொருளாதார நஷ்டம் ஏற்படாது. சம்மதமா?

? நீங்கள் ஏன் இதுவரையும்

நாவலொன்றும் எழுத முயற்சிக்க வில்லை?

ஐராளை.

ஆர். சுமந்தீரன்

** முயற்சிக்கவில்லை என முற்றாகச் சொல்லிவிட முடியாது. இரண்டு நாவல்கள் எழுதியுள்ளேன். அவை இரண்டுமே அரையும் குறையுமாக முடிக்காமல் கிடப்பில் கிடக்கின்றன.

இலங்கையில் ஒரு சஞ்சிகையாளனாக இயங்கி வந்தால் தான் அவனது நேர நெருக்கடி மெய்யாகவே தெரியும். தினசரி இடைவிடாது நான் உழைத்து வருகின்றேன். வேலைப் பளு என்னை நிமிர்ந்து உட்கார விடுவதில்லை. இருந்தும் உங்களது ஆசையை எப்படியும் நிறைவேற்றியே தீருவேன். இது திண்ணம்!

~ ~ ~

? எனக்கு மாதா மாதம் ஒழுங்காக மல்லிகை கிடைக்க நானென்ன செய்ய வேண்டும்?

பேராதனை.

ஆர். ருபினி

** சந்தா செலுத்துங்கள். தொடர்ந்து கிடைக்கும். விவரத்தை மல்லிகையில் பாருங்கள்.

~ ~ ~

? இந்த முறை ஆண்டு மலர் பெற்றுக் கொள்வதில் சந்தாதாரர்களுக்கு ஒரு புதுமை. அநேகமாக எல்லாச் சந்தா உறுப்பினர்களுக்கும் ஆளாளுக்கு இரண்டு இரண்டு பிரதிகளாக மலர் கிடைத்ததாகத் தகவல். என்ன காரணம் எனத் தெரிந்து கொள்ளலாமா?

நல்லூர்.

எம். ரகுவரன்

** உண்மையான இலக்கிய ரஸிகர் ஒருவருக்கு இன்னொரு ஆழமான ரஸிகர் நண்பராக இருப்பார் என நம்பினோம். அதையும் விட, முக்கியம் ஒரு பிரதி தபாலில் அனுப்பினாலும், அதே தபால் தலைப் பணம் தானாம். இரண்டு அனுப்பினாலும் அதே பணம் தானாம். தபால் கந்தோரில் சொன்னார்கள். அதனால் சந்தாதாரர்களுக்கு ஏற்படுத்தப் பட்ட ஆண்டுச் சலுகை அது!

~ ~ ~

? உண்மையைச் சொல்லுங்கள் மல்லிகை இதழை 30 ரூபாக் காசுக்கு மாதா மாதம் விற்பனை செய்து வரக் கட்டுப்படியாகின்றதா, என்ன? கொக்குவிட். எம். ஞானதரன்

** மல்லிகை தொடங்கிய ஆரம்ப காலங்களில் அதன் விலை இருபது சதம். படிப்படியாக விலை ஏறி, ஏறி இன்று முப்பது ரூபாவுக்கு வந்துள்ளதை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஒரு தடவை தேநீர் அருந்தும் பணம். இதில் விசித்திரம் என்னவென்றால், எப்போது ஒரு தடவை மல்லிகைக்குச் சந்தா செலுத்தியிருப்பார்கள். சந்தாக் காலகட்டம் முடிந்து போயிருக்கும். நாமும் அவர்களது இலக்கிய ஆர்வத்தைக் கனம் பண்ணும் முகமாகத் தொடர்ந்து அனுப்பி வைப்போம். சந்தாவைப் புதுப்பிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றாது. நாம் நிறுத்தி வைப்போம். 'ஏன் எமக்கு இப்போது மல்லிகை கிடைப்பதில்லை? உடன் அனுப்பி உதவுங்கள்!' என்ற கட்டளை வேறு.

உங்கள் கேள்விக்குப் பதில்: விற்பனையை நம்பி மல்லிகை வெளிவருவதில்லை. இதயம் கனிந்த இலக்கிய நண்பர்களின் மாதாந்த நன்கொடை தான் மல்லிகையின் ஜீவ ஊற்று!

~ ~ ~

மல்லிகைப் பந்தம் நூல்கள் புதிதில் வெளியீடுகள்

காற்றைக் காணமாக்கிய புல்லாய்குழல்
இணுவையூர் சக்திதாசன் (டென்மார்க்)
விலை: 150

முன்முகங்கள்
(53 தகைமையாளரின் அட்டைப்படக் கட்டுரை)
டொமினிக் ஜீவா
விலை: 200

மல்லிகை ஜீவா
டொமினிக் ஜீவா
விலை: 150

90களில் மல்லிகைச் சிறுகதைகள்
மல்லிகாதேவி நாராயணன்
விலை: 125

தொடர்புகளுக்கு:
Dominic Jeeva
'Mallikai'

201/4, Sri Kathiresan St,
Colombo - 13.
Te 1 : 2320721

பல்கலைக்கழகங்கள், நூலகங்களுக்குத் தேவையானவை.

No Colour Separation
NO Positive
NO Plates

PLASTIC CARDS, SCRATCH CARDS, MASTER CARDS, MEMBERSHIP CARDS, OFFICE IDENTITY CARD

OUR PRODUCT

DATABASE PRINTING, BROCHURES, CATALOGUES, SOUVENIRS, BOOK MARKS, GREETING CARDS, NAME TAGS, CD/DVD COVERS, COLOUR BIO DATA, STICKERS, INVITATION CARDS, PROJECT REPORTS, BOOK COVER, MENU CARDS, GARMENT TAGS, THANKING CARDS, CERTIFICATES, BOOKS, POSTERS, CD STOMMER, TRANSPARENCY SHEET, PLASTIC CARDS, SCRATCH CARDS, VISITING CARDS.

HAPPY DIGITAL CENTRE (Pvt) Ltd.
Digital Colour Lab & Digital offset Press

No. 75 1/1, Sri Sumanatissa Mawatha, Colombo-12. Tel: +94 11 4937336, +94 114879566

web: www.happydigitalcentre.com e-mail: happydigitalpvtltd@yahoo.com